üç aylık mizah dergisi • fiyatı: 3 TL (KDV dahil sadece üç lira) - KKTC fiyatı: 4 TL • www.cafcafdergisi.net
ilkbahar 2012/01

sayı 50

tedbir değil teklif

cafcaf

Ev okulu hakkımız engellenemez!

Çocuklarımız 12 yıl okullara hapsedilemez!
Özgür bilim, özgür müfredat,
Ev okulu (homeschool) bizim de hakkımız!

ISSN 1308-7487

MERHABA, EHLEN VE SEHLEN, PAREV KARDAŞ, ZDRASTİ BAYIM... DELALEMIN ÇIR DIKIYA, ŞALOM...

Kâmil Yeşil

Osman dedem seksenin üzerinde. Sakalları beyaz ve seyrek. Cüppeye yerine hafif yeşil bir üst giysi kullanır. Hayatında hiç şapka giymemiş. Yün başlık koyar başına. Hem sarıktır bu hem korumalık. Sıcaktan ve soğuktan. İhtiyacı yoktur ama o gene de bastonunu bırakmaz elinden. Neden baston taşıyorsun desem, onun adı baston değil âsâ diye düzeltir. Musa peygamberin verdiği cevaba benzer bir cevap verir sonra : "Ben bununla yol üstündeki taşları kenara iterim, it, köpek gelirse onları kovalarım, yorulduğumda üçüncü ayağım olur bu âsâ."

Eski İstanbulludur Osman dedem. Sur içinde oturur. Sabah namazını müze haline getirilmeden önce hep Ayasofya'da kılmış. Sonra Süleymaniye Camii'ne, Fatih Camii'ne, Sultanahmet Camii'ne dolaşmış yıllarca. Şimdilerde sadece Cuma namazlarında ve ikindilerde gidiyor camiye.

Geçen gün Cuma namazını bir yüzünü nümayiş meydanına dönmüş olan Beyazıt Camiinde kıldık. Namazdan sonra bazı gençler "üniversitelerde başörtüsü zulmüne son, imam-hatiplerin orta kısmı açılsın, Amerika defolsun" diye slogan atıyorlardı. Bunlar namazı ne zaman bitirmiş, tespihi ne zaman çekmiş oğlum, dedi; bende cevap yok. Sonra cevapsız bıraktığım bir soru daha sordu: "Hani neden Ayasofya açılsın diye bağırmıyorlar?"

Kalabalığın arasından yavaşça sızdık, Kapalıçarşı'ya yöneldik. Maksat kalabalıktan uzak durmak. Dedemin bir elinde âsâ, diğer kolunda ben Kapalıçarşı'ya girdik.

Her rast geldiğiyle selamlaştı. Merhaba efendim, hayırlı işler olsun, ehlen ve sehlen, parev kardaş, Zdrasti bayım.... salom delalemin çır dıkıya, sılam, şalom...

Baktım, herkese verilecek bir selamı vardı dedemin. Evde kahve bitmek üzere şuradan biraz kahve, biraz akide şekeri, bir de göynekle mest alalım, dedi.

Yöneldik bir dükkana. Tam bir attara gireceğiz, ben çektim kolundan. Eğilip kulağına, dede dedim, Osman dede, orası Ermenilerin, oradan alışveriş olmaz. Birkaç dükkan geçtik, birine daha yöneldi dedem. Dede dedim orası da olmaz, çünkü orası Rum dükkanı. Dedem n'oluyoruz diye baktı. Bu bakıştan çok korktum. Ama nedense bir şey demedi. Bir dükkana daha yöneldik. Tam içeri girecekti ki ben yine çekiştirdim kolundan. Dede dedim o dükkan Yahudilerin. Şu Hıristiyan, şu Kürt, burası Laz, öteki Zaza derken on dört kapılı Kapalıçarşı, kapalı kutu oldu, içinden çıkamıyoruz bir türlü. Dedem baktı ki ben dükkana her yönelişinde bir şey söylüyorum. Ulan köftehor dedi, kolundaki saatin ayağındaki pabucun markasını görmüyorsun, şu Türklerin dükkanlarının tabelalarını okumuyorsun da dilini olur olmadık yerde çıkarıyorsun. Senin dedi dilin çok uzamış, dedi. Sen benim zamanında yaşasaydın, demek ki kışı odunsuz geçirecek belki de donacaktın. Çünkü biz odunu Oduncıyan Efendi'den alırız. Sadece ben değil bütün İstanbul ondan alır. Oduncuyan'dan çıkarız Ekmekçiyan'a uğrarız bir kilo somun alırız. Duvarımızı Taşçıyan örer, demek onlar olmasa avlumuz da olmayacaktı. Mihran Efendi matbaacımız, Abah Terziyan, söküğümüzü diken, ayıbımızı örten, kumaşımızı elbise eyleyen terzimizdi. Nubar Terziyan tiyatrocumuz... Sen hiç Karagöz de mi seyretmedin a oğul dedi, sonra saydı : Bizim mahallemizde sadece Çelebi yoktur, hamal ve bekçimiz Kürt, Altı Kulaç Beberuhi, bahçıvan, korucu ve bozacı Arnavut, Tuzsuz Deli Bekir, zengin tüccar Acem de vardır. Bezirganımız Yahudi, kuyumcumuz Ermeni'dir. Lalamız Zenci Arap, Kayıkçımız Lâz; doktorumuz, terzimiz, tüccarımız, meyhanecimiz Rum'dur. Rumelili pehlivanlarımız, arabacılarımız vardı. Ohannes Efendi, Rum, Ermeni, Çingene, Laz, Kürt biz hep aynı mahallenin çocuklarıydık. Aşçımız Ermeni idi ama soğanı tencereye atarken Besmele çekerdi, Oduncuyan Efendi hiç yaş odun koymazdı yükün içine.

Dayanamadım peki dede dedim, onlar bu işleri yaparken biz onlara ne verdik?

Daha ne verelim oğul dedi. İnsanlık verdik dedi, merhamet öğrettik, müsamaha öğrettik. Sizin hoşgörü dediğiniz budur. Ve güçlünün zayıfa muamelesidir. Biz güçlüydük oğul. Ama şimdi anladım ki galiba biz eski kudretimizde değiliz. Biz koruduk oğul, Medeniyetimizin özü budur. ■

Ev okulu hakkı istiyoruz!

Sistem çocuklarımızı neden, ne hakla elimizden çalıyor?
Sistem yıllarımızı çalma hakkına nerden sahip?
Zorunlu Eğitim 12 yıla çıkarıldı. Okullarda müfredat tek tip, ideolojik ve yalancı.
Bu müfredata mahkum muyuz!!!
Bizim ülkemizde de farklı ekollerin özgür müfradatlarına imkan tanınsa ne olur?!
Neden tek tip ideolojik, faşist bir müfredata mahkum ediliyor çocuklarımız?
Çocuklarımız devletin değil ki, anne babaların!
Bırakın da çocuğunun nasıl bir eğitim alması gerektiğine anne babanın da karar verme hakkı olsun..
Çocuklarımıza Ev okulu hakkının önünde devlet daha fazla durmamalıdır!
Çocuklarımız okullarda daha fazla embesilleştirilmeden daha fazla zorunluluk değil, daha fazla özgürlük istiyoruz!
Çocuğunu okula göndermeyen anne babaya para cezası, hapis cezası verilmesin artık!
Ev okulu hakkı istiyoruz!

İki Bin On İki

amerikan tekerleği yiyen,
gedeolu yazgılar henüz yaşlanmadı.
Allah gedeo kullanmaz karlar hep beyaz.
düşey beyazlığın en üstüne bakınca,
kuşlar Allah'ı arar.
makas ipi kesip havaya attığında,
kavimler ve krallar göç edin.
aynı dili kullanan her yazgı
makas kırıp ipleri birleştiren el ,
her nefis ingilizce öğrenince,
bir ayet tamamlanır.

mayalar iki bin on iki , hepsi ölü
kıyamet eşittir ölenler bölü
yazgı sayısı olasılık.

mayalar haklı hepsi ölü
kıyamet iki bin on iki
dört kişi doğup beş kişi ölünce
kıyamet oranı beş bölü dokuz
yaşasın burger krallığı
her nefis ölümü tadacaktır
yaşasın amerika
yaşasın Allah'ı şaşırtan
işli, dişli ve eşsiz kadınlar.

Ertuğrul Evyapar

Sağım solum, soyum sopum, ebe sobe!

Ben bir Türküm. Fakat bugüne kadar Mehmet Emin Yurdakul'un "Ben bir Türküm dinim, cinsim uludur. / Sinem özüm ateş ile doludur." diye başlayan o meşhur şiirini, gönül rahatlığıyla ve göğsümü gere gere okumadım, okuyamadım. Neden? Nedeni şu: "dinim uludur" diyebilirdim amma "cinsim uludur" demeye dilim varmadı, varamazdı, varamaz. Ben "cinsim uludur" sözünü, "Ben erkeğim ve erkek yücedir!" manasında dahi kabule cesaret etmem, edemem. Böyle bir cür'eti hem Havva anama, hem Âdem babama hakaret addederim. Galiba işin özü, meselenin püf noktası şu: Her bir şeyin kendine mahsus bir yeri ve o yer ile münasip ve mütenasip bir değeri vardır. Eşitlik denen mefhum, bütün taşları aynı hizaya ve yan yana dizmek ise, olmaz olsun öyle eşitik.

Küçük Prens müellifi Exupéery'nin bir sözü var; aşağı yukarı şöyle: Bütün taşlar eşit olaydı, dünyada hiçbir mabet inşa edilemez idi. Adam çok haklı, örnek pek yerinde. Temele de taş lâzım, duvara da; çan kulesini veya minareyi ören taş ile kubbeye destek olan sütun arasında "eşitlik" sağlamaya çalışmanın ne manası vardır, ne lüzumu, ne imkânı. Senin hayranlık duyduğun o yekpâre mermer sütun bile, bacada yer tutan miniminnacık tuğlayı değersiz bulmaz, hor görmez.

Sana ne oluyor bre böbürcü?

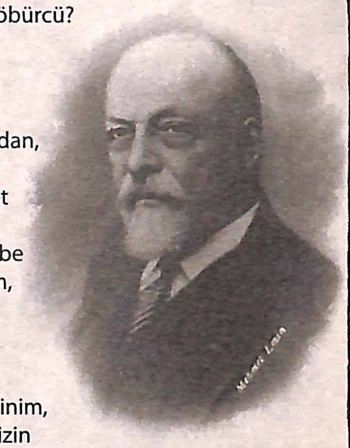

Hele 1897'de yazılan o şiirin üçüncü dizesi, aklımı, mantığımı büsbütün ölçüden, zıvanadan, şirazeden çıkaracak bir tuhaflık taşıyor, garabet taşırıyor: "İnsan olan vatanının kuludur." Tövbe tövbe! Ben Abdullah'ım, Allah'ın kuluyum; biz ibadullahız: Allah'ın kullarıyız.

Benim ulu bildiğim dinim, "vatanın kulu" olmaya izin vermek şöyle dursun, Allah'a kulluk yolunda gerekirse vatanımı terk etmeyi, yani ki "hicret"i vacip kılmıştır. Hâl böyleyken, soyadını dahi "Yurdakul" seçen bu Mehmet Emin, "dinim" derken acaba hangi dini murad etmektedir? İslamdan gayrı bir din midir "uludur" dediği din? Gizliden gizliye "şamanizm" falan mı demeye yeltenmektedir Türkçe Şiirler nâzımı, Türk Sazı çalgıcısı? Hiç zannetmiyorum. Öyleyse nedir, ne olmuştur?

Garbî yeli kavî esmiştir, İhtilâl-i Kebîr'in dalgaları, bırakın muhakemeyi, işitme, dokunma, koklama, tad alma ve görme duyularını, yani ki "havass-ı hamse"yi dahi görev yapamaz hâle getirmiş, insan türünü ve bu türün Yafes oğullarından türeyen kollarını dahi sersemletmiştir.

Bu sersemlik ile ipin ucu kaçmış, denize düşen nice âfetzede yılana sarılmayı kurtuluş sanmıştır.

Evs oğulları ile Hazrec oğullarının "cahiliye" artığı kavgasını durduran Peygamber'in ümmeti; Türk oğlu, Arap uşağı, Arnavut soyu, Kürt nesli gibi tarihî ve tabiî mensubiyetleri öv-ün-me ve yer-in-me vesilesi saymıştır, sayabilmiştir.

Oysa Âdem'in torunlarına yakışan, şu suallere dürüstçe cevap vermekten ibarettir: Habil oğullarından mısın sen, Kabil oğullarından mı? "Kızım Fatıma bile olsa…" diyen Önder'in yanında mısın, karşısında mı?

Birileri diyebilir ki: Biyoljiyi, tarihi, antrpolojiyi, sosyolojiyi, sosyal psikolojiyi çöpe mi atalım? Ne münasebet canım! Bu sualleri ve cevaplarını aklınızda tutarak yürütün o bilimleri. Olmaz mı?

ARADIĞINIZ MEDYA

Mizahistan'da şenlik var, koşunnn!

Bünyamin Yılmaz

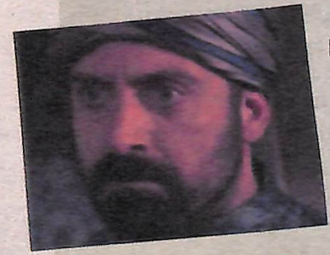

Eskiden hani derlerdi ya, ülke mizah cenneti o yüzden insanlar mizah dergilerine, yayınlarına para vermez diye. Hazır Cafcaf da ucunu üç ayda bir gösterirken bir de bakmışız ki gerçekten öyle olmuş! Memleket tam bir mizahistan…

Bin yıl süreceği iddia edilen 28 Şubat, o iddiayı seslendirenlerin hepsini çöp sepetine attı. Öyle bir atıldılar ki dönemin aktörleri henüz yargılanmak için sepetten çıkarılabilmiş değiller. Ama yine de aradan yırtanlar yok değil. Yüzlerinde utanma izi kalmadığı için ortalıklarda dolaşabiliyorlar. Hele de onların 'her dönem medyasının yüzsüzleri' olma görevi var ki evlere şenlik.

Mizahistan'da gerçekten ilginç olaylar olmaya başladı. Demokrasi tarihi tank paletleriyle işaretlenmiş ülkemizin son dönemi yine birtakım hilelerle kutsanmış yolculuklara sahne olmadı değil. Son olarak 28 Şubat'a 27 Nisan muhtırasını ekleyen zevatın 'görüntü var ses yok' durumundan sonra bu kez de 'yargı darbesi' geliverdi. Özellikle başbakanın hastalığına denk getirilen iki operasyonla ilgili muamma bir gün çözülür mü bilinmez ama gelecek kuşaklar Türkiye'nin sivil hayatına her türden darbenin gelebileceğini, her an hazırda durmanın önemli olduğunu kavramış olmalılar!

Başbakan ameliyat olurken 'şike'den bir gümbürtü koptu. İkinci gümbürtü ise aslında Mavi Marmara insani yardımı Filistin'e götürmek üzere yola koyulmuşken kopmuştu da sesi biraz geç çıktı! İsrail'in öfkesini tahmin etmek zor değildi. Ünlü Türk büyüğü(!) Süliman, -Kanuni kostümü giymiş ekran soytarıcıkları değil- diğeri, yani dokuzuncu; meşhur 'silahsız kuvvetler' eliyle halledilen 28 Şubat darbesinin ardından gittiği İsrail'de ABD başkanlarına yapılmayan büyük bir hazırlıkla karşılanmıştı. Demirel'in başardığı neydi, çok mütevazı(!) olduğu için çıkıp anlatmadı ama, asker-sivil elbirliğiyle ülkeye kaç milyar dolarlara mal olduklarını açıklamak için gazeteciler bu dönemin tortularının gitmesini beklemek zorunda kaldılar.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ı Gazze sınırında bekleten İsrail'in Demirel'e açtığı çek defterinin sayfaları üzerinden Mavi Marmara geçti, iyi de etti! İslam dünyasının hissiyatına tercüman olan Türkiye öncülük ettiği yeni dönemde 'egemen güçler'ce daha çok paranteze alınmaya çalışılacak. Yargı'yı MİT üzerinden hükümete salanların hesapları bilinmiyor değil. Arada kendilerini harcatanlara şaşırsak bile, arkadan sayı koparmaya çalışanlara Türkiye'nin söyleyebileceği en iyi şey "pışıkkk" olsa gerek!

Mizahistan'da gerçekten ilginç şeyler oluyor. Kurultaylar partisi CHP kendi dalgasında yan yatan teknesiyle 'çatır çutur' sesler çıkararak ilerliyor. Sanılanın aksine iktidarın güç kazandığı, muhalefetin güç kaybettiği Mizahistan'da kaptan kostümü giymiş liderlerle geleceğin 'sol'unu oluşturuyor CHP. Önder Sav'ın planlamaları ise 'kurultaydan kurultaya' iktidar rüyası gören CHP'ye 'kırk katır, kırk satır çeki' olabiliyor.

Üniversitede gücü elinde bulundurduğu dönemde başörtülü kızları 'ikna odası'na almakla ünlü hoca olarak bilinen Nur Serter, bir dizide kendi adı bir fahişeye verildiği için ortalığı ayağa kaldırdı. Oysa onunla aynı adı taşıyan hanım kızların o televizyon kanalını utandırması gerekirdi ya, Serter'in kopardığı fırtına mazlumlara onun yaptıklarını hatırlattı. Nur Serter'den kim ne bekliyor bilmem ama benim beklediğim çok iyi bir filmin parça parça gizlenmiş kayıtları!

Nur Serter'in yönettiği "İkna Odaları" filminin bir dönem çekimlerinin tüm üniversitelerde sürdüğünü, 'mecburi kobayların' sürüldüğü odalarda nelerin yaşandığını mağdurlar oldukça alçak sesle anlatabiliyor. Sayın yönetmen Serter'den (Sertaç değil!) o dönem çektiği filmlerin gizlediği bölümlerini kamuoyu önüne çıkarmasını bekliyoruz. Belki o çok korktukları İran'ın Oscar'dan ödülle dönen 'Bir Ayrılık' filmi gibi ödül almayabilir 'oyunculukları eğitim hayatına mal olan gençler'le yaptığı filmi ama bilsin ki yüzündeki utancın bir nebze gitmesini sağlayacak, rahatlayacak!

Canan Arıtman, Sümerler üzerinden Serter'e rolde bulaştırılan mesleği başörtülülere hamletmişti. Ekranlarda sesini yükselterek fikrini güçlendirdiğini zanneden vekil başörtülü bir yazara dava açmış hem de hakaretten! Ah şu mahkemelerin dili olsa da konuşsa! Mazlumlar mahkemelerin yolunu bilmiyor ya, üfür ciğerlerin genişlesin!

Ben onu bunu bilmem arkadaş! Bu ülkede iki süper beyin var. Biri Güniz Sokak'ta 'unutulmuş' olan ve ismi dizilerle gündemde tutulan Sülüman. Gücü yeten sorgular, bir dönemin karakutusu olarak söyleyecekleri kayıtlara geçer, o kadar yani.

Bir diğer değerli şahsiyet elbette Ertuğrul Özkök. Bak o daha tecrübeli ve kendini asla ezdirmiyor!

Onun döneminde kurşundan da ağır manşetlerle çıkan Hürriyet'te tuttuğu köşede sosyoloji ilmine derin derin anlamlar kazandırmaya devam ediyor. Hatta diyebilirim ki geleceğin ultra twitter tarihçileri onun postsosyolojiye kattığı anlamlar üzerine karakter karakter çalışmak zorunda kalacak. Süper adam yahu. Bugüne kadar savunduğu şeyler nelerse onlarla ilgili muhalefet şerhleri hazırlayın hepsinin altına imzasını atar. Tersini de söylese kendi fikrinden vazgeçmemeyi de bilir, o derece yani. Ertuğrul Özkök'ü anlamak istiyorsanız onun döneminde minik kuşuyla ismi birlikte kullanılan Emin Çölaşan'ın yazdıklarına bakmanız yeterli. Biliyorum Sözcü okurken gerileceğinizi, ama canım biraz gerilmekte de fayda var, e yani!

Ayşenur Arslan ablamızın yeri hep ayrıdır. Kimseler bin yıl süreceği açıklanan dönemlere açıktan sahip çıkamazken onu şarkılı türkülü güzellemelerde görmek âlâ. Fiziki olarak günümüze geldiği halde zihnen 1997'leri yaşamaya devam eden ablamızı uyandırmaya çalışan yazarların hepsi pes etti. Bence de pes etmeliler. Ablamızın savunduğu fikirler 'Ulusal Kanal'da Önkibar ağanın yanında değer kazanacak kadar önemliler. Ancak o CNN Türk'te konuşuyor bunları. Haliyle Önkibar'ın 'oda'lı izleyicileri nasiplenemiyor ablamızdan…

Mehmet Ali Birand takdiri hak ediyor. Biliyorum şimdi Rıdvan Akar kızacak bana, emeğimi çalıp program yapan adamı savunma diye ama hiç kızmasın! Sert esen rüzgarı fark edip tornistan eylerken sıkıntı duymayan Birand ekranlara sürdüğü belgeselinde dipçik altında eğilen medyacılara sopa sallarken karşısına Uğur Dündar'ı koydu. Kendisi mi? O o dönemde oldukça demokrattı, tabi gördüğü rüyalarda…

Nuray Mert'in adını da medyadan düşürdüler. Geliyor totaliter rejim geliyor… Asfalt yaptığınız yolların Dersim'e ağır silah taşınması için olduğunu keşfedebilen bir yazara bu yapılır mı? Allah bilir, siz uçağa bindirip de göndermişsinizdir onu tatile. Uçaklar için de asfalt yol yapsanız a!

Nuray Mert'i kim harcadıysa yanına Erkan Mumcu'yu da yazabilir. Her ikisi de cumhurbaşkanlığı seçimi sırasında çakaralmaz tabancayla gündem değiştirmeye çalışanların yanında durdular. O gün bugün Nuray Mert'in savunduğu fikirler mezata düştü, dönüp de kendisi bile bakmadı. Erkan Mumcu ise kendini düşürdüğü durumdan muhafazakar, mütedeyyin, İslamcı –ne derseniz deyin- insanı suçlayarak kurtarmaya çalışıyor. Jeep'inin tekerinin döndüğü yollarda bizim metrobüsümüzün teker izleri var oysa.

Ece Temelkuran kendine yeni bir ülke bulmuş. Eskisinden çok sıkılmış. Ayrıca gazetesi de onunla yolları ayırmış. Şimdilerde 'newspaper'ları dolaşıp eski ülkesini kötülüyor. Acaba darbe oldu da bizim mi haberimiz olmadı diye laf söyleyenler ayıp ediyorsunuz. Ece hanım ultra özgür bir ülkede yaşamak ve mutlu olmak istiyor. Sizi sizden çok seviyor o yüzden batılı dillerde yabancı gazetelerde hepinizi öpüyor. Mutlu yıllar yani.

Son dönem yeni bir tür kazandık. Gazetede yazan ama istihbarat bilgilerini köşesine haberine boca ederek yaşayan değerli şahsiyetler. Mehmet Baransu nasıl darbeler atlattığımızı belgeleyen haberlerle hepimize 'vay be' dedirtti. Emre Uslu kankisi de öyle. Gönendik yani, mutlu olduk. Adamlar benzemiyordu diğer gazetecilere, cesurlardı her şeyden önce. Fakat ne olduysa Uludere'de oldu. Sivillere ateş açan askeri uçağa kim emir verdiyse 'kardeşlik' açılımlarının üzerine de bomba yağdırmış oldu. Hani dünya İkiz kuleler vurulurken El Kaideyi ve Usame'yi nasıl hemencecik tanıdıysa burada da Baransu bize olağan şüpheliyi teslim etti. Sonra anlaşıldı ki şüpheli olarak gösterdiği yerin başındaki 'Fidan' MOSSAD'ın çemberine girmiş istihbaratı temizlemeye başlamış ve birilerini öfkelendirmiş. Yargı Fidan üzerinden Başbakan'a gözdağı verip suçlu oluşturunca anladık ki 'bütün renkler aynı hızda kirlendiği için birinciliği beyaza vermişler' Şimdi nur topu gibi Amerika eksenli, İsrail destekli 'komplo teorileri' uçup duracak ortalıkta. Mışıl mışıl uyutanlarla uyananlar aynı safta etraflarına bakacak. Savaş başladıysa kim durduracak?

Onu bilmem. Bildiğim yeni medya düzeni artık gelmek üzere. Uluslararası dolaşımda olan, kendi değerlerinden kopmayan yeni medyanın teşkiline doğru gitmek üzereyiz. Kalıntıların profesyonelliği sayesinde henüz değişim alt seviyelerde. Ancak yakın bir zamanda medya da nasibini alacak değişmekten korkup da tasfiye olanların başına gelenlerden.

Ne demişti Üstad Sezai Karakoç; "Aslında yeni olmak, 'eski'nin sırrını bulmaktır"

Eskinin sırrı nedir acep?

Keloğlan ve Modernite

"Keloğlan nasıl Şakird oldu?"

YAZAN: ABDULLAH KİBRİTÇİ ÇİZEN: EMRE BİLGİÇ

Cem Tere

r³

Ruşen Küp'ün iki nolu macerası

Herşeyden önce saygı ve sevginin geldiğini söyleyen adamın adı Recep'tir. Recep'e Little Boss demelerinin nedeni herşeyden önce saygı ve sevginin gelmesini söylemesidir evet. Bu yüzden küçük kardeşine Büyük Boss diye hitap ediyorlar. Little Boss'un yanındaki iki adamsa Bay C ve Bay 3'tür. Bunlar tahmin edilebilir biçimde tipik iki gerizekalıdır ve şu an patronlarının başı belada. Yardımcı olmaları gerekiyor. Muhtemelen bu konuda herhangi bir parlak fikre sahip değiller ve muhtemelen patronları da aynı dertten mustarip. Bildikleri tek şey ellerindeki dört adamdan birisi suçlu. Suçu, Büyük Boss'a ait olduğu söylenen 200 bin TLyi çalmış olması. Şüphelileri, büyük patron bir kamyonetin arkasında gönderdi. Bir problem ve dört şık. Zeka seviyelerinin çok da üstünde değilmiş gibi duruyor.

Herşeyden önce paranın ve gücün geldiğini söyleyen adamın adı Sedat'tır. Sedat'a Büyük Boss demelerinin nedeni herşeyden önce kendisini, parasını, gücünü, parasını, araba koleksiyonunu, parasını, Arnavut köydeki villasını, parasını, özel uçağını, parasını düşünüyor olmasıdır evet ve bunların hepsini aynı anda düşünebiliyor olmasıdır. Biraz önce abisini aradı ve yapması gerekenleri kibar bir dille açıkladı. Little Boss biraz alıngan ve iriyarıdır. Büyük Boss'u küçükken bir keresinde kalabalık bir hergele topluluğundan kollamıştı. Fiziksel güç büyüdükçe küçülen bir şey olmasa herşey daha farklı olabilirdi. Büyük Boss belki o kadar da kötü değildir, en azından vefa borcuna sadık olduğunu biliyoruz.

Bay C ve Bay 3'e dair söylenebilecek bir diğer şey bu adamların laftan çok dayaktan anlamaları ve problemlerle dövüşerek başa çıkabileceklerini zannetmeleridir. Aslında bu tespitleri sayesinde para kazandıklarını düşünersek çok da mantıksız değil. Son olarak, Bay C evlidir ve Bay 3 bekar.

Little Boss suçluyu nasıl bulacağı konusunda kafa yormaya başlayalı bir buçuk saat oldu. Vardığı sonucu yeni yeni sıkılmaya başlamış kıt kafalı cengaverleriyle paylaşıyor:

"Verdiğimiz emeklere ve paraya yazık. Burda en büyük iş size düşüyor. Herkes elini önüne koyacaklar, en azından bir tane suçluyu bulacaklar. Hiç kimsenin borusu üzerinden şey yapması.. burda gevşek yönetim gerekeni yapmış ama bundan sonra görev sizin. Ama şunu da gördüm yanlış anlamayın, ben tabiki kimseyi ip atlamak gibisinden herkesi yapma şansım yok. Boss faktörü çok önemli. Ben bu parayı Sedat'ın bulacağını sanıyordum. Yanlış anlamasın, ben tabiki.. ee.. biz de bu işi yaptık..."

Saçmalamak konusunda büyük tecrübe sahibi Little Boss konuşmasını bu minvalde sürdürdükten sonra adamları tek tek sorguya çekerek suçluyu bulabileceklerini söyledi. Bu dahiyane fikir, Bay C ve Bay 3'ün de aklına yatmış olmalı, gülümseyerek "Tamam patron, hadi başlayalım" dediler. Içerde bekleyen zanlılardan bir tanesini getirip sorgu sandalyesine bağladılar. Sanırım bir noktayı es geçtik; Little Boss suçluyu neden bulmak sorunda, bulamazsa ne olur? Bulmak zorunda, çünkü, biricik kardeşi rica etti. Bulmak zorunda, çünkü, biricik kardeşine tam da 200 bin tl borcu var. Bulmak zorunda, çünkü, Büyük Boss bu işi çözerse borcunu sileceğini söyledi. Sonuçta vefa da bir yere kadar. Bulmazsa ne olur, tahmin etmek zor ama hoş şeyler olmayabilir. Çiçek değil de çelenk mesela.

Olan biten hakkında en ufak bir fikri olmama ihtimali yüzde 25 olan ve sandalyede gözü bağlı şekilde oturan bu adamın adı, tanrı bilir, eğer söylediği doğruysa Zeynel Erten'dir. Ve yine tanrı bilir, söylediklerinde doğru olanlardan ise bu adam bir hademedir. Buraya nasıl geldiğini bilmiyor, sabah işe gitmek için evden çıkmış. Sonrasını hatırlamıyor. Azmi tükenmek bilmeyen yorulmaz sorgucular Bay C ve Bay 3, a) şıkkının gözlerini açtılar. Bay 3, ciddiyetlerinin anlaşılması açısından önemli olduğunu düşündüğü bir girişimde bulundu. Zeynel'in suratına olanca gücüyle bir yumruk patlattı. Sonra aralarında şu konuşmalar geçti:

Bay C: Paralar nerde lan!

Bay 3: Paralar nerde lan!

Bay C: Patron adam bayılmış.

Little Boss yanında çalışanlara sevgi ve merhametle yaklaşan bir adamdır. Zeynel'i içeri götürmelerini ve diğerlerinden birini getirmelerini söyledi. Baylar denileni yaptılar. Sandalyeye oturttukları adamın gözlerini açtıklarında şaşırarak Little Boss'a döndüler. Çünkü getirdikleri adam tıpatıp Zeynel'e benziyordu. Hemen içeri gidip c) ve d) şıklarının da yüzlerine baktılar. Ellerinde bir hırsız ve bu hırsızın üç başarılı röprödüksiyonu vardı ya da bu adamlar dördüzdü.

... to be continued..

İÇİM YENAAAR İÇİM KENAAAR DA...
devam edecek...
SHERLOCK! SANAYİ POLİS KARAKOLU OLARAK SANA İHTİYACIMIZ VAR; BİR SOYGUNCUYU TAKİP ETMELİSİN!
HİÇ KİMSE KUSURA BAKMASIN! #TAKİPEDENİTAKİPEDERİM TIMAM MI! HERKES BİLSİN YANE!
OFF BARİ SEN YAPMA YAA!
YÖNETMENİM BERBAT BİR HABERİM VAR. BUGÜNÜN GAZETESİNDE İNTERNETTEKİ KEDİ VİDYOLARININ ÇOĞUNUN BİZİM TARAFIMIZDAN ÇEKİLDİĞİNİ YAZMIŞLAR...
KAHRETSİN SONUNDA FARK ETTİLER!
ÇOCUKLAR DERS BİTMİŞTİR LABARATUARI BOŞALTABİLİRSİNİZ... AHMET SEN BEKLE... O TURNUSOL KAĞIDINI BOŞ YERE GÖTÜRÜYORSUN
AMA...
EEE... NE KAĞIDI HOCAM NAPTIM BEN NE KAĞIDI YA!
EVLADIM BENİ YEME. HER SINIFTA TURNUSOL KAĞIDINI GÖRÜP TUVALETTE RENGİNİ DEĞİŞTİRMEYE ÇALIŞAN BİR ERGEN MUTLAKA OLUR...
Endişe-i Muhabbet
Serhat Albamya
KÖŞE BİTTİ
KÖŞE BİT
KÖŞE BİTTİ
BİT
BABA BIG FISHVARİ BİR SON İSTEYİP BİZİ KÜÇÜKÇEKMECEYE GETİRDİN AMA PEK DE DÜŞÜNDÜĞÜN GİBİ OLMADI. GELENLERE BAK, HÜSNİYE YENGEMLER AHMET DAYIM Bİ DE ŞEFİK AMCAM... PEK SIRADIŞI BİR KİMSE YOK...
SAMİ OĞLUM KARACAAHMETE GÖMEYDİK
NEZAFET AMCAN DA MI YOK!
GAMZE DİYE Bİ KADIN VAR MI? İLKOKULDA ÖPMÜŞTÜM BEN ONU...
YOK BABA YOK!
PEK DE HEYECANLI OLMAYAN BİR MACERA...
KOPYALA DÖNDÜR RENK DEĞİŞTİR...
KOPYALA DÖNDÜR RENK DEĞİŞTİR...
KOPYALA DÖNDÜR RENK DEĞİŞTİR...
...VE HAZIR.
ALLAH ALLAH HESABA HİÇ BEKLEMEDİĞİM BİR YERDEN PARA YATMIŞ KANKA...
ABİ FETİH FİLMİNİN YAPIMCISIDIR. ADAMLAR BİLE FİLMİN BAŞROLÜNÜ SEN ZANNEDİYOR, ÇAKTIRMA...
ATM
LEGO
SIRF ODAMA GİRENLERİN AYAĞINA BATSIN DİYE TUZAK OLARAK YAPTIĞIM BU OYUNCAĞIN NASIL OLUP DA BU NOKTALARA GELDİĞİNE İNANAMIYORUM...
KAÇ HİLMİ KAÇ! BU ADAMLARIN NİYETİ KÖTÜ. BU ADAMLAR YENİ BAŞLAYAN AĞA DİZİLERİNE BIYIK TEDARİK EDEN MAFYANIN ADAMLARI. TAKMA BIYIĞIN KULLANILDIĞI DİZİLERİN TUTMADIĞINI ANLADILAR...
BAAAM!
BAM!
KAÇSANA HİLMİ! BIYIKLARIMIZIN PEŞİNDELER!
YASİR OĞLUM EVLENDİN İYİCE DEĞİŞTİN LA...
HACI NE ALAKA YA!
BAK HALA DEĞİŞİYO... KAFAN BÜYÜYO LA ŞİMDİ DE...
İSYEAAAAANNNNNN!
SON!

Ulvice

Çakma Bir Film Seyrettim

Ulvi Alacakaptan

2003'te yani Irak saldırısı başlayacağı anlaşılınca o zamanki sitemden ilan etmiştim. Bugünden itibaren ABD İngiliz ve İspanyol filmlerine gitmeyecegim. Çok merak ettiğim olursa korsan olmak koşuluyla korsanını alır izlerim demiştim. Geçen gün tövbemi bozdum bir Hollywood filmine gittim. Üstelik de çakmaydı Fetih 1453.

Çok para harcanmış. Bu iyi ve doğru bir film olduğunu mu gösterir? Animasyonlar yetersiz ve düşük kalite. Ancak kurgucuların mı yoksa yapımcının mı marifeti, şöyle bir gösterip tam kavranamadan yok ediyorlar görüntüleri. Senaryo bölük pörçük, uzuun uzuun anlatım sahneleri var dramatik kurgunun merkezinde Uluabatlı Rambo ile devşirme Ela'nın aşkı var o kadar ki Aslan Yeleli Basacık Rambo'muz sırtında 6/7 ok bayrağı dikerken, ok menzili dışında olması gereken sevgilinin gözlerine gözünü dikiyor ve o zamanlar zoomlu olan bakışlarıyla son bir nazar fırlatıyor.

Akşemsettin, ki Fethin Mimarıdır, şöyle bir gözüküp Eyyüp Sultan'ın medfun olduğu yeri Fatihe gösteriyor. Padişah yeri belli olsun diye bol bayraklı bir muhafiz bölüğüyle mezar keşfine çıkıyor. Bilirsiniz bugünki Eyyüp Sultan ok ve top menzili içinde

Uluabatlı Rambo ile Hokkaburun Fatih'in beyaz bol kollu gömlekler ve taytlarla Alexander Dumas tarzı kılıç düellosu ile başlayan filmin zirve anı İstanbul'un fethi sırasında bu kez kılıçlı bir kız kavgası izliyoruz uzunca.

Ancak filmde aklımda en kalanlar ne Fatih'in bir kız çocuğunu Clintonvari kucağına alması ne de Padişah'ın eleştiri yapan bir Paşaya kafa atıp yere sermesi.

Beni seyirci koltuğundan fırlatan nedense zırhları içinde makam masasında oturarak yenilgiyi bekleyen Bizanslı başkomutana, gelen yeniçerilerin TUTUKLUSUNUZ demeleri. Ne bu yahu Özel Yetkili Savcıya mı teslim edeceksiniz Bizans Başkomutanını?

FETİH 1453 tamamen Hollywood'un 100 yıllık kalıplarına uygun kişisel kahramanlıklar, gerilim ve spectacle-muhteşem görüntülerle göz ve aklı boyamaya yönelik bir girişim.

Daha filmin başında 2.Murat'ın cenazesinin bir taş musalla üzerinde baştan sona giyimli bir biçimde sergilenmesini bana hiç bir sinemasal gerekçeyle izah edemezsiniz. Fatih babasının elini öpüp başına koysaydı yapımın evrenselliği zedelenir miydi?

FETİH 1453 iki yönden başarılı ve bunu ticaretinde de yineleyebilir.

Toplumsal zamanlama başarılı. Eh Başbakanımız da beğenmiş.

Bazı eleştirmenlerin filmi överken gösterdikleri kıvraklık, tevil ve hayalgücü evrensel ölçülerin üstünde.

Ben 57 yıldır film izlerim 43 yıldır oyunculuk mesleğindeyim böyle fiyasko az gördüm. Siz beni kötüniyetli önyargılı görüyorsanız hokkaburun Fatih gibi SALDIRIN demeyin de HÜCUM deyin bari. Fetihe daha uygun düşer.

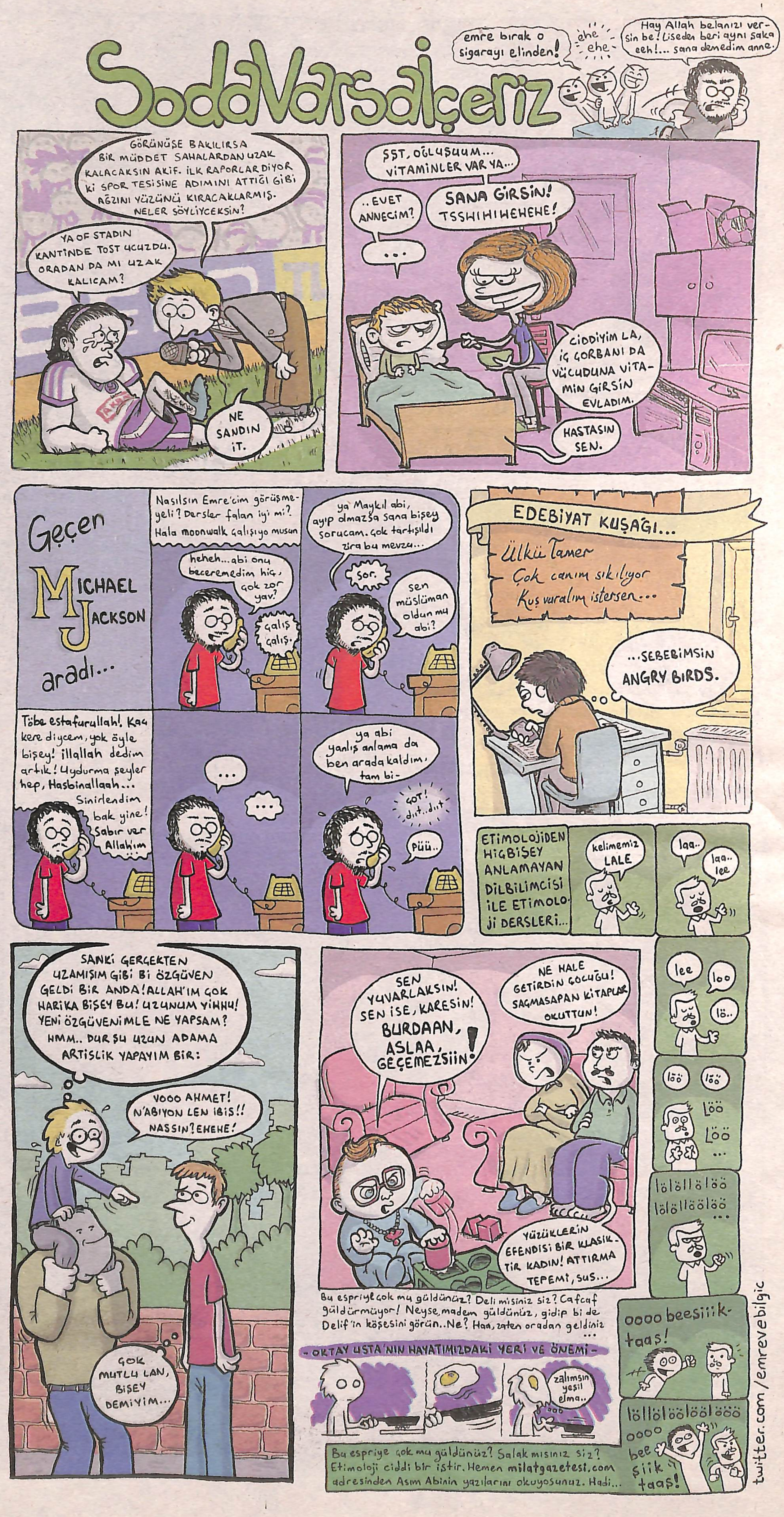

HAKIYKAT DENİLEN TEK DİŞİ KALMIŞ CANAVAR...

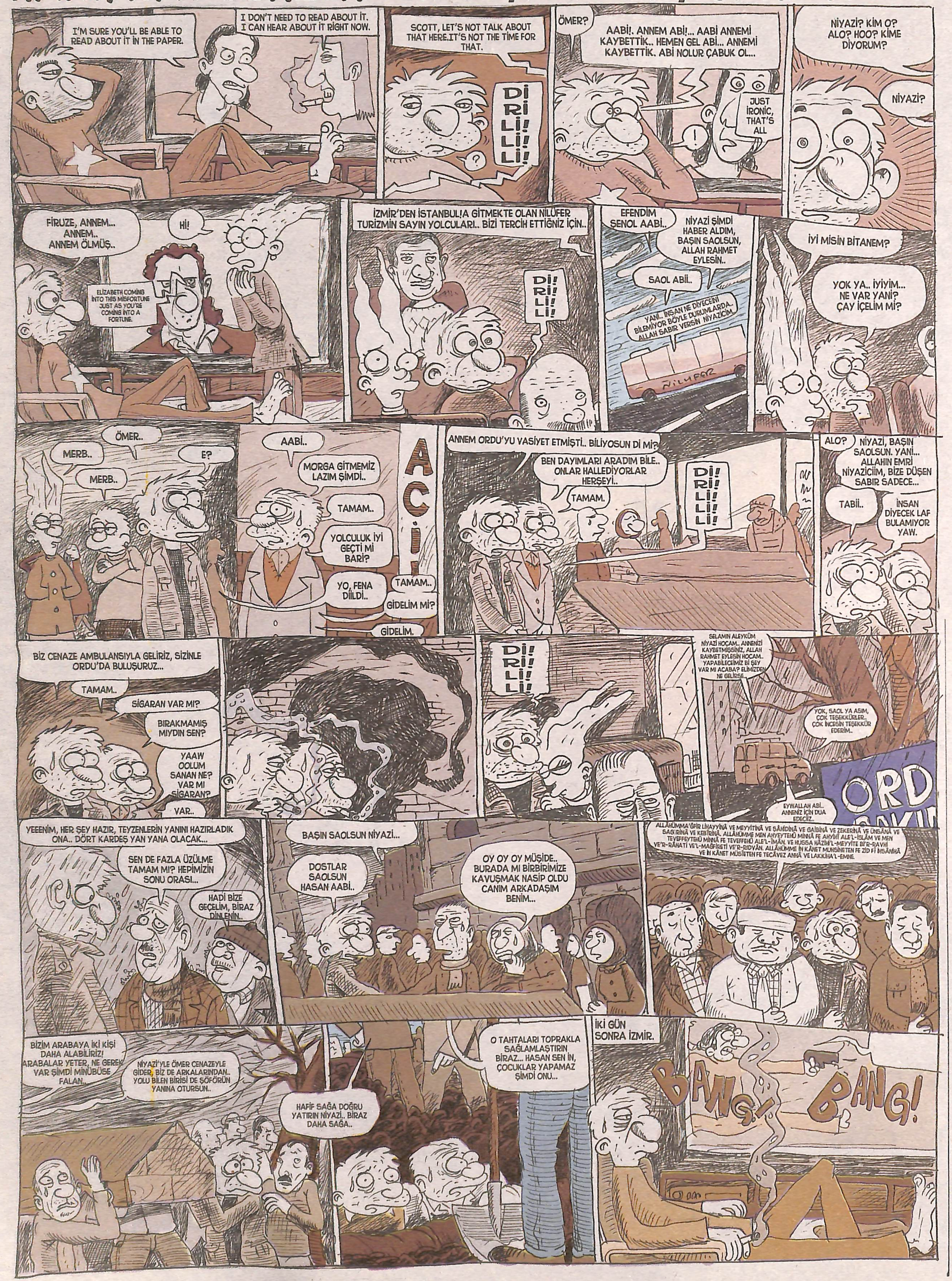

Bir Radikalin Günlüğü

Fuat Kına

Sevgili mevsimlik, muhterem günlük gülistanlık;

Mevsimlik kısmı şakalardan bir şakadır, diğerleri gerçek.

Şaka yapıyorsam illa neşeliyim demek değildir, insanlar bazen (u)mutsuzluktan ve kafa karışıklığından da şaka yapar. Kaportası çok dağılmışsa, aklı bulanık bedevilere özenip kafa yapar (lakin ben bedevi değilim, bahtsız hiç değilim). Umut ise çok elzemdir. Oturma odasında kuş, kapı önünde köpek, tavan arasında fare, kavanozdaki salçaların arasında bakteri besleyip de, şuncacık umut besleyemeyenin hali pür melali nicedir bilemem. Eğer umarsan, sebat edersen; ummadık taş baş yarar, "baş yarmak" ne kelime, yuvarlak taşlar iman dağından aşağı yuvarlanır yuvarlanır, tüm küfür kalelerini tarumar eder. Müstekbir tekfur kalmaz âlemde beddua okuyacak, o derece yani. Umut çok mühimdir, mahpus damlarında pek bir işe yarar: "Ki onlar umutsuzluğa da kapılmazlar."

"Görüşmeyeli nasılsın" diye sorarak başlanan klişe paragraflardan, anlamsız makaralardan gına geleyazdı, makara döndü döndü, baydı durdu. Bu sebeptendir ki bu tarz bir girişle seni ve beni istifraya zorlamayacağım. Zira bu da bir zulümdür, zulme "LA" demek kıyamdır. "La" Arapçada cümle içinde kullanıldığı yere göre "hayır", yer yer "yoktur", bazense "hoopp dur bakalım efendi!" gibi anlamlara gelebilir. Ben küçükken köye gidince çok "laa" derdim, sen bilmezsin bizim köyde "şunu getusee laa" derler; "şunu getirir misin?" mealinde. Tabi o başkadır, biz şehirde sadece zulme "LA" diyoruz. Köylü imanı işte, her cümlesinin sonu "laa"dır. Yapmacıklıktan uzak olduğu kadar yapıcılıktan da uzaktır.

Ayrıca biz seninle görüşemeyiz günlükçüğüm, görüşmek işteş bir fiildir, benim sana yazmam bilfiildir. Ben seni görüyorum ve sana deliler gibi yazıyorum, "deliler gibi yazıyorum" dediysem zamane gençliğin arsız lugatındaki gibi anlama, sana aşığım demek isteseydim öyle demezdim beni biliyorsun, açık sözlü, özü sözü bir, mütevazii, boyu posu yerinde, güzel mi güzeel, hanım hanımcık, beni de seveerr... Pardon kafam mehdilere karıştı, bir daha komikli vidyo izlemeyeceğim, insan aklını bulandırmamalı, ve zihnini her türlü zararlı mehdiye karşı muhafaza etmeli. Yazmak dediysek öyle yazmak değil hacı günlük, liteatürdeki gibi yazmak, kalemle yani.

Çok dağınık kafalıyım değil mi? Sen bana aldırma, bu aralar kafam olağanüstü karışık. Ümmetin en zorlu meselelerine yersiz ve zamansız çivileme dalan garip ve gariban bir bedeviden farksızım. Yukarı çöldeki bahtsız bedeviler gibi uyuşmamak için, kafamı açsın diye bol miktarda kahve tüketiyorum. Üzüle sıkıla söylemeliyim ki, o bahtsızların 3te birinin uyuşma sebebi bizatihi kahvedeki kafeindir. Bizim sorunumuz ne ha dostum? Sorunumuz, alışmamak için kahve içenlerin büyük bir kısmının kahveye bağımlı hale gelmesi mi, yoksa tek çıkar yolun da çıkmazlıktan gelmesi mi bilmiyorum. Gerçekten bilmiyorum. Ancak onlar gibi anlamazlıktan gelmiyorum. Bildiğim tek şey: aşağı tükürsem sakal, yukarı tükürsem bıyık, yutsam yutulmaz, eskici hiç almaz.

Dur dur nerde kalmıştık, konu dağılmasın, analar ağlamasın, ben yandım, eller yanmasın. Ammaaann, getirin küllüğümü, gaza geldim bre! Konu dağılmış dağılmamış kimin umurunda, umurunu taşımadığım bir sen kaldın geride muhterem günlükçüğüm (O halde Ahmet Kaya'dan gelsin; bir sen kaldın geride!). Sonuçta benden konu bütünlüğüfalan bekleyemezsin, varoluşsal tutarsızlıklar yaşamadığımızı iddia edemezsin. Bununla birlikte ben inanmadığım hiçbir şeyi yapmam (iyi laf dedim haa), hele egoizme hiç pirim vermem. Büyüklenmem, büyüklenemeyecek kadar büyüğümdür zaten.

(Off, yavaş gel).

Büyüğümdür dedim de aklıma geldi, "küçükken 'bu amca da benim büyüğümdür' dediğim o kadar çok amca varken, son on yılda ne oldu da ben kimseyi takmaz oldum?" diye bir düşünce aldı beni benden geçen haftalardan birinde. Hafta geçti gitti de benim kafam hala yerine gelmedi, bunda mehdili vidyolar da etkiliydi tabi. Akil amca kalmadı mı sahi eli öpülesi? O kadar da güzel adamlardı ki görsen; "Aha da haftaya islam devleti, iki hafta sonra kudsü-lena, bir aya kalmaz vaşington düşer" derdin. Bu amcaların hepsi hapse mi girdi, yoksa ben mi çok yaşlandım, büyüdüm de büyüdüm mü?

Umarım hapiste iç çamaşır getirenleri, arada mektup yazanları, çay demleyip, cigara saranları, en mühimi de "Ey millet-i merhûme, sakın ye'se kapılma" diye duvarlarına şiirler döşeyenleri vardır. Eğer yoksa, adamı sistemci yapar bu herifler, adam hem devletçi olur, hemi de milliyetçi, mahpus damlarında umut vereni yoksa tabii.

Bunun ilke ve inkılapları sahiplenmeyle alakası bile yoktur, Ata deyince tüyleri dikenli yollara dönmeyen mi varmış memlekette, kemalizme laf çarpıtmayan aydına aydın değil, kuşum aydın bile denmez oldu ya son bir düzine yılda (ve hani bu bir kazanımdı ya), ondan diyorum ben aslında; milliyetçi de oluruz, devletçi de, iktidar da yaparız, kariyer de.

"Bir hapiste, bir mecliste" derler bizim köyde. Birinde korunmak zormuş, diğerinde imkansız. "Zoru başarırız, ama imkansız biraz zaman alır" diyen nice devrimci genç yaşarmış bu âlemde, milliyetçi muhafazakar partiye üye olamadı bu gençler, muhafazakar ve milliyetçi olmaları için bir yemin yeterdi zaten, öyle diyeyim sen anla.

"Bu yolda ölenler oldu, mum gibi sönenler oldu, seccadeye baş komadan vurulup düşenler oldu..."

Adamı öyle bir evirir çevirirler de iki güne kalmaz, hakikati yansıtan minnacık bir tepkin varsa o da moderatöre olur. Bağırtırlar yol ortasında: "Tepkim modetaröreydi hâkim bey! Ben suçsuzum." Böyledir küresel müstekbirler. Ne pis, ne çirkef adamlar var bir bilsen günlükçüğüm.

Hacı günlük, dün ne oldu bilir misin? Bilmez misin, bi kere de ben anlatmadan bilsen ölür müsün? sen bana cevap bile vermez misin, ne kadar da kibirlisin. Yine de büyüklük bende kalsın, "büyüklük bende kalsın" deyip de küçülmediğini zanneden nefsi emmare'ye selam, kelam olmasın.

Dün "ne olur bari bugün diğer günler gibi olmasın, olaysız geçsin" diye dua ede ede her zamanki gibi okula gittim, ben normaldim, maalesef okul da oldukça normaldi. Olaysız bir gün geçirsem şu okulda olay olur harbiden. Üniversitenin kapısında islambod gibi polisler, kutu kutu pense oynuyorlar. Şaşırdın değil mi günlükçüğüm. Yanlarına sokulup "hacı bu nedir" diye bir soru yöneltmekle kendimi mükellef hissettiğimden mütevellit dedim ki: "İslambod gibi polis mi olurmuş, izbandud gibi olsanıza. Hem bu nedir ya" dedim, "oyundu makaraydı kikiriydi, kokoroydu" dedim. "Kutu kutu pense için biraz fazla yaş günü kutlamış değil misiniz?" dedim, "yaşınızdan başınızdan aldığınız maaştan, alamadığınız ikramiyeden utanın" dedim, "böyle polis falan olunmaz" dedim, bir de üstüne "demedi demeyin" dedim, demeye kalmadan yumruktu, tekmeydi, tokattı, paldır küldür attılar beni arabaya, doğru karakola gidiyoruz dediler, çok geçmeden doğru karakola geldik.

Gözlerimi açtım, bura nere dedim, doğru karakol dediler. Şaka mısınız lan dedim, şaka olmasak da hafif dozda makarayız dediler. O an farkettim ki uyuşmuşlar. Ne aldınız olum siz dedim, cevaben azcık iktidar, birazcık da vatan-millet sevgisi dediler. Kişi kavmini sevmemekle kınanır dediler. O öyle değil lan dedim. Muhalif kişiliğimin tesirine fazlaca kapılmış olacaklar ki bana kürt olup olmadığımı sordular. Münasip bir cevap verdim, en küfürlüsünden münasip bir cevap aldım.

Muhatap oldukları muhalif zatların örgütten olup olmadığımı anlamak için yeni bir metot geliştirmişler. Örgütün adını soruyorlar, pekaka dersen salıyorlar, pekeke dersen dövüyorlar. "Sistemlerine hayran kaldıklarımın evlatları" diye bir küfür savurdum içimden. Sırf dayaktan korktuğum için pekaka diyemezdim, öyle bir taviz veremezdim. Bunun yerine avamlardan bir avam, hatta avamest bir polisin anlama eşik değerine uygun bir temsili hikayeciğe başvurmaya karar verdim. Tisake dedim, o ne kelime dediler. Teseka'ya tisake diyorum ben dedim, hadi lan manyak mısın dediler. Siz pekeke'ye pekaka deyince sorun olmuyor da ben teseka'ya tisake deyince mi problem oluyor dedim. Sansasyonel ifadelerim yüzünden aralarında ihtilaf çıkmış olmasaydı oradan sağ çıkamayabilirdim. İçlerinden biriyle aynı köylü olmam, ve namaz vakti gelince tüm karizmamla "seccade getirin bana namaz kılacam" dememi sebebiyle beni serbest bırakmayı tercih ettiler. Namazı polis arkadaşlarla beraber cemaat yaparak kıldıktan sonra doğruca sahile gittim. Artık serbesttim. Üzerimde kalem yoktu, bu beni üzmedi. Hemen köşede bulduğum cam kırığıyla kolumu kesip, akan kan ile başladım bir şeyler yazmaya. Akacak buğuz damarda duramazdı.

Ve işte o an tüm dolmuşluğumla yazdıklarım:

"Şuan çok kızgınım, vatan sevgisi imandandır diye mevzu hadis pompalayan azgın rejimlere zaten kızgındım. Bunun da ötesinde feryadım; vatan sınırı içine afganistanı, çeçenistanı, filistini ve hatta kürdistanı koyamayanlara dargınım, bu gibilere sempati duymamalıyım, empati bile kurmamalıyım. Hep beraber-cenek mazlum olsaydık keşke der gibiyim, zulmedeceğimize mazlum olsaydık. Hala umudumuz olsaydı. Mahallede gördüğümüz küçük veletlere derslerinize iyi çalışın demek yerine islam anlatsaydık. Çok rahatsız olsaydık, çok rahatsız etseydik. O kadar etseydik ki, birileri fatih camii avlusunda kafamıza sıkmadan rahat durmasaydık. Hiç kimse adımızı duymasaydı, ama her türlü törpülenmeye "LAA" deseydik. Şuan çok küskünüm harbiden, adım bahtiyar. Gazetede çıktım üç satır yazıyla, uzamış sakalım, çatlamış sazımla. Bana dokunmayan yılan bin yaşamasın. Tarumar olsun, bitsin. Dokunaklı ağlamaklılarınızla bana dokunmayınız, ben pisliğe acımamayı peygamberden öğrendim. Beni ezip geçebileceğini düşünenlere "hadi len" diyorum, beni güvercinler ve şahinler diye organizmalarıma ayıranların gelmişlerine selam ediyorum, varmak istediği noktaya benim üzerime binip gidebileceğini düşünenlereyse hiç katlanamıyorum. Ben dolmuş değilim. İnin ulan tepemden."

Sinirlendim şimdi. Sinirimin etkisi yadsınamaz bir gerçektir; yapmacıklıktan uzak olduğum kadar yapıcılıktan da uzağım son demlerimde, hele de çayımın son demlerinde. "Bir radikalin iki şeyine dokunmayacaksın" derler bizim köyde; bir günlüğü, iki küllüğü...

Kim nerde ne yapıyor, öğrenmek istersen...www.dunyabizim.com

TABİLDOTTAN TAŞAN YEMEKTEN DOLAYI 7 YIL OKULUM UZADI, AHA BU YIL DA GİTTİ! PİLAV YERKEN HOŞAF TADI ALMAKTAN BAŞKA TAD ALDIRMADINIZ ALLAHSIZLAR!!
aza mi hız
a.yavuzgirgin@gmail.com
YAVUZ GİRGİN
ŞİMDİ BUNLARDA ESPRİ, KONU NE? NEYE GÜLECEZ, ANLAT HELE...
ehe
ehe
ya aslında tam bunlar değil eheh..
VALLA ÖZELLİKLE ÇIKIŞ PARÇASINDA FARKLI Bİ SOUND YAKALAMA ÇABASI İÇİNDEYİM. NE BİLEYİM GURBET TEMASI FALAN DA Bİ YERE KADAR. BOŞLUKLARA DAHA FARKLI TEMALAR İŞLESEK DİYOM?
HAYDAR ABİ, PİYASAYA OYNUYORUZ ABEM! SALLA GİTSİN YENİ TEMAYMIŞ, SOUNDMUŞ, VER OF OOF'U VER AMMAN AMMAAAN'I TEMİZ İŞ AABİ..
..EVET! SELİMİYE KAVŞAĞI VAR MI? VAR MI?!..
VAR..
YAHU ADAM VAR DEDİ AMA ŞÖFÖR BEY, ADAMCAĞIZ İNCEKTİ..
BAĞIRSANIZA KARDEŞİM DUYAMIYORUM O ZAMAN!
BENİM YÜZÜMDEN KAVGA ETMEYİN LİTFEN, ÇOK KÖTÜ OLDUM ŞUAN. TİTREME GELDİ..
SEN DE KIS LAN O ZAMAN ŞU TEYBİN MÜZİĞİNİ HAYRET Bİ OLAY YAA!. VATANDAŞ MAĞDUR!..
3. KAT 3.
EKMEK MUSAF ÇARPSIN Kİ DAHA ÖZ
ÖZURFA
DAHA ÖZÜRFA
NASIL Bİ ENERJİYLE BU HALE GELDİK, KİME NEYİ İSPATLIYORUZ OLAYIMIZ NE ANLAYAMADIM Kİ ŞEREFSİZİM..
DAHA! ÖZ URFA
ölümü öp daha öz urfa 10mt
YALNIZ Bİ SANİYE LAFINI UNUTMADAN MENDERES CİĞİM..
LAFINI UNUTMA DİYE DİYE HİÇ BİR ORTAMDA SÖZ SÖYLETTİRMEDİN! NASIL Bİ AMAÇ İÇİNDESİN SEN YA! SÖYLEYEMEDİKLERİMİ KİTAP YAPTIM HAYVAN ÇOCUĞU!!..
BELKİ DE, DÜNYADA İNSANLARIN TEK ORTAK NOKTASI SENSİN ERNET. ZENGİN, FIKARA, IRK DİL AYRIMI GÖZETMEDEN KUCAKLIYORSUN İNSANLIĞI...
koku kokması.
Cafcaftaki 25. kare-yi bulmak!
hımm.. o ne la?!
Kılavuz
Vay!! vay.. Vaay..
Kılavuz
Innngh!.. çık ula..
çık çık çıı !!!
ne olm bu 25. kare falan cafcaf?
abi bilinçaltına mesaj falan gön deriyom işte..
BAS GİT LAN!
AH! ehe..
TOK!
ehe.. ehe.
gül dür müyo kiii..
25.
EHE, EHE.. GÜLDÜRMÜYO YEA!.. EHEHE!..

hakıykat denilen tek dişi kalmış canavar

yazan çizen NİYAZİ ÇOL
formspring.me/benhayattayken
benhayattayken.blogspot.com
twitter.com/benhayattayken

DERKEN ARKADAŞLARIMIZ GELDİ VE GELİRKEN BERABERLERİNDE BAKLAVA DA GETİRMİŞLERDİ VE HATTA BEYAZ LEBLEBİ VE NORMAL LEBLEBİ DE GETİRMİŞLERDİ. BÖYLECE OTURDUK. MEĞER BİR SÜREDİR KANSER TEDAVİSİ GÖREN FETHİYE'DEN BİR KOMŞULARINI EVLERİNDE AĞIRLIYORLARMIŞ.. VÜCUDU İFLAS ETMİŞ BİR ADAMLA AYNI ÇATI ALTINDA KALMAK ÇOK CAN YAKICI BİR DURUM; BÖYLE HALLERDE ELİMİZDEN GELEN ŞEYLER BAKIMINDAN ÇARESİZ HİSSEDERİZ KENDİMİZİ.
ÖYLE YATIYOR ADAM. ACI İÇİNDE. KARISI PERİŞAN. ÖZÜR DİLERMİŞ GİBİ BAKIYOR KADIN GÖZLERİMİZİN İÇİNE. ÇOK FENA!.
DAHA ÖNCE DE BELİRTTİĞİM GİBİ. LÜTFEN BEN, ANCAK SON AŞAMAYA VARDIĞIMDA, EĞER BİR GÜN KANSER OLACAKSAM- ÖĞRENEYİM KANSERE YAKALANDIĞIMI.. LÜTFEN BENİ MÜCADELE ETMEK ZORUNDA KALACAĞIM BİR KANSERLE UĞRAŞTIRMA ALLAHIM...
SONRA OKULLARIMIZDAN GELİYORUZ. BELKİ BİRAZ UYUYORUZ, BELKİ BİRAZ KONUŞUYORUZ. SONRA YEMEK. DERKEN RUTİN BİR GECE BAŞLIYOR. BİR KAÇ DİZİ. DİZİ ARALARINDA KISA MOLALAR. İŞTAHLA DEMLENEN ÇAYLAR. AMA AYNI İŞTAHLA İÇEMEYİŞ O ÇAYLARI... DERKEN DEXTER İZLEDİĞİMİZ O GÜNLERDEN BİRİNDE BİRDEN KENDİSİ..
BİLİYO MUSUN NİYAZİ.. BEN BİRAZ MUTSUZUM BU GÜNLERDE..
..DEMESİN Mİ?
HE'S DRINKING MORE THAN USUAL. HE'S NOT GOING TO STOP LOOKING FOR OSCAR'S KILLER
UNTIL IT TAKES HIM ALL THE WAY DOWN.
KENDİSİYLE TARTIŞTIK. (BİRAZDAN ANLATACAĞIM NEDENİNİ.) VE GİTTİ O VE SANIRIM BENİM NE SALAK BİR ADAM OLDUĞUMU BİR KERE DAHA TESPİT ETMİŞ OLDU BÖYLECE.. İNSANLAR KENDİLERİNE ACIMAMALIDIRLAR. (İPADİ ALDIM ELİME VE ONA BAKTIM AMA BİR ŞEY GÖREMİYORDUM.)
HMMM...
GECE ÇOK ÜŞÜDÜM... BİRAZ GRİBİM HALA AMA İDARE EDERİM..
KENDİSİNİN ŞİMDİYE KADAR KALKMIŞ OLMASI GEREKİYORDU. TELEFONUNUN ALARMI ÇALMADI MI YOKSA?
BİRAZ DAHA BEKLEYEYİM..
DEDİM..
YOK EĞER HÂLA KALKMAZSA YATAĞINDAN, Bİ YOLUNU BULUR UYANMASINI SAĞLARIM ARTIK..
DEDİM..BU GÜN AÇ GİDECEKSİN OKULA ZİRA BENİ ÇOK KIRDIN TIRTIL, DİYE DE DÜŞÜNDÜM AYRICA..
SABAH ZOR BELA UYANABİLDİM VE TAM YEDİ DAKİKA SONRA ÖĞRENCİLERİMİZ KARŞISINA GEÇTİM VE KONU SANAT FELSEFESİ İDİ. BAKIN BİLİYO MUSUNUZ, DEDİM NEDEN SONRA, POTEMKİN ZIRHLISI DİYE Bİ FİLM VAR, DEDİM, O FİLMDE HALKA ATEŞ AÇAN ÇARLIK ASKERLERİNİN OLDUĞU Bİ SAHNE VAR, SÜPER Bİ ŞEY O, DEDİM, Bİ GÜN GETİREYİM DE İZLEYELİM BİRLİKTE, DEDİM. HAVA BİRAZ SERİNDİ AMA ÜŞÜMÜYORDUM ZİRA BEN KOLAY KOLAY ÜŞÜMEM. (ANNEME ÇEKMİŞİM.) KOLAY ÜŞÜMÜYORUM FAKAT KOLAY ACIKIYORUM Kİ O AYRI...
FAKAT ÖTE YANDAN, AKLIM BAŞKA BİR YERDE İDİ. PEK KEYİFLİ GEÇMEDİ O YÜZDEN DERSLER.
NEDEN SONRA KENDİMİ KÜÇÜK PARK'A ATTIM. BİR ELMALI NARGİLE İSTEDİM HEMEN VE NARGİLE SON DERECE SAÇMA BİR NARGİLEYDİ FAKAT SİGARA İÇEMEDİĞİM İÇİN MECBUREN KATLANDIM. 'ALEVİ BEKTAŞİ İNANÇLARININ İSLAM ÖNCESİ TEMELLERİ'Nİ AÇTIM VE OKUMAYA KOYULDUM. ÇAY DA FENA DİLDİ HAA..
LOVE.
KASIK FITIĞI OLAN BİR İNSANIM BEN, BENİ RAHAT BIRAKSINLAR. KASIK FITIĞIM DA VAR UYKU APNEM DE VE ÜSTELİK BURNUM KOCAMAN FAKAT BİR BURNUN BÜYÜKLÜĞÜNDEN ÇOK İŞLEVİ ÖNEMLİDİR VE BENİMKİ PEK İŞE YARAMAMAKTADIR. YAKINI GÖREMEMEYE BAŞLADIM. BİRAZ GÖBEK VAR; O GÖBEKTEN KURTUL TIRIL.
ÜÇ SAAT DERSİM VARDI. GİRDİM ÇIKTIM. EVE GELDİM SONRA VE HEMEN KAHVE YAPTIM, ODA SICACIKTI; KOLTUĞA KURULDUM, BACAKLARIMI UZATTIM, GÜZEL Bİ RADYO BULDUM VE İPAD'İ ALDIM ELİME Bİ ŞEYLER OKUMAYA KOYULDUM. FAKAT MEĞER BU GÜN ÖĞRETMENLER KURULU TOPLANTISI YOK MUYMUŞ? UNUTMAMIŞ MIYIM BEN ONU? (Tİİİ!) YARIN MÜDÜRE GİDİP Bİ AÇIKLAMA YAPMAM GEREKECEK SANIRIM.
ANLAŞILACAĞI ÜZERE BU GÜNLERDE ARAMIZ BİRAZ LİMONİ HANIMEFENDİYLE. BİR ÇALIŞMA ODAMIZ VAR. BEN ÇİZİYORUM, O OKUYOR O ODADA FAKAT BEN ANCAK SAÇMA SAPAN Bİ FİLM VARSA BİLGİSAYARDA ÇİZEBİLİYORUM Bİ ŞEYLER, ANCAK O GÜRÜLTÜNÜN ORTASINDA KONSANTRE OLABİLİYORUM İŞE.
ARKADAŞIM, KİTAP OKUYORUM, LÜTFEN FİLMİNİZİ KULAKLIKLA DİNLEYEBİLİR MİSİNİZ?
DİNLEYEMEM HANFENDİ.. SES DOĞRUDAN KULAĞIMA GELİNCE NE ÇİZECEĞİMİ ŞAŞIRIYORUM..
YA MECBUR MUYUM YA BU GÜRÜLTÜYE?
RAHATSIZ OLUYOSANIZ SALONA GEÇİNİZ SİZ DE!
NİYE YA? ALIŞTIĞIM YERDE OKUMAK İSTİYORUM BEN!
DENİLECEK Kİ NEDEN? NEDİR BİRBİRİNİZDEN ALIP VEREMEDİĞİNİZ, DENİLECEK. ANLATAYIM.. GEÇENLERDE, OKULDA Bİ ÖĞRENCİYİ SİGARA İÇERKEN YAKALADIM..
11G
İNANIN OKULDA İÇMİYCEKTİM HOCAM YA.. BIRAKMAYA ÇALIŞIYODUM BEN DE WALLA!
TAMAM UZATMA.. VER BAKİİM PAKETİ.. Bİ DAHA GÖRMİYİM BAK!..
SÖZ YAW!
SONRA ZİL ÇALDI EVLERE DAĞILDIK. BEN HEMEN FİRUZE'Yİ ARADIM VE NE ZAMAN GELECEĞİNİ SORDUM. (FİRUZE ŞİDDETLE KARŞI SİGARAYA) FOLKLÖR KURSU VARMIŞ BİRAZ GECİKECEKMİŞ. BALKONA KOŞTUM VE ÖĞRENCİDEN ALDIĞIM PAKETTEN BİR SİGARA ALIP YAKTIM. 15 GÜN OLMUŞTU SİGARA İÇMEYELİ. VE ŞİMDİ BU TEK DAL SİGARA BENİ BENDEN ALMIŞTI. ULAN BU SİGARA DENİLEN ŞEY NE KÖTÜ Bİ ŞEY YA!
FAKAT İŞTE, AKŞAM FİRUZE GELDİ VE ONCA ELLERİMİ SABUNLAMALARIMA, AĞZIMI FIRÇALAMALARIMA RAMEN ANINDA ANLADI SİGARA İÇTİĞİMİ VE KÜSTÜ BÖYLECE BANA... HERNEYSE... Bİ SENDİKA GEZİSİ BAĞLAMINDA Bİ OKULA GİTTİK GEÇENLERDE. EYLEM ÇAĞRISI FALAN YAPIYRUZ FALAN.. DERKEN Bİ BAŞKA Bİ SENDİKADAN Bİ ÖĞRETMEN LAF ATMAYA BAŞLADI. ARKADAŞLARA "AMAN," DEDİM, "CEVAP VERMEYİN BİZİ PROVAKE ETMEYE ÇALIŞIYOR." ARKADAŞLAR "TAMAM, MERAK ETME," DEDİKTEN HEMEN SONRA BEN BİRDEN BAĞIRMAYA BAŞLAMAZ MIYIM ADAMA?
YAW OKULUNA GELMİŞİZ, MİSAFİRİNİZ.. HEMEN NE ÖYLE ÖNYARGILI ÖNYARGILI LAF ATMALAR. Bİ DİNLE YAW!
NE ÖNYARGISI YAW! ULAN MEMLEKETİ BÖLDÜRMEYE ÇALIŞIYONUZ, SUSACAK KIYIZ ARKADAŞ?! DİNGONUN AHIRI MI SANDINIZ BU OKULU YAW SİZ!
AMAN HOCAM!..
ALİ HOCAM, LÜTFEN SAKİN OLUN HOCAM YA!..
SUÇ MU SORU SORMAK?
GREV

Güray Süngü

Gereksiz Yazar

Resim-i İdeoloji

"Merhaba," dedim. Beyaz suratlı adam başını kaldırıp bana baktı. On saniye kadar bir süre süzdü beni. Bir de kafamla yineledim selamımı. Hafifçe eğip kaldırdım başımı.

"Ne var?" dedi aceleyle. Onu sebepsiz yere meşgul ettiğimi düşündü, kesin. Varlığıma tahammül edemiyor gibiydi. Buna hazırlamıştım aslında kendimi.

"Ben yeni geldim buraya... şey için..." Ney için. Duraksadım. Yüzünde bir değişiklik olsa. Yok olmayacak. Şimdiden pişman oldum.

"Yaşamak için..." dedim. Sustum.

"Yaşamıyor musun zaten?" dedi sinirle.

"Yani öyle değil. Şey olarak. Yani burada sürdürmek istiyorum hayatımı artık, o açıdan," dedim. On saniye kadar daha süzdü beni. Sonra delice bir kahkaha atarak arkasına yaslandı. Uzun sürdü kahkahası. Pişman oldum demiş miydim. Neden geldim ki buraya. Ama hemen pes edemezdim.

"Salak mısın sen?" dedi, sırıtarak. Afalladım. Aslında bu tepkiyi beklemediğimi söyleyemem. Olduğum yerde sallandım.

"Şey, bilemiyorum. Aslında pek salak değilim. Hatta epeyce zeki olduğumu düşünürüm çoğu zaman," dedim. Aptalcaydı. Olmamıştı, başka türlü sözler sarfetmem gerekiyordu. Tekrar kahkaha atacağını düşündüm. Atmadı. Ciddiyetle bakıyordu bana, yüzüme, gözlerimin içine.

"Buraya nasıl girdin sen?" dedi. Cevap vermek için acele etmemeliydim ama ettim.

"Kapıdan," dedim.

"Küstah, nasıl böyle konuşursun benimle?" diye bağırdı. Hata yaptığımı anladım. Bir adım geriledim.

"Ben öyle demek istemedim, kapıda kimse yoktu, ben de girdim içeriye. Yani..."

"Kes," dedi. "Vaktim kıymetlidir benim, seninle harcayacak değilim. Çabuk dışarıya çık, attırmayayım seni."

"Ama," dedim, "bir dinleseniz, zor zamanlar geçirdim, artık başka bir yaşam umuyorum... ve bunun için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım."

Tekrar önüne eğmişti başını, ben içeriye girdiğimde ne yapıyorsa onu yapmaya devam edecek gibiydi ama bu sözlerimden sonra bir kez daha kaldırdı başını ve gözlerimin içine baktı.

"Ne gerekiyorsa..." dedi, sorar gibi.

Kararlılıkla salladım başımı.

"Ne gerekiyorsa..." dedim, vurguyla.

"Dur bir düşünelim o halde," dedi. "Aslında işimize yarayabilirsin. Pek salak bir görünüşün var ama... ne yapsak?"

Bunları kendisine söylüyor gibiydi.

"Aslında sizin türünüz pek bir işimize yaramıyor. Yeteneksiz, aptal ve çirkinsiniz. Ama aralarınızda bazı aptallar, yetenekli, akıllı ve güzel görünmeye çalışıyor, dahası, sizin türünüzün diğer asalaklarına da öyle olmaları için vaazediyor."

"Evet, ben de biliyorum bunu. Sizin asil varlığınızın gölgesinde huzurlu bir hayat sürmek varken, aptalca şeyler yaparak kendi varlıklarını ortaya koymaya çalışıyor, huzurumuzu bozuyorlar," dedim içtenlikle.

"Aman efendim, sizin huzurunuz kimin umurunda. Siz huzuru hakediyor musunuz bakalım. Eğer huzuru hakediyor olsaydınız yüce yaratıcı sizi bizim gibi yaratırdı. Söyler misiniz, yüce yaratıcı sizi bizim gibi yaratmamışken, sizin bizim gibilerle aşık atma cüretiniz yüce yaratıcıya isyan değil mi? Asıl bizim huzurumuzu kaçırıyorsunuz siz." diye söylendi.

"Evet efendim," dedim. "Ben de bunu demek istedim aslında, bu yaptığımızla bile huzuru haketmediğimizi ortaya koymuş oluyoruz biz zaten, ben öyle değilim tabi ama onlar işte..." dedim ezilerek.

"Tabi ki," dedi, "Bizler binlerce yıldır bu kusursuz sistemin inşası ve devamı için asil zihinlerimizi yorup dururken, ve hatta bu çaba içersinde sizlere de belli haklar tanımışken, yüce yaratıcının bizlere sunduğu yiyeceklerden siz zavallılara bile pay ayırırken, sizinkilerin yaptığı bu şeye düpedüz küstahlık denir, nankörlük denir. Hayır yani anlamıyorum. Biz sizin doymanıza engel olmuyoruz, barınmanıza engel olmuyoruz, çoğalmanıza mani olmuyoruz ama siz doymak bilmiyorsunuz."

"Aslında efendim, siz deyip durmasanız, ben onlar gibi olmadığımı ifade etmeye çalışıyorken hali hazırda..."

"Kesme sözümü küstah."

"Afedersiniz efendim. Dinliyorum."

"Aferin, aslında sen sandığım kadar aptal değilsin galiba. Gerçi yüce yaratıcı seni onlardan birisi olarak yarattığına göre epeyce aptalsın tabi ama, yine de fena değilsin, onların zeka ortalamasına göre biraz yüksekçesin gibi. Bizim gibi olmasa da bir zekan var galiba."

"Teveccühünüz efendim. Haddim olmayaraktan..."

"Neyse neyse. Şimdi senden nasıl faydalanacağımıza bakalım. Bunu düşünelim bir..."

Arkasına yaslandı tekrar. Duvara bakmaya başladı. Aklından neler geçiyordu kimbilir. Hayatımın bundan sonrasının arkamdaki duvar üzerinde yer alan birşeylerin yapacağı çağrışıma bağlı olduğunu bilmek epeyce rahatlattı beni. Demek ki umut vardı. Sevinçten başım döndü, içim içime sığmadı ama fakettirmemem gerekiyordu bunları. Hissedemeyen, zavallı bir korkak olarak hakkımda verilecek kararı beklemek durumundaydım. Nihayetinde ben de mutluluğu hakediyordum.

"Yok," dedi. Duvarda bir şey görmüştü galiba. Arkamı dönüp duvara bakmak için dayanılmaz bir istek duydum. Ama kıpırdamadan durup tamamen ona tabi olduğumu göstermem gerekiyordu. Hareket etmedim, sadece dikkat kesildiğimin anlaşılması için gözlerimi açtım biraz daha. Umarsızca hareketsiz bekleyişim özgüven sayılabilirdi çünkü ve bu benim için korkunç bir sonuç doğurabilirdi.

"Yok," diye yineledi. "Pek işe yaramazsın sen."

Korktum. Ezik bir şekilde boynumu eğdim.

"Tarih boyunca senin gibilerden çok faydalandık. Onları aramıza aldık, zavallılıklarına bakmadan sofralarımızda yemek yemelerine izin verdik, arabalarımıza binmelerine, oturduğumuz evler gibi evlerde oturmalarına müsade ettik, gazetelerimizde iş verdik, davetlerimize katıldılar, ince belli kadehlerini bizim kahkahamızı taklit ederek havaya kaldırdılar ve biz onlardan nefretimizi onların bize sağladıkları şey nedeniyle gizledik ve kadeh tokuşturduk onlarla, buna bile rıza gösterdik ama artık..."

Korktum. Bütün ümitlerim, kurduğum bütün hayaller gözümün önüne geldi. Hemen umutsuzluğa kapılma dedim kendime, güçlü ol, güçlü ol ve ne kadar zavallı olduğunu daha da göster. Biraz daha eğdim başımı ezilerek.

"İşe yaramıyor pek. Türünüzün içinden tuhaf yaratıklar çıkıyor. Eşitlik meşitlik gibi zırvalarla zihinlerinizi bulandırıyor. Sizin aranızdan çıkan ve bizim üstünlüğümüzü size kanıtlamakla görevli nispeten daha az aptalların yaptıkları bile artık işe yaramıyor. Başka bir şey bulmak lazım. Ama sende iş yok. Aslında itaatkar ve zavallısın ve bu açıdan tam bir idealsin ama..."

"Efendim aslında benim aklıma bir şey geliyor," dedim olanca ezikliğimle.

Kaşlarını çattı. Duvardan bana kaydı bakışları.

"Efendim, bizim aramızdan çıkıp sizin seviyenizle şereflenen arkadaşlarımız hep sizin üstünlüğünüzü bize kanıtlamak için onurlu bir mücadele verdiler. Onları saygıyla selamlıyorum. Ama artık bunun işe yaramadığını söylediğinize göre şey yapsak... beni yani, kullansanız, şey için. Sizin üstünlüğünüzü, sizin temsil ettiğiniz hayatın kutsallığını bizim gibilere göstermek yerine, bizim aşağılık özelliklerimizi, zavallılığımızı bizimkilere göstermek, kanıtlamak için kullansanız, beni yani..." dedim başım önde. Sonra hafifçe kaldırıp gözbebeklerimi, baktım yüzüne.

"Aptalca. Neden çünkü aptalsın sen. Ben de oturmuş seni dinliyorum burada. Sersem. Çok aptalsın. Fikre bak. Aptal. Ama aslında bu aptallığını kullanabiliriz belki. Sizin aranızdan çıkıp bizim üstünlüğümüzü bizim ve temsil ettiğimiz hayatın üstünlüğünü sizin gibilere kanıtlamaya çalışan aptal türdeşlerinizin yaptıkları artık işe yaramadığına göre belki de senin aptallığını kullanarak, sizin gibilerin aslında hangi seviyede bir hayatı hakettiğini sizin gibilere göstermek için... evet evet bu yapılabilir. Bunun için seni cahil bırakmak lazım tabi önce. Zaten cahilsin. Evet yerlere tüküreceksin, kaba kaba konuşacaksın, karını öldüreceksin, çalacaksın, çırpacaksın, rezil bir hayat yaşayacaksın. Bunları yapman lazım. Bunları sana yaptırmamız lazım. Tamam. Çok güzel. Bu yüzden önce şey yapalım. Dur bir plan yapalım."

Sırıttım. İşe yaradı.

"Ama dur," dedi. Yine ne oldu?

Düşünceli düşünceli baktı yine aynı duvara.

"Ama biz yıllardır bunu da yapıyoruz zaten," dedi.

Hayalkırıklığıyla sallandım olduğum yerde. Duvarda ne var da adam benim hayallerimi yıkacak çağrışımlara ulaşıyor sürekli. Dönüp bakmak istiyorum. Yine de kıpırdamadım. Eğdim yine başımı, bu sefer de pes etmenin acizliğine sığınayım.

"Evet, maalesef efendim. Hiçbir işinize yaramayacak kadar zavallıyım galiba." dedim.

"Biryerlerde bir yanlışlık var ama nerde?" dedi, beni görmezden gelerek. "Biz size yaşama olanağı tanıyoruz ama siz sürekli olarak..."

Bunları da kendi kendine söyledi. Duvardan aldı bakışını ve önündeki işe döndü.

"Tamam çık dışarı, işimize yaramazsın sen. Ama bunca çabana karşılık bir iş vereceğim sana. Aşağıya in, bekle orada, keyfim gelince adamlarımla haber yollarım sana," dedi.

Birden umut belirdi. Neşeyle sırıttım ve döndüm arkamı. Duvara bakmadım -galiba resim filan vardı duvarda- ve koşar adım çıktım odadan.

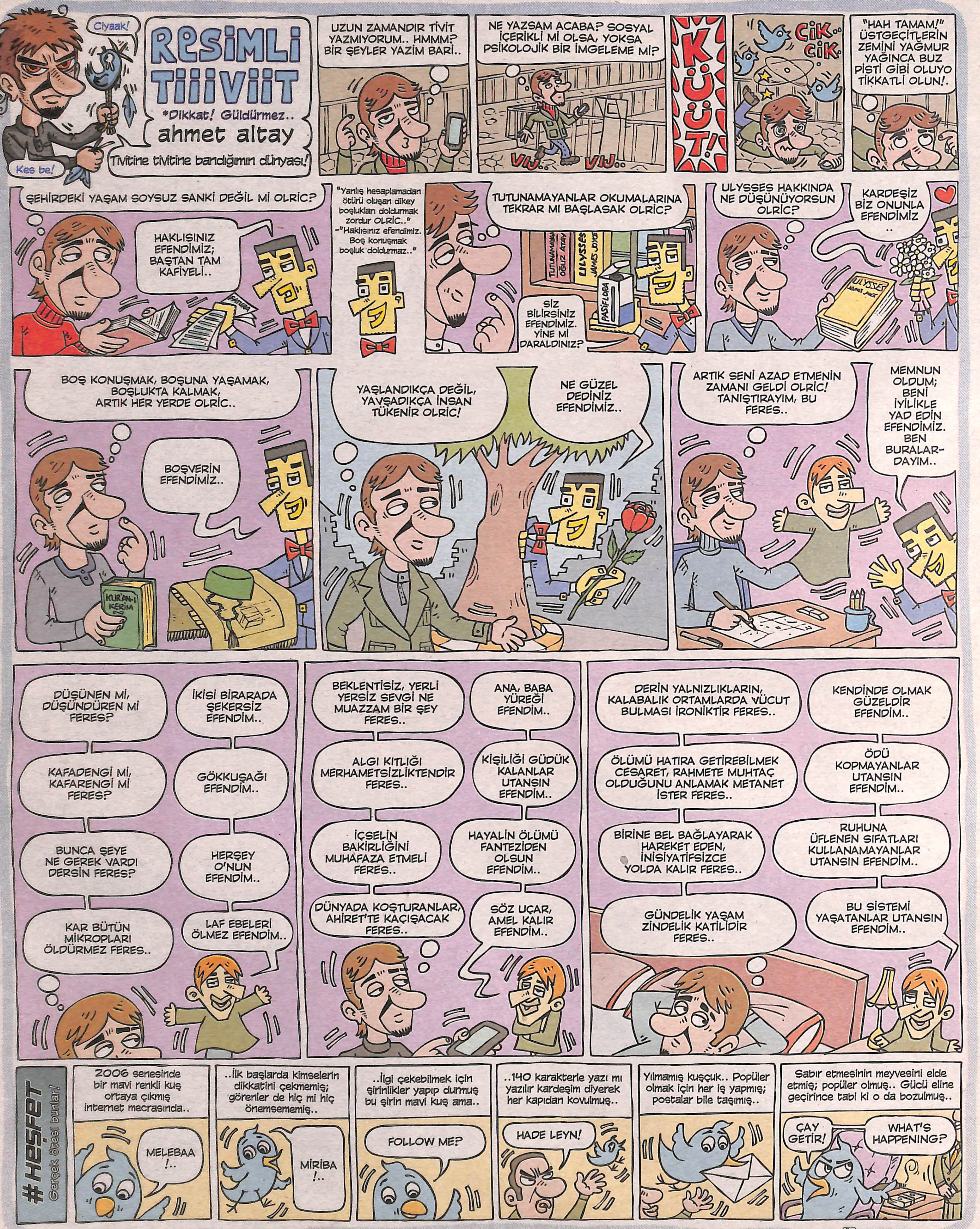

/nefretimeverest

Bülent Akyürek

NASA UYDUSU NEREYE DÜŞTÜ?

Geçen hafta dünyaya düşecek olan uydu için herkesi dikkatli olmaya çağıran NASA'ya uyup evden çıkmadığımı biliyorsunuz…

"Dünyada nereye düşecek?" diye tahminler yapılırken, ben uydunun Urfa'ya düşebileceğini yazmıştım. Derken; beklenen uydu Antalya'ya düştü.

Olsun, Türkiye'yi tutturmuş olmam bile ev ortamında fena sayılmaz, düşünün bir de imkân verseler neleri bileceğim değil mi ama?

Yaz tatilini geçirmek için Antalya'ya gelen NASA çalışanının kafasına düşen uydu "Ne yaparsan kendine" fikrini bir kez daha zihinlerimize kazıdı.

Hemen oracıkta hidayete eren NASA çalışanı, namaz kılmak için cami aradı ve Antalya'da bulamayınca özel aracına atlayıp Konya'ya gitti.

"Antalya'da niçin cami yok?" demeyi ihmal etmeyen kardeşimize bir Konyalı 96 çay ısmarlayarak konuyu özetledi.

Ertesi gün Hz. Mevlana'yi ziyaret edip, Mevlana şekerleri de satın alan Tom'a, Hz. Mevlana'nın peygamber olmadığını zor bela anlattılar Konyalı kardeşlerimiz.

İşte böyle, hayat nelere gebe değil mi?

YÜZDE YÜZ YÜZ NAKLİ YAPILIR

Dünyada ikinci kez yüz nakli yapan plastik cerrah Ömer Özkan ile çok eskiden beri defalarca çay içtiğimiz için olsa gerek, benim çirkin yüzüme bakıp bakıp mesleğinde kendini çok iyi yetiştirdiğini söyleyebilirim…

Ömer kardeşimiz o zamanlar Hacettepe Hastanesi Plastik Cerrahi Bölümü'nde çalışıyordu, ben de galiba "İtin Biri" romanımı yazdığım yıllarda plastik cerrahideki hastaların psikolojilerini inceleyebilmek için yalancı refakatçiyi oynuyor, bilgiler topluyordum. Bilenler bilir "Çöldeki Penguen" kitabımda da bu tip yazılarım vardır.

Ömer'in Haymanalı olduğunu hatırlıyorum, yanlışım varsa özür dilerim.

Aradan yıllar geçti, onun Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde yüz nakli gerçekleştirdiğini duydum. Bir haftadır dünya sallanıyor. Dünyanın her yerinden müthiş teklifler gelmesine rağmen Ömer Türkiye'de kalacağını, memleketine hizmet edeceğini açıkladı, hepimiz onun bu soylu davranışına tanık olup çok mutlu olduk.

Bana da kalırsa doktorumuz Türkiye'den gitmesin. Çünkü yüzünü değiştirmesi gereken o kadar fazla insan var ki, burada ihya olur, çok ekmek kazanır!

Kendisine uzun ömür ve başarı dilerim. Bizleri bahtiyar etti, kendisi de hayırlara vesile olur inşallah.

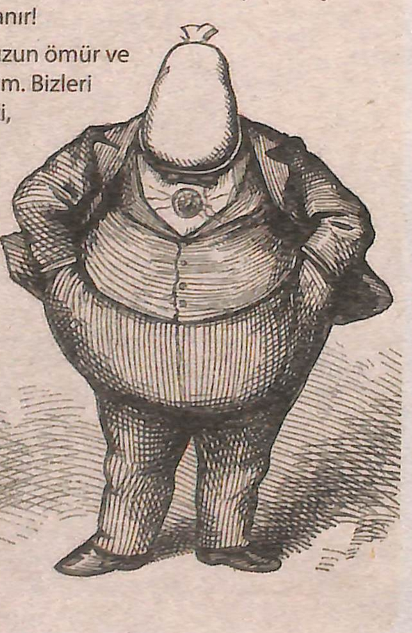

Bana Elmayı Anlat — İbrahim Demirci yazdı - Büşra Dür çizdi

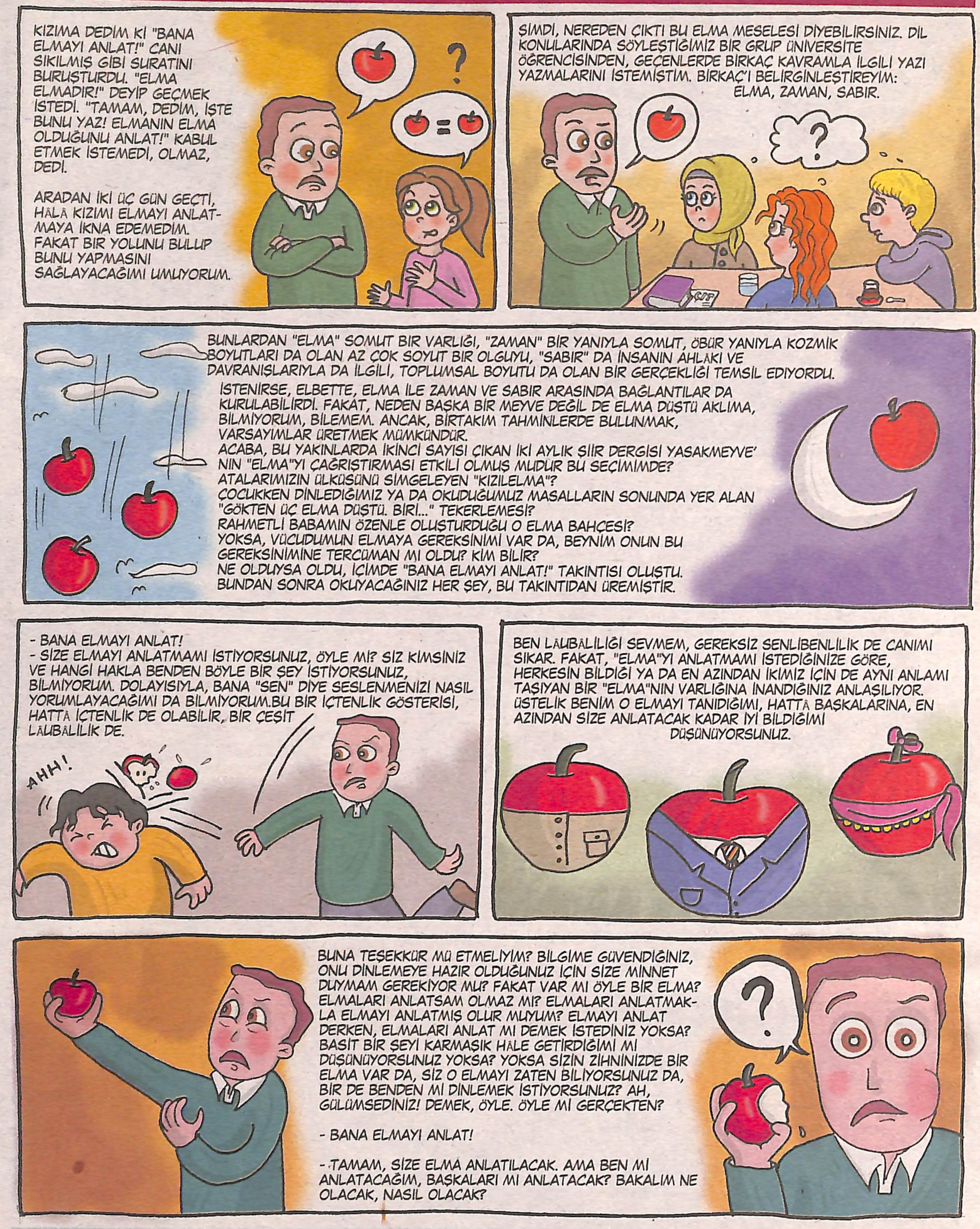

KARTON Piyer

Suavi Kemal Yazgıç

IRKÇI OLMAK İSTEYENLERE TAVSİYELER

Emlak alıp-satana emlakçı dendiği gibi ırk alıp, satana da ırkçı denir.

Evde de ırkçı olabilirsiniz, ofiste de… Nasıl mı?

Öncelikle bir ırk icat etmeniz gerekir. Irk dediğimiz nesne pazarda satılmaz, AVM'de bulunmaz. Kendi ırkınızı kendiniz icat etmelisiniz. İnsanlar ırklar halinde dolaşmazlar. Almanlar, İngilizler, Türkler… Bunlar ulus-devlet inşa süreçlerinde icat edilmiş ve icat edildikleri günlerden geriye bakarak, tarihleri, coğrafyaları tasarlanmışlardır. Uluslar böyleyken ırklar icat çıkarma konusunda ifrata varmış kişilerin eseridir.

Bir ırk icad ediyorsanız, tarihten önce varolduğunu, tarihten sonra da varolacağını söylemelisiniz. Tarihi de umursamanıza gerek yok. O esnada başka şeylerle meşgul olabilir ırkınız.

Düşmansız ırk olmaz. Irkınıza bir düşman bulmalısınız. Ancak ırkınızın düşmanı ırkınızdan farklı olarak az buçuk varolmalı. Nasıl tanımladığınız önemli değil ama az da olsa düşman bulmalısınız ırkınıza. Yoksa ırkınız adına –çılık yapma yetkisini size vermezler. Paranoyak değilseniz bile paranoyak gibi davranırsanız hem paranız hem de noyanız olur. –çılığını yaptığınız ırk üzerinden komisyon kazanmak istiyorsanız korku üretin. Ne kadar büyük korku üretirseniz o denli çok komisyon alırsınız.

Irkınızın bir dini olmasında beis yok. Ancak aynı dinin başka ırklardan mensupları varsa problem başlar. Ancak dert etmeyin. Düşman icad etme mekânizması sizi –çılığını yaptığınız ırkla kötü ötekiler arasında uçurumlar açmanıza yardımcı olur.

Marşlar besteletin, heykeltıraşlarla anlaşın, roman yazarlarını, şairleri, poçuları, topçuları seferber edin, köşe yazarlarını besleyin. Biliyorum biraz pahalıya mal olacak ama –çılığını yaptığınız bir ırkınız varsa masraftan kaçınmayın. Nekka ekmek okka köfte pardon ne kadar sermaye o kadar ırk kuralı geçerlidir ne de olsa.

-çılığını yapacağınız ırka mensup olmak isteyenlere iki ayrı altın çağ vaad edeceksiniz. Biri geçmişte yaşanış, diğeri de gelecekte yaşanacak. Bugünün önemli olmadığını geçmiş ve gelecek için ırkınızın mensuplarının kendilerini feda etmeleri gerektiğini söyleyin.

Emin olun size de inanacak birileri çıkar. Artık gönül rahatlığı ile –çılığını yapacağınız bir ırka sahipsiniz.

Irkınızla bir yastıkta kocayın…

YARINKİ YAZILIYA HİÇ ÇALIŞMADIM ABİ SEN ANLATSANA
BU FORMULLERİ EZBERLE, GERİSİNİ KİME SORSAN GÖSTERİR
BanaElifDe
"dünyanın en mutlu insanının köşesi"
BAHAR KÖŞESİ BU, BAHARI DÜŞÜN, ÇİÇEKLER, SMÜK YOHAPPŞ
banaelifde.tumblr.com
twitter.com/banaelifde
www.formspring.me/banaelifde
hatta bir de delifbu@gmail.com
ev adresim de gelsin
Orkide 1 sil
ELF GÖZLERİM NELER GÖRÜYOR, LEGOLAR!
AY NE HALE GETİRDİN ÇOCUĞU, SAÇMA SAPAN KİTAPLAR OKUTTUN
YÜZÜKLERİN EFENDİSİ BİR EFSANEDİR KADIN, TEPEMİ ATTIRMA SUS!
TOPRAĞI BOL OLSUN DUALARI SAYESİNDE BÜTÜN AVUSTRALYA BENİM OLDU AMA ÖLÜ OLDUĞUMDAN Bİ İŞE YARAMIYOR KEFENİN CEBİ YOK İŞTE
NERMİN, İTİRAF EDİYORUM, SENİNLE EVLİYKEN BAŞKA BİRİNİ SEVDİM YILLARCA
NE?! Bİ'DAKKA SEN İPEK ONGUN MU OKUYORDUN GENÇKEN?
PİI BOŞOL.
NEEE YILLARCA HAYALİMDEKİ EVLİLİĞİ YAŞADIM SANMIŞIM MEĞER, İPEK ONGUNUN KİTAPLARINDAKİ GİBİ..
EVET, NİYE?
BU İKİ KAREDE GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ BANA KARI BOŞAMAK KOLAY SEVGİLİ KARDEŞLERİM
UZAT SAÇLARINI RAPUNZEL
BEN KAPANDIM PRENSİM, ŞALIMI UZATABİLİRİM
ŞAL MII! IYY, SEN ŞİMDİ ALA DA OKUYOSUNDUR, KOT PANTOLON GİYİYOSUNDUR, LEYLA İLE MECNUN İZLİYOSUNDUR, BOYNUN KULAĞIN TE BURDAN GÖZÜKÜYODUR KESİN..
YAA NE ALAKA
EZİK! GİDİYORUM BEN
YA SİNAN AMCA, CAMİLERİNİZİ NAKIŞLARLA, MUSHAFLARINIZI ALTIN VE GÜMÜŞLERLE SÜSLEDİĞİNİZDE FELAKET BAŞINIZDADIR DİYE HADİS VARMIŞ, NE DİYOSUN BU KONUDA?
SEN DE BUNU SURET ÇİZEREK ANLATAYIM DEDİN ÖYLE Mİ ELİF HANIM?
BENİMKİ BAŞKA
BEN SÜLÜK ADAMIM NECATİ ABİ, İYİLERİN DOSTU, KÖTÜLERİN DÜŞMANIYIM
KİRLİ KANI EMİYORUM ABİ, HER SÜPER KAHRAMAN GİBİ ZAAFLARIM VAR AMA YENİCEM BAK, KİRLİ KANDA BIRAKCAM, SENDE DENİYİM Mİ
OĞLUM KİME NE İYİLİĞİN DOKUNMUŞ, VAMPİRSİN LAN SEN, VAMPİR
ŞIMARMA GELİYO SARIMSAK
VAMPİRLERİ BIRAK TAMAM MI KENDİ HAYATINDAN BİRŞEYLER YAP ARTIK
YA ÇİZİNCE KOMİK OLMADI AMA YAŞARKEN KOMİKTİ
MEN RABBÜKE?
YAHU EVLADIM AMENTÜYÜ OKU İŞTE
AY BEN HİÇ ANLAMIYORUM Kİ AMA DEDİĞİNİZİ, KEŞKE NEY KURSUNA GİDİCEĞİME ARAPÇAYA GİTSEYMİŞİM
HA ONU DİYOSUNUZ, İSMET ÖZELİNKİNİ Öİ YOKSA DİRİLİŞ NESLİNİN AMENTÜSÜNÜ MÜ?
OĞLUNUZ MECNUN GİBİ KONUŞMA HASTALIĞINA YAKALANMIŞSA DEMEK Kİ, SALGIN VAR ÇÜNKÜ, DİKKATLİ OLMAK LAZIM.
YA DOKTOR SENİN AĞZINDAN ÇIKANLA KULAĞININ TUTTUĞUNUN DUYDUĞUNU BEN HİÇ GÖREMEYECEK MİYİM
PİİİY BABA SEN BARİ BUNU YAPMASA MIYDIN ACABA ŞUANDA
ÇİFTLİK HAYVANLARINI EVCİLLEŞTİREREK TARIMDA İLERİ GİDEN TOPLUMLAR İŞBÖLÜMÜNÜ GERÇEKLEŞTİRME ŞANSINI YAKALAMIŞ VE BU SAYEDE BÜYÜK ŞEHİRLER VE GÜÇLÜ DEVLETLER KURMAYI BAŞARMIŞLARDIR.
espri: m.bosnalı

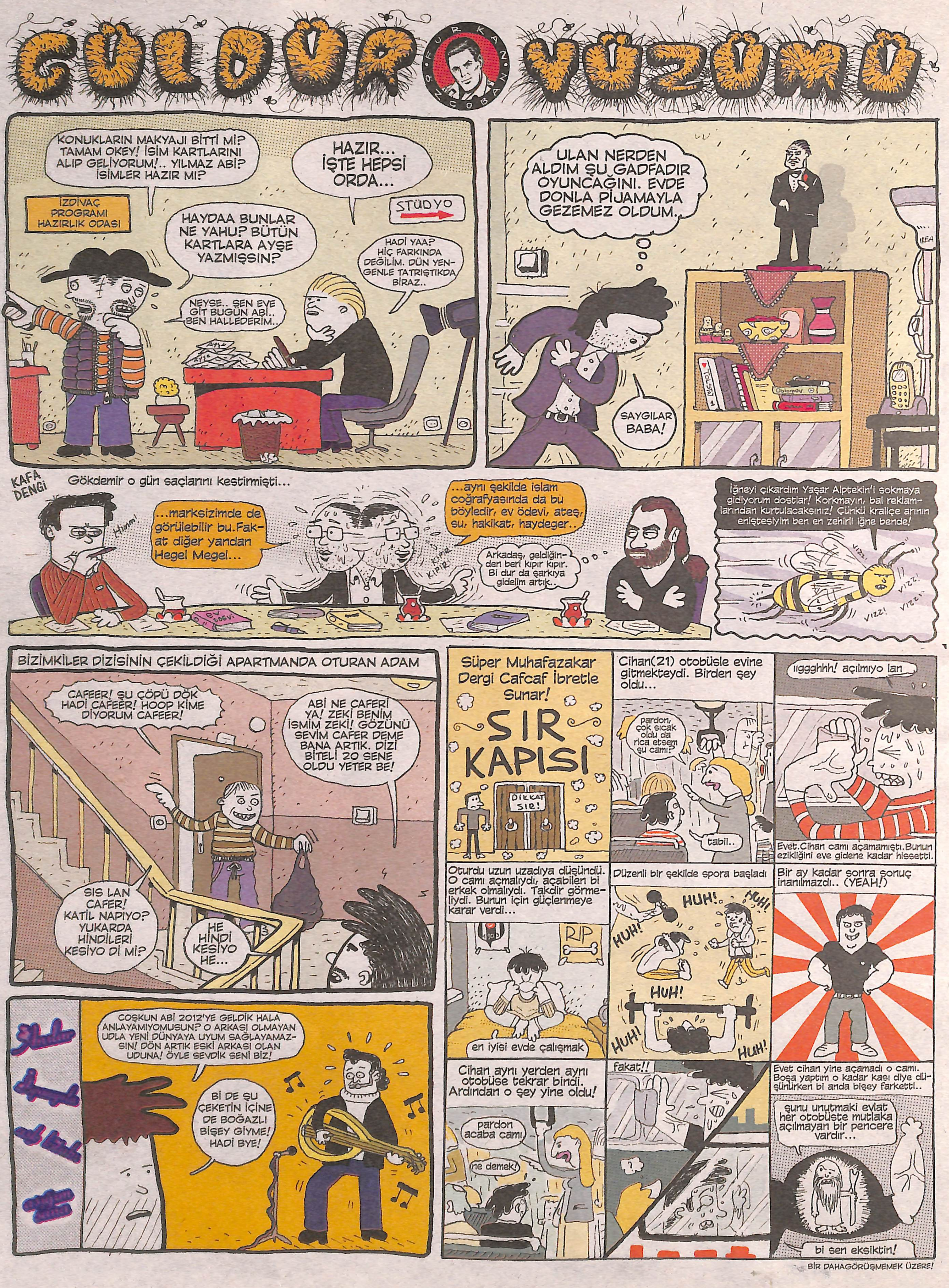
GÜLDÜR YÜZÜMÜ
FURKAN ÇOBAN
KONUKLARIN MAKYAJI BİTTİ Mİ? TAMAM OKEY! İSİM KARTLARINI ALIP GELİYORUM!.. YILMAZ ABİ? İSİMLER HAZIR MI?
HAZIR... İŞTE HEPSİ ORDA...
İZDİVAÇ PROGRAMI HAZIRLIK ODASI
STÜDYO
HAYDAA BUNLAR NE YAHU? BÜTÜN KARTLARA AYŞE YAZMIŞSIN?
HADİ YAA? HİÇ FARKINDA DEĞİLİM. DÜN YENGENLE TATRIŞTIKDA BİRAZ..
NEYSE.. SEN EVE GİT BUGÜN ABİ.. BEN HALLEDERİM..
ULAN NERDEN ALDIM ŞU GADFADIR OYUNCAĞINI. EVDE DONLA PİJAMAYLA GEZEMEZ OLDUM..
SAYGILAR BABA!
KAFA DENGİ
Gökdemir o gün saçlarını kestirmişti...
Hımm!
...marksizimde de görülebilir bu. Fakat diğer yandan Hegel Megel...
...aynı şekilde islam coğrafyasında da bü böyledir, ev ödevi, ateş, su, hakikat, haydeger..
KIPIR KIPIR
Arkadaş, geldiğinden beri kıpır kıpır. Bi dur da şarkıya gidelim artık..
İğneyi çıkardım Yaşar Alptekin'i sokmaya gidiyorum dostlar! Korkmayın, bal reklamlarından kurtulacaksınız! Çünkü kraliçe arının eniştesiyim ben en zehirli iğne bende!
VIZZ! VIZZ! VIZZ! VIZZ!
BİZİMKİLER DİZİSİNİN ÇEKİLDİĞİ APARTMANDA OTURAN ADAM
CAFEER! ŞU ÇÖPÜ DÖK HADİ CAFEER! HOOP KİME DİYORUM CAFEER!
ABİ NE CAFERİ YA! ZEKİ BENİM İSMİM ZEKİ! GÖZÜNÜ SEVİM CAFER DEME BANA ARTIK. DİZİ BİTELİ 20 SENE OLDU YETER BE!
SIS LAN CAFER! KATİL NAPIYO? YUKARDA HİNDİLERİ KESİYO Dİ Mİ?
HE HİNDİ KESİYO HE...
COŞKUN ABİ 2012'YE GELDİK HALA ANLAYAMIYOMUSUN? O ARKASI OLMAYAN UDLA YENİ DÜNYAYA UYUM SAĞLAYAMAZSIN! DÖN ARTIK ESKİ ARKASI OLAN UDUNA! ÖYLE SEVDİK SENİ BİZ!
Bİ DE ŞU ÇEKETİN İÇİNE DE BOĞAZLI BİŞEY GİYME! HADİ BYE!
Süper Muhafazakar Dergi Cafcaf İbretle Sunar!
SIR KAPISI
DİKKAT SIR!
Cihan(21) otobüsle evine gitmekteydi. Birden şey oldu...
pardon çok sıcak oldu da rica etsem şu camı?
tabii..
ıiggghhh! açılmıyo lan..
Evet.Cihan camı açamamıştı.Bunun ezikliğini eve gidene kadar hissetti.
Oturdu uzun uzadıya düşündü. O camı açmalıydı, açabilen bi erkek olmalıydı. Takdir görmeliydi. Bunun için güçlenmeye karar verdi...
RIP
en iyisi evde çalışmak
Düzenli bir şekilde spora başladı
HUH! HUH! HUH! HUH! HUH! HUH!
Bir ay kadar sonra sonuç inanılmazdı.. (YEAH!)
Cihan aynı yerden aynı otobüse tekrar bindi. Ardından o şey yine oldu!
pardon acaba camı..
ne demek!
fakat!!
Evet cihan yine açamadı o camı. Boşa yaptım o kadar kası diye düşünürken bi anda bişey farketti..
şunu unutmaki evlat her otobüste mutlaka açılmayan bir pencere vardır...
bi sen eksiktin!
BİR DAHAGÖRÜŞMEMEK ÜZERE!

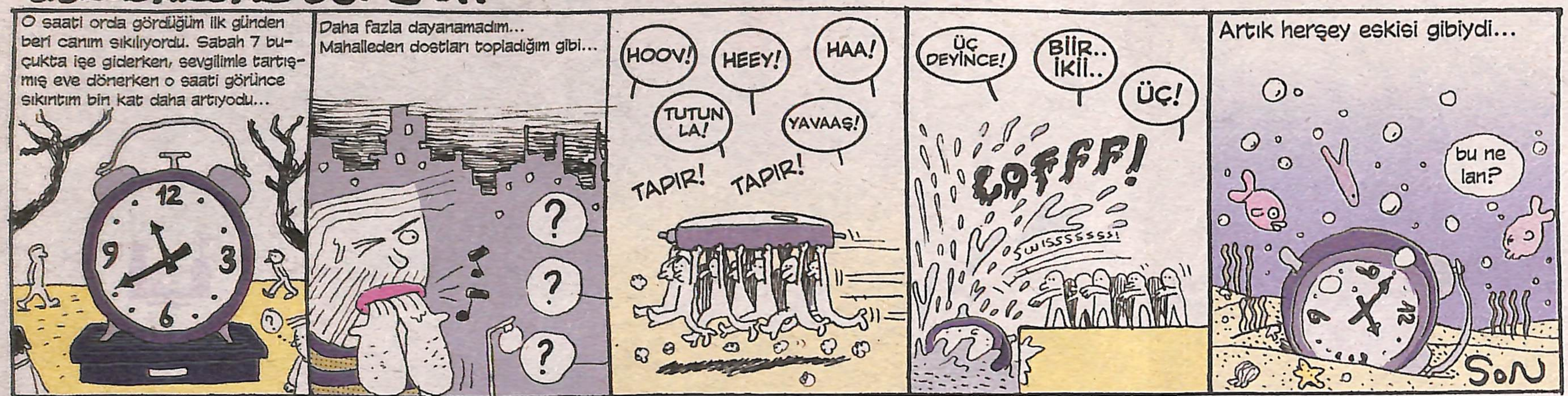

GüLDür yÜZümÜ

DOSYA KONUSU ÖZEL! IRKÇILIK!

IRKÇILIK nedir? nasıl yapılır? kimlere denir?

•Efendim bu ırkçılık denen hadiseyi bir fıkrayla anlatmak gerekirse;"Bir gün uçakta, bir İngiliz(sarı) bir Cezayir asıllı Fransız(zenci) ve bizim Temel gidiyormuş. İngiliz durup dururken demişki: "en üstün biziz!" C.A Fransız: "Hayır, biziz. Siz bizden sonrasınız." Sıra Temele gelmiş o da "Saçin olin hepumuz üstinuz, zira uçaktayuz şu an"demiş :) Yani ırkçılığın kötü bişey olduğunu anlatmak istiyorum.Şimdi sen desenki "siyahlar beyazlardan üstün" bende sana renklere bu kadar takılma moruk derim.Bazı şeyleri çocuk gibi düşünelim.Çocukken zencisi,beyazı,sarısı,yeşili hepimizi aynı takıma koysan kimse demezdiki "Ben Irkçıyım" -NO RACISM!

HİTLER'e Benzeyen Adamla Konuştuk!

fetih 1453 olmamış

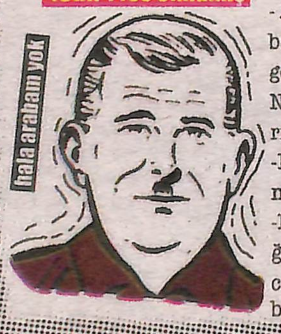

- Nerelisiniz?

- Aslen Yozgatlıyım ama baba tarafı Nyon'dan göçmüş..Lyon deyil Nyon.Hani şu UEFA kuraları filan çekiliyo ya..ora...

-Peki Hitler'e benzerliğiniz nereden geliyo?

-Dayım benziyomuş çocukluğunda.. Aslında bıyığı kesince daha çok Gökhan ÖZEN'e benzetiyolar.

-Irkçılık hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Irkçılık hayvancılık kadar önemli bi geçim kaynağı sonuçta. Daha çok Almanya civarında görülsede Avrupada pek çok ülkede rastlayabilirsiniz hayatını ırkçılık sporu ile kazananlara

-Son olarak?

-Mahsunun dizeleri ile bitirmek istiyorum. Heepimiz kardeşiz bu kavga ne diye dağlar oy oy..

ırkçı saldırıların merkezindeki isim: "ETO" (biz sorduk o anlattı)

"kuralları ben koyarım"

B: Futbola ne ara başladın?
O: Altı veya yedi yaşlarındaydım babamla beraber Kamerun maçlarına giderdik.. Babam tribünde Bongo çalar bende büyü yapanların yanında takılırdım.Sonra dedim büyüyle, bongoyla hayat mı geçer Futbolcu olayım en iyisi.... Öyle işte.
B: Pileyof sistemine ne diyosun? Tutarmı sence?
O: Bilmem...Tutabilir.
B: Evli misin?
O: (gülüyor)
B: Türk yemeklerini nasıl buldun?
O: Valla bize hiç yabancı değil esasen. Sizin yediğiniz biçok şeyin aynını bizim ordada pişiriyolar. Ama biraz farklı olarak. Mesela siz yaprak dolmasının içine ne eti koyuyosunuz.. kuzu, dana.. di mi? Biz zebra eti koyuyoruz genelde. o şekilde yani.
B: Neyse ırkçılık kötü tabi.
O: Aynen...

messi en iyisi

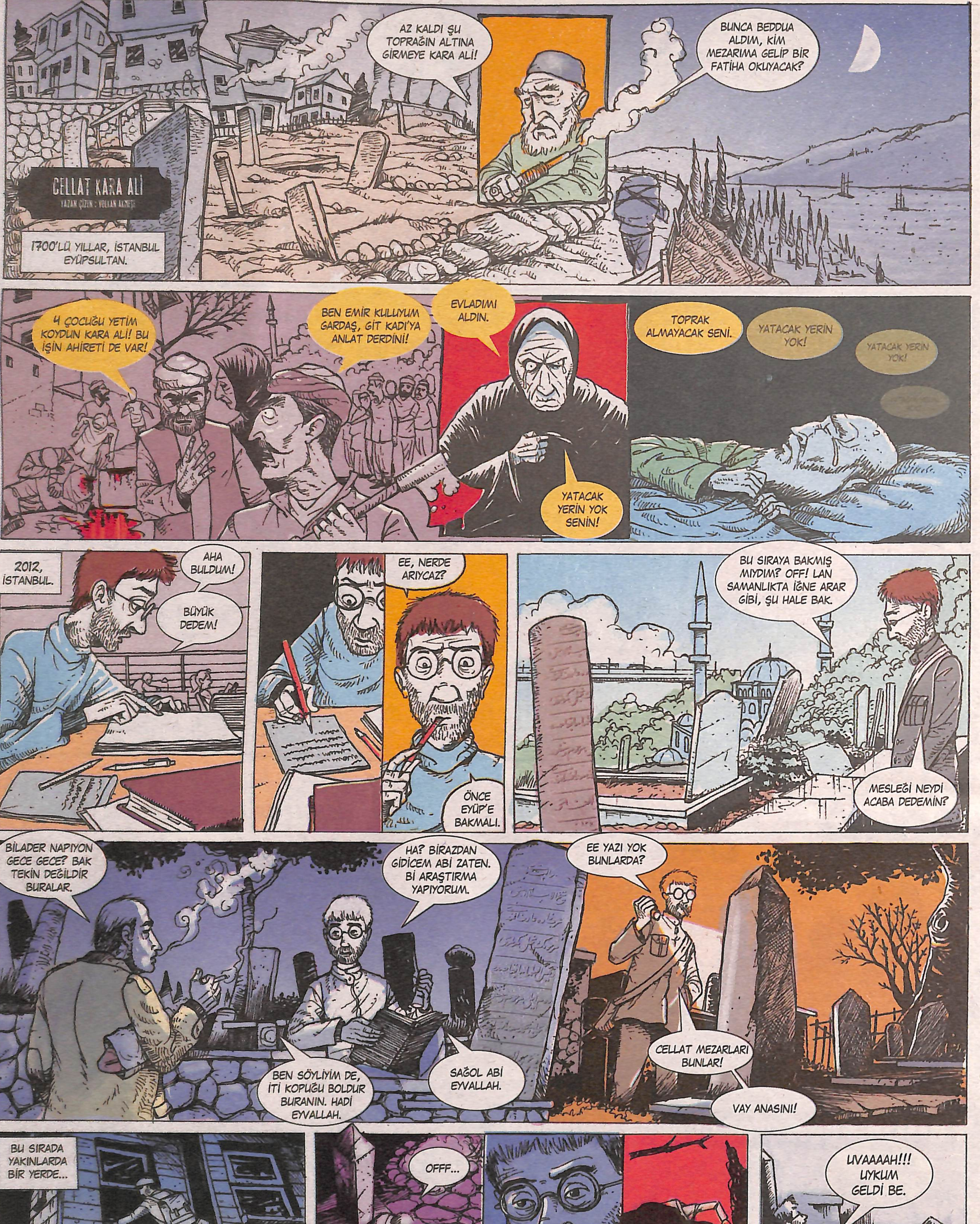
CELLAT KARA ALİ
1700'LÜ YILLAR, İSTANBUL EYÜPSULTAN.
AZ KALDI ŞU TOPRAĞIN ALTINA GİRMEYE KARA ALİ!
BUNCA BEDDUA ALDIM, KİM MEZARIMA GELİP BİR FATİHA OKUYACAK?
4 ÇOCUĞU YETİM KOYDUN KARA ALİ! BU İŞİN AHİRETİ DE VAR!
BEN EMİR KULUYUM GARDAŞ, GİT KADI'YA ANLAT DERDİNİ!
EVLADIMI ALDIN.
YATACAK YERİN YOK SENİN!
TOPRAK ALMAYACAK SENİ.
YATACAK YERİN YOK!
YATACAK YERİN YOK!
2012, İSTANBUL.
AHA BULDUM!
BÜYÜK DEDEM!
EE, NERDE ARIYCAZ?
ÖNCE EYÜP'E BAKMALI.
BU SIRAYA BAKMIŞ MIYDIM? OFF! LAN SAMANLIKTA İĞNE ARAR GİBİ, ŞU HALE BAK.
MESLEĞİ NEYDİ ACABA DEDEMİN?
BİLADER NAPIYON GECE GECE? BAK TEKİN DEĞİLDİR BURALAR.
HA? BİRAZDAN GİDİCEM ABİ ZATEN. Bİ ARAŞTIRMA YAPIYORUM.
BEN SÖYLİYİM DE, İTİ KOPUĞU BOLDUR BURANIN. HADİ EYVALLAH.
SAĞOL ABİ EYVALLAH.
EE YAZI YOK BUNLARDA?
CELLAT MEZARLARI BUNLAR!
VAY ANASINI!
BU SIRADA YAKINLARDA BİR YERDE...
İMDAAAT! HIRSIIIZ! HIRSIZ VAARR!
OFFF...
BULAMIYCAM BU MEZARI BEN.
UVAAAAAH!!! UYKUM GELDİ BE.

AIGGHH!
TK ÇIKIRT!
KİMSİN!
LAN DEYYUSUN DÖLÜ!
KARA ALİ'Yİ Mİ SOYACAN LAN SEN?
ALAYIM MI LAN KELLENİ? HE?
DAYI! DAYI YAPMA, KURBANIN OLAYIM DUR HELE!
İHH, BACAĞIM! NAPIYOSUN KARDEŞİM SEN, HAYVAN MISIN?
LAN SEN KİMSİN?
HOP HOP, TAMAM BİRABER, ÖZÜR DİLERİM!
KİMSİN OLUM SEN? DOĞRIYIM Mİ SENİ ŞİMDİ?
INNGGHH! K.. KALBİM...
EŞHEDÜ ENLA İLAHE İLLALLAH...
KARA ALİ'NİN KALBİ BU HEYECANI KALDIRAMAZ.
INNGGHH! İ... İMDAAĞTT!
GENCECİK ÇOCUKMUŞ.
ORTALIK EŞKIYA KAYNIYO, EŞKIYA!
ÇOK OLMUŞ ÖLELİ. GECE ÖLMÜŞ GALİBA.
ALO, Bİ İHBARDA BULUNACAKTIM!
ALLAH RAHMET EYLESİN...
TAM DA CELLAT MEZARLIĞINDA ÖLMÜŞ, TAKDİR-İ İLAHİ İŞTE.
SONRAKİ GÜNLERDEN BİRİ...
BİR FATİHA OKUYANIN YOK GARİP BABAM BENİM...
ELHAMDÜLLİLAHİ RABBÜL ALEMİN...
BİTER.

YAZAN: ÜSAME VAROL
ÇİZEN: MÜZEYYEN YILMAZ
BaŞKaNIN aDaMLaRI
BİR BELEDİYEDE KAÇ BAŞKAN OLUR Kİ!
BELEDİYE BAŞKANI RÜSTEM BEŞBARNAK
KIZIM BÜTÜN YARDIMCILARIMI TOPLANTI SALONUNA BEKLİYORUM.
PEKİ BAŞKANIM HEMEN SÖYLÜYORUM.
REMZİ BAŞKANIM, RÜSTEM BAŞKANIM SİZİ TOPLANTI SALONUNA ÇAĞIRIYOR.
MURAT BAŞKANIM RÜSTEM BAŞKANIM SİZİ TOPLANTI SALONUNA ÇAĞIRIYOR.
MEHMET BAŞKANIM RÜSTEM BAŞKANIM SİZİ TOPLANTIYA ÇAĞIRIYOR.
BAŞKANIM BÜTÜN YARDIMCILARINIZI ÇAĞIRDIM. SEKİZİ DE TOPLANTI SALONUNDALAR
YOLDAŞ BAK ŞU UYGULAMAYI ALDIM. ÇOK EĞLENCELİ.
AAA BAK BEN DE BU OYUNU ALDIM ÇOK ZOR AMA YA.
YOLDAŞLAR! RÜSTEM BAŞKAN TWİT ATMIŞ, BELEDİYE ÇAY OCAĞI İÇİN KÜP ŞEKER İHALE TOPLANTISINA GEÇİYORUZ DİYE.
RÜSTEM BAŞKANA SELAM OLSUN!
SELAM OLSUN!!
SELAM OLSUN!!
SAĞOL MURAT ARKADAŞ!
BAŞKANIIIM!
EFENDİM?
EFENDİM?
EFENDİM?
ASDDFGGHJK KLLIIDSLGDK FHGKDFG!!!!!

YAZAN: ÜSAME VAROL
ÇİZEN: MÜZEYYEN YILMAZ
BAŞKANIN ADAMLARI
BİR BELEDİYEDE KAÇ BAŞKAN OLUR Kİ!
BELEDİYE BAŞKANI RÜSTEM BEŞBARNAK
KIZIM BÜTÜN YARDIMCILARIMI TOPLANTI SALONUNA BEKLİYORUM.
PEKİ BAŞKANIM HEMEN SÖYLÜYORUM.
REMZİ BAŞKANIM, RÜSTEM BAŞKANIM SİZİ TOPLANTI SALONUNA ÇAĞIRIYOR.
MURAT BAŞKANIM RÜSTEM BAŞKANIM SİZİ TOPLANTI SALONUNA ÇAĞIRIYOR.
MEHMET BAŞKANIM RÜSTEM BAŞKANIM SİZİ TOPLANTIYA ÇAĞIRIYOR.
BAŞKANIM BÜTÜN YARDIMCILARINIZI ÇAĞIRDIM. SEKİZİ DE TOPLANTI SALONUNDALAR
YOLDAŞ BAK ŞU UYGULAMAYI ALDIM. ÇOK EĞLENCELİ.
AAA BAK BEN DE BU OYUNU ALDIM ÇOK ZOR AMA YA.
YOLDAŞLAR! RÜSTEM BAŞKAN TWİT ATMIŞ, BELEDİYE ÇAY OCAĞI İÇİN KÜP ŞEKER İHALE TOPLANTISINA GEÇİYORUZ DİYE.
RÜSTEM BAŞKANA SELAM OLSUN!
SELAM OLSUN!!
SELAM OLSUN!!
SAĞOL MURAT ARKADAŞ!
BAŞKANIIIM!
EFENDİM?
EFENDİM?
EFENDİM?
ASDDFGGHJK KLLIIDSLGDK FHGKDFG!!!!!

HUZUR SOKAĞI

TURGUT YILMAZ

Resim

Necmettin Çanak

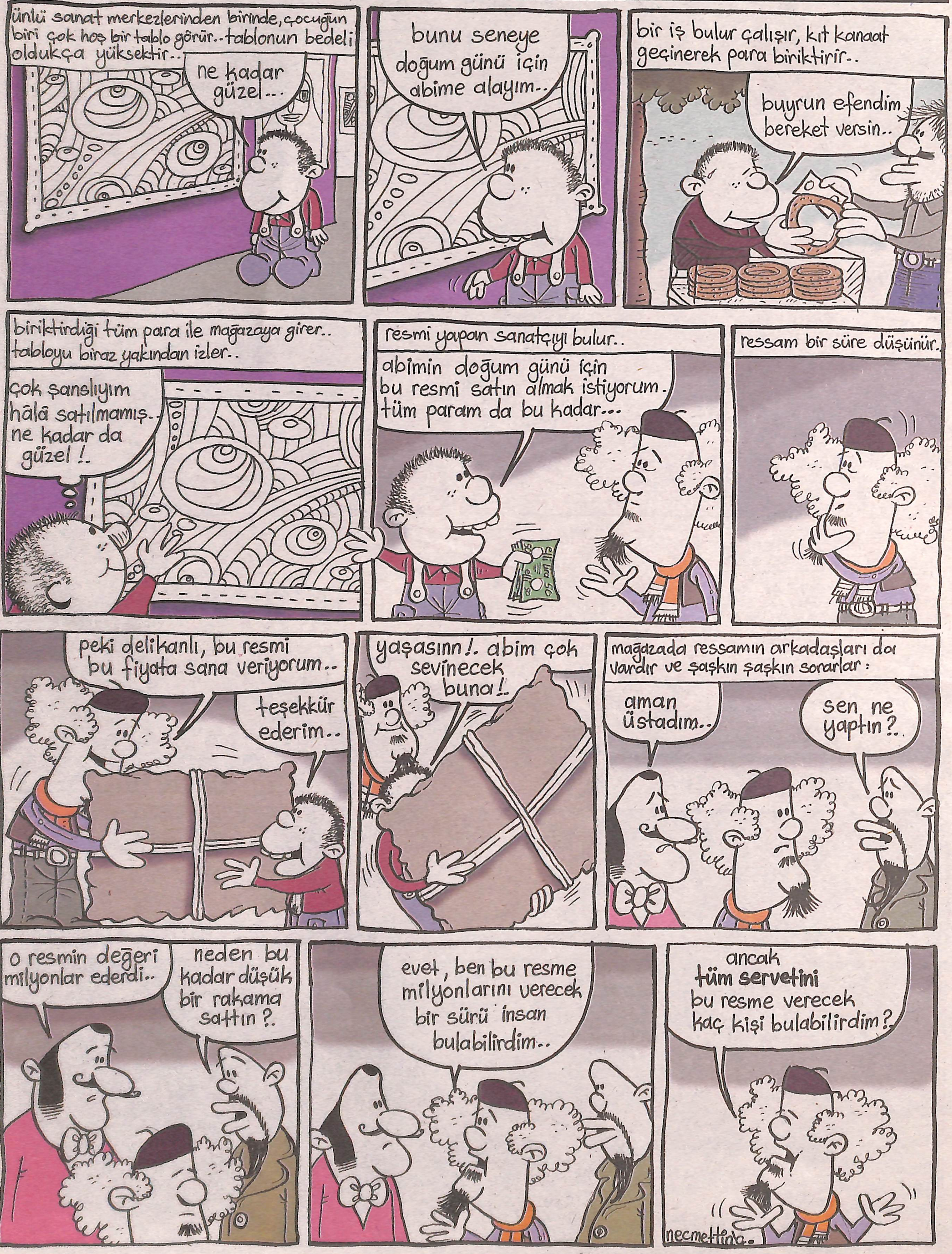

BİR TAKIM NOKTALAR AFORİZMALAR ÖZEL KÖŞESİ...
NİYAZİ ÇOL
HIRSIZ KARİKATÜR
"AŞK İNSANIN ÖZÜDÜR," DER SPİNOZA FAKAT BİLİNDİĞİ ÜZERE AYRICA AŞKIN GÖZÜ KÖRDÜR VE EVLİLİK DE BİR KÖRLER MÜESSESESİDİR. (HANGİ ŞARKI ACABA O?)
AA SEVGİLİM BAK BİZİM ŞARKIMIZ ÇALIYOR! NE HOŞ Dİ Mİ?
ÇOK.. ÇOK HOŞ..
İBRETLİK KARİKATÜR
KARİZMA NEDİR KÖPEKBALIKLARINDAN ÖĞRENMİŞ BİR İNSANIM.
İBRET TİMSALİ HAYVANLARDIR.
ULAN BEN DE SİZİ Bİ ŞEY SANDIM, ARANIZA KATILDIM. KAÇ GÜNDÜR Bİ ŞEY BULAMADIK, AÇ AÇ DOLAŞIYORUZ LAN!
KİMLİK VURGULU KARİKATÜR
KUSURSUZ İNSANIN BENLİĞİ YOKTUR. BENLİK BİZİM NE OLDUĞUMUZDAN ÇOK NE OLAMADIĞIMIZDIR..
DURUN! BEN CİNAYET MASASINDAN KOMSER ADNAN!
BEN CİNAYET KANEPESİNDEN ERHAN!
BEN AHLAK KOMODİNİNDEN YILMAZ!
BEN ASAYİŞ DOLABINDAN..
HMM..İŞLERİN BU NOKTAYA VARACAĞINI KİM TAHMİN EDEBİLİRDİ?
PSİKOLOJİK KARİKATÜR
KARAKTER YAZGI DEMEKTİR. BİR ŞEYİ YAPIYOSAK O ŞEYİ KARAKTERİMİZ İCABI YAPIYORUZDUR. BÜTÜN BİR ÖMRÜMÜZ BOYUNCA OLABİLECEĞİMİZ HERŞEY, KARAKTER DENİLEN DESPOTUN ÇİZDİĞİ SINIRLAR İÇERİSİNDE OLABİLECEKTİR.
KUSURA BAKMA ABİ AMA SENİN KADAR BURNUNUN DOĞRULTUSUNA GİDEN Bİ ADAM GÖRMEDİM.
N'APALIM KOÇUM.. YARATILIŞ İCABI
52
SOYGUNCU KARİKATÜR
İNSAN NEDİR? ÖLÜMÜN KÖLESİ, GELİP GİDEN BİR GEZGİNDİR. İNSANIN KONUMU NEDİR? RÜZGARDAKİ BİR FENERİN KONUMU GİBİDİR. (HAKİKATEN, ŞU DUURMDA SİZ NAPARDINIZ?)
YA PARAN YA CANIM!
İNSANLIK SENİN NEZDİNDE BÜYÜK BİR SINAVDA DOSTUM
O ESNADA
ŞİMDİ BEN TAM BU SAYFAYI ÇİZERKEN (SAAT 12:27, SALI, 28 ŞUBAT 2012) TÜRKİYE CUMHURİYETİ BAŞBAKANI ODASINDA KEDİ VİDEOLARI İZLİYOR...
HEH! HEH! NE APTALSIN SEN YA! NEŞEKERSİN SEN LEN HEH! HEH! ŞUNA BAK!
MİİİV! SENİ GİDİ SENİ SENİ! MİİİİV! SENİ GİDİ GİDİ GİDİ! MİYAVV! SENİ GİDİ SENİ HA HA HA!
BİR KADIN SOKAK ORTASINDA KOŞAR ADIM YÜRÜRKEN KENDİ KENDİNE BİR ŞEYLER TARTIŞIYOR...
SEN ADAM MISIN BE! SEN ZAVALLISIN TAMAM MI? ZAVALLI!
CİNNET AABİ'Lİ KARİKATÜR
SON DERECE GÜZEL BİR İNSAN OLAN VE HATTA SÜPER Bİ İNSAN OLAN CİNNET AABİ YİNE CİNNET GEÇİRİYORDU. CİNNET GEÇİREN BU İNSANA KULAK VERELİM...
BİR EYLEM BU KADAR MI KENDİNİ İNKAR EDEREK YAPILIR AZİZ OKUYUCU? YANİ SEN, GERÇEK BİR TRAJEDİYİ GÜNDEME GETİRMEK, ORADAKİ VAHŞETE DİKKAT ÇEKMEK İÇİN BİR MİTİNG ALANINI DOLDURUYOSUN VE SONRA "BİR GECE ANSIZIN GELİR VE SİZDEN DAHA FENA ADAM DOĞRARIZ BİZ" DİYE GÖZDAĞI VERİYOSUN, NEDİR BU CEHALET?
HİÇ BİR KATLİAM DİĞERİNİN BAHANESİ OLAMAZ OYSA! EN KÖTÜSÜ KENDİ UCUZ SİYASİ HESAPLARI İÇİN GERÇEK BİR TRAJEDİNİN ALET EDİLMESİ; BİR BAKANIN BU KADAR AÇIK Bİ ŞEKİLDE NEFRET SUÇU İŞLENEN BİR MEYDANA ÇIKIP HAMASET EDEBİYATI YAPMASI!
HEPİNİZ PİÇSİNİZ HEPİNİZ ERMENİSİNİZ
O KAN O GÜN AKMIŞTIR AMA HESABI BİTMEMİŞTİR. O KANIN HESABI YAPILACAKTIR VE SORULACAKTIR,
BİR ADAM O KADINI GÖRÜYOR VE GÜLÜMSÜYOR. KENDİSİNİ BİR KAFEDE BEKLEYEN ARKADAŞINA ANLATMAK İÇİN SABIRSIZLANIYOR BU MANZARAYI.
ARKADAŞI DA O ESNADA ÖNÜNDEKİ KÜLLÜĞE BAKIYOR. O BU MASAYA OTURMADAN ÖNCE BİRİ BURADA TIRNAKLARINI KESMİŞ BU KÜLLÜĞE BIRAKMIŞ KESİK TIRNAK UÇLARINI..
HMMM...
BİR ADAM KAFE KALABALIĞININ ORTASINDA, KİM BİLİR KAFASINDA NE DÜŞÜNCELERLE TEKER TEKER KESMİŞ TIRNAKLARINI. NE ÇOK İNSAN VAR DİYE DÜŞÜNÜYOR ARKADAŞINI BEKLEYEN ADAM VE NE ÇOK HİKAYE VAR ŞU DÜNYADA?!
PENGUENLİ KARİKATÜR
Viik!
VAROLUŞÇU KARİKATÜR
HAYAT, ÜSTÜNE BASTIĞINIZDA ÖLEN HERŞEYDİR. HAYAT, CİNSEL İLİŞKİYLE BULAŞAN ÖLDÜRÜCÜ BİR HASTALIKTIR. HAYATIN GENEL KABUL GÖREN BİR TANIMI YOKTUR.
ŞİMDİ: BU KARİKATÜRDE HERHANGİ Bİ ESPRİ YOK. ÖYLESİNE YÜRÜYORUZ, BOŞ BOŞ; SAÇMASAPAN Bİ ŞEKİLDE YÜRÜYORUZ.
İYİ DE O ZAMAN BU SAYFADA NE İŞİNİZ VAR DİYECEKSİNİZ, NE İŞİMİZ VAR KİM BİLEBİLİR?
BU SAYFAYI YAPAN ŞAHIS DIŞINDA.
VE O ESNADA KEDİ MİYAVLIYOR, BAŞBAKAN GÜLÜYOR. BİRAZ SONRA KAPI ÇALACAK. KALKIP ÇIKMASI GEREKECEK BU ODADAN.
MİİİV! MİİİİV! AH! AH! AH! MİYAAAAAVVV!
HEH! HEH! BAK ŞU HAYLAZA!
BAŞBAKAN ODASINA ÇEKİLİP BİR SÜRE İÇİN ZORUNLULUKLAR EVRENİNDEN KAÇARKEN VE BİR KADIN ORADA OLMAYAN BİR ADAMLA KAVGA EDERKEN, GENÇ BİR ADAM, BİR KAÇ TIRNAK KESİĞİNDEN HAREKETLE, İNSAN OLMANIN KASVETİ ÜZERİNE HÜZÜNLENEN ARKADAŞINA ANLATACAĞI KOMİK BİR HİKAYESİ OLDUĞUNU DÜŞÜNÜRKEN; TAM O ESNADA BEN NİYAZİ ÇOL, BEN DE BU DÜNYADA MEVCUDUM VE ODAMDA, ÇALIŞMA MASAMIN BAŞINDA, BİR LAMBANIN ALTINDA CAFCAF İÇİN BİR KÖŞE HAZIRLIYORUM.

MAKARENA

YAZ - ÇİZ: RAMAZAN YILDIZ

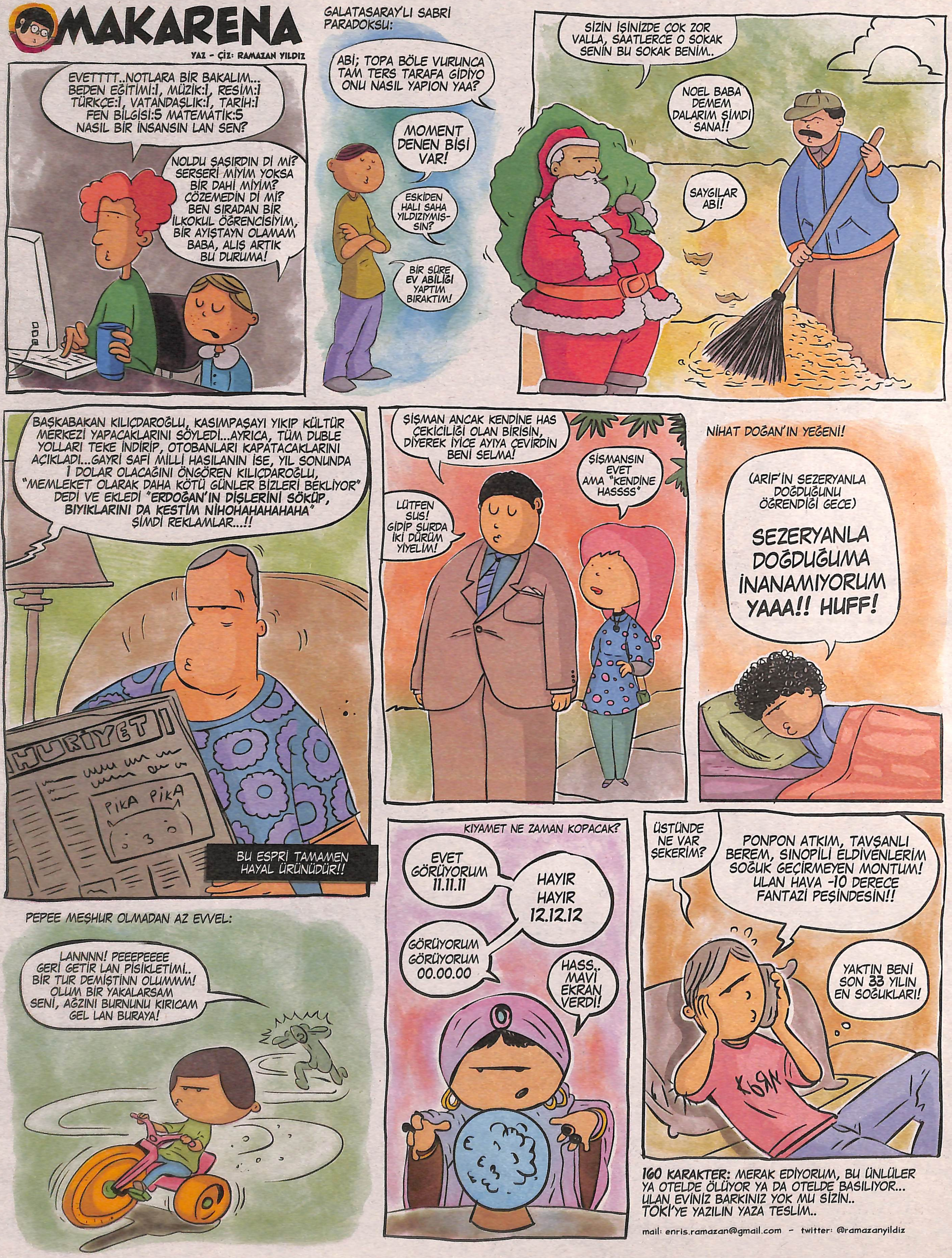

MERAK EDİYORUM!?

SÜMEYYE KARAARSLAN YAZDI
FURKAN PAYAS ÇİZDİ

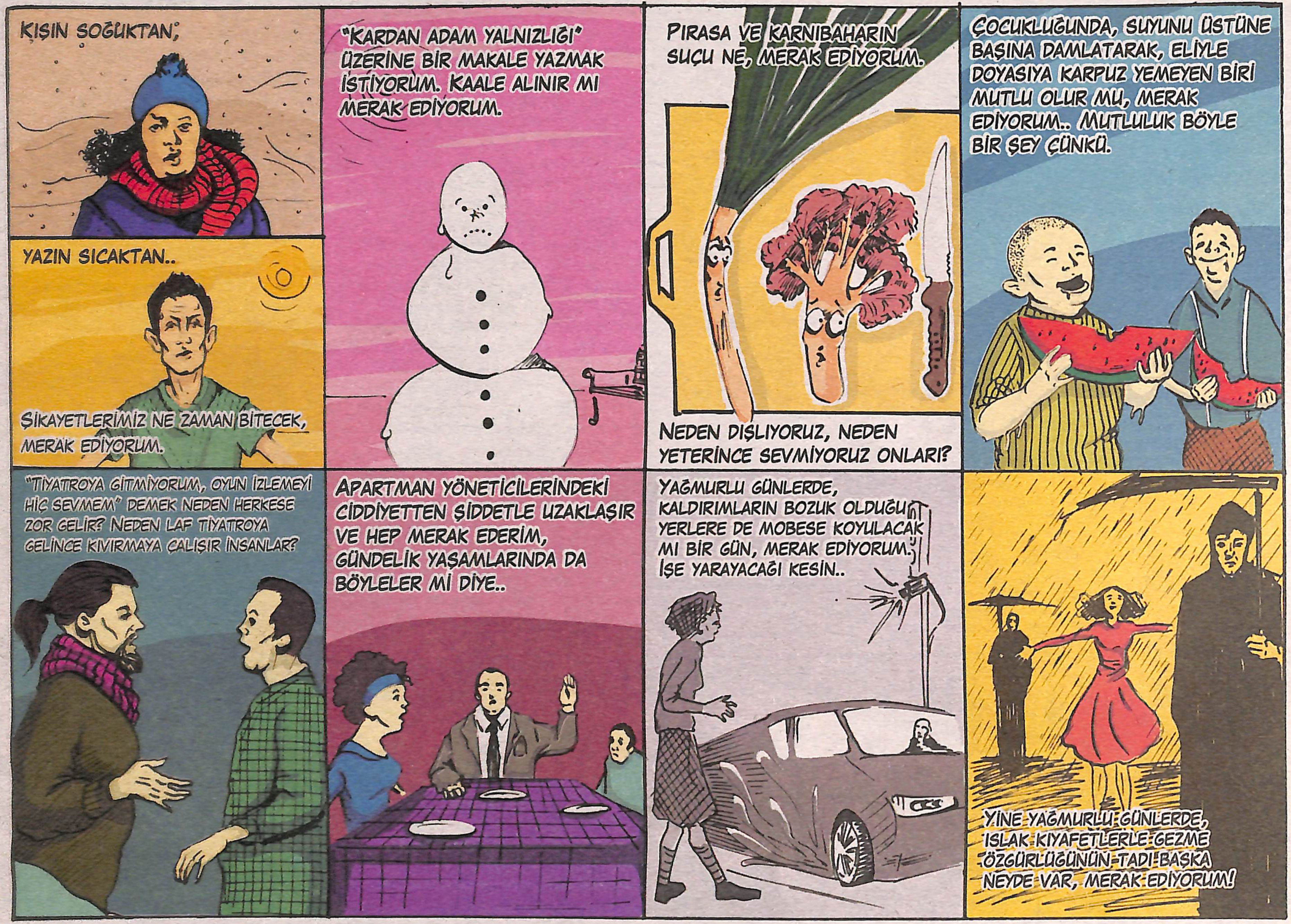

Irkçılık, kavmiyetçilik, milliyetçilik ve benzerleri

Hüsrev Hatemi

Birey (fert) olmak için, ben ve başkaları ayırımını yapmak temel şarttır. Pierre Teilhard De Chardin'e göre, hayatın başlangıcı, ilk protein molekülünün "yüzey gerilimi" etkisiyle, kendi üzerinde kıvrılmasıyla gerçekleşmiştir. Türkçe'de "zeytinyağı gibi üste çıkmak" deyimi vardır. Zeytinyağının suya karışıp dağılmayarak bir yuvarlak oluşturması, yüzey gerilimi sebebiyle ortaya çıkar, Teilhard de Chardin'e göre ilk canlı molekül oluştuğunda, kendi üzerine kıvrılmasıyla "iç" ve "dış" kavramı da belirmekte, yani bir hücre ve hücrenin dışındaki alem ikiliği başlamaktadır. Sonra çok hücreliler, organizmalar, sonra serebralizasyon (beyinleşme) sonra kolektif bilincin oluşması, birbirini izleyen gelişmeler halinde gerçekleşmiştir. "Kollektif Bilincin" basamakları: aynı aileden olmak, aynı kabileden olmak, aynı kavimden (etnisite) olmak, aynı milletten olmak, aynı devletin uyruğu olmak gibi sıralanabilir. Bunun üzerinde de insanlık bilinci yer alır. Teilhard De Chardin, ırk ve milliyet anlayışını, kendi biyolojik ve antropolojik tasnifine dahil etmemiş. Böylesi de daha iyi. Çünkü bir Jésuite rahibi ve biyolog-antropolog olan Teilhard de Chardin, ölünceye kadar imanını kaybetmemiş bir inançlı bilgin olarak bu kadar dedikodulu konulara tabii ki girmek istemezdi. Fakat onun teorisinde bilincin en üst basamağının "İnsanlık Bilinci"olduğu İslam Dinine de uygun olduğuna göre, Hristiyanlık, Müslümanlık ve Teilhardien açılardan bakıldığında ırkçılık, kolektif bilincin alt basamaklarındadır. Onun üzerindeki basamaklarda milliyetçilik ve aynı devletin uyruğundan olma basamakları yer alır. Mesela "Beyaz ırktanım" demek alt basamaktır.Onun üzerinde Türk ırkındanım deme basamağı, onun üzerinde Türk ulusunun acılarına da ümitlerine de sahip çıkıyorum deme basamağı, onun üzerinde de "Türk etnik kimliğinden gelmiyorum, fakat Türkiye Devletinin bir bireyiyim. Onun geçmişine bütünüyle sahip çıkmıyor olsam bile şimdiki durumuna, kalkınma hamlelerine ve ümitlerine sahip çıkan bir Türkiyeliyim" basamağı gelir. Bu arada pusuda bekleyen ırkçı çocuklarına söyleyeyim. Ben Türkiyelim derken, etnik grubumun Türk olduğunun bilincinde olarak söylüyorum. Irklardan kavimlerden bahseden ilk yazılı kaynaklardan birisi bizim Tevrat adını verdiğimiz "Eski Ahit" kitabıdır. Tevrat'a göre Nuh tufanından sonra Nuh'un Oğullarından Sam'dan Sami ırklar (Yahudiler, Araplar) Ham'dan Afrika ırkları, Yafes'den de Sami olmayan dünya kavimleri türemiştir. Bu anlayışa göre, Türkler, Almanlar, İranlılar, Latin ırkları vb. hepsi Yafes oğludur. İran'ın eski efsanelerini toplayan Şehname'ye göre hepsi kardeş olan İrec, Tur ve Selm adlı atalardan, İrec: İranlıların, Selm: Yunanlıların, Tur: Turanlıların atasıdır. Eski Ahit kavmiyetçilik üzerine kurulu bir din geliştirmişken, kendisi de Musevi olan Hazret-i İsa, bütün kavimleri kucaklayan bir din olarak Hristiyan dinini vazetmiştir. İslam dininde de aynen hristiyanlıkta olduğu gibi, ırk ayrımı yok, sadece "İnananlar" ve "İnanmayanlar" ayrımı vardır. Fakat İslam görüşü İnsanlık bilinci kavramına, yepyeni ve orijinal bir açılım daha katmıştır. Hristiyanlığa göre inanmayanlar şeytan'ın malıdırlar. Kıyamet gününde Şeytan ortaya çıkarak,kendi mallarını teslim alarak ebediyen azapta olacakları kendi ülkesine götürecektir.İslam dinine göre Şeytan yaratığı olan tek bir canlı bile yoktur. Şeytan'ı da Allah yaratmıştır. O da kendi ülkesinde değil,yine Allah'ın ülkesi olan Cehennem'de ve Allah'ın memuru olan Malik adlı meleğin gözetiminde bulunacaktır. Hiçbir insan; Allah'a "evet"demeden dünyaya gönderilmemiştir. Hiçbir ırk "şeytani" değildir. Her millet "rahmanidir" Günahkârlar veya kâfirler, önce evet dediklerine göre şeytansı değil sade günahkârdırlar. Şeytan'ın kendisi bile şeytani değildir. Sadece ağır suçludur.Kuran'ın ve İslam'ın öğütleri vatanseverliği ve ulusalcılığı aşağılamaz. Kur'an ve İslam görüşü, sadece "ötekileri aşağılama" eylemini dışlar ve hakir görür. Şimdi de aşağılık duygusu ve kendimizi hakir görmede ileri giderek "Türk'üm" demekten "tırsmayalım". İsteyen de sadece "Türkiyeliyim" desin. Fakat kendini Türk hisseden Türkiyeliler'e karışmasın. Toplu olarak bütün Türkiyeliler'in ve dünya halkının "tırsması" gereken sadece ırkçılık olmalıdır.

Yakın Tarihe Yolculuk

("Deyyusu Ekber Dışarı")

Bu sayfanın pek okunduğunu zannetmiyorum. Öyle ki, editörün dahi okuduğundan şüpheliyim. Gerçi Ömer Faruk Dönmez geçen sayıdaki Beyaz Türk konulu yazımı çok beğendiğini söylemişti. Bu bakımdan sadece değerli ağabeyimin okuması bile bu köşeye devam etmem için yeter sebeptir diye düşünüyorum. Bunu niye söyledim? Çünkü biraz sonra bir parça ahlaka mugayir şeyler yazacağım. Ne kadar az kişi okursa o kadar az günaha girmiş olurum.

Arapça bir kelime olan deyyus, kamusa göre "Bî-gayret'u namus, kaltaban ve kurumsağa denür". Yani efendim "kavvad"lık eden demektir ki daha fazla açmak konusunda taraftar değilim. Mesela bu kelimenin yine bir anlamdaşı var, o da "gidi" sözcüğüdür. Yani "hey gidi gençliğim" dediniz mi aslında ne kadar rezil bir gençliğe sahip olduğunuzu fâş ediyorsunuz demektir. Hemen örnekleyelim:

"Meşrebî â gidi ey yâve hâr-ı bî-ma'nâ

Bekle yanın seni Rûma götürür mahdûmun

Yuvalansan n'ola ol hâne-i vîrânunda

Hemdemi sencileyin bum olur şûmun"

"A deyyus, ey manasız saçmalıklar söyleyen Meşrebî!

Oğlunun seni yanında Anadolu'ya götürmesini bekle.

O virane evinde yuvalansan ne olur ki?

Uğursuzun hemdemi, senin gibi, baykuş olur."

Ekber'i zaten hemen herkes bilmektedir. kef-be-ra harfleri ile yazılır. Kebir, kibir, kübra vb. kelimelerle dosttur, akrabadır, kardeştir. "Daha büyük" "en büyük" anlamlarına gelmektedir.

Yani bir kişiye "deyyus-u ekber" dediniz mi dediğiniz şey bellidir ve bu bir kavga sebebidir. Bir ortama meclise girdiniz ve bir kişi size "deyyus ekber dışarı" derse diyen kişiye kafa göz dalarsınız. Ya da sevdikleriniz sizin adınıza o kişiye girişme eyleminde bulunabilirler.

Gelin dilerseniz serlevhamıza muvafık olarak yakın geçmişimize bir yolculuk yapalım.

12 Temmuz 1997. Günlerden Cumartesi. Sıcak bir Ankara öğleden sonrasında milletin vekilleri birazdan hile ve hurdayla kurulmuş bir hükümetin "güven oylaması" için toplanmış bulunmaktalar. Bir yıllık Refahyol hükümeti bin bir kumpas ve antidemokratik yollarla yıldırılmış ve istifaya zorlanmış ve yerine cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, askeriye, medya patronları ve bilumum tefeci holding başkanlarının himayelerinde yeni bir hükümet kurulmuştu. ANAP, Demokratik Sol Parti ve milletvekilleri satın almalarla oluşturulan Demokrat Türkiye Partisinin bir araya gelmesi ile Anasol-D hükümeti... Tabii hepsinde olduğu gibi bu hükümetin de işbaşına gelebilmesi için güvenoyuna ihtiyacı vardı.

Doksanlı yıllar biraz da deyyus, yavşak af buyurun p…venk laflarının siyasetçiler arasında fazlaca teati edildiği yıllardı. Şevki Yılmaz bu p ile başlayan sözcüğü pek severdi mesela. Yine mesela Cavit Çağlar Mesut Yılmaz'a yavşak demiş ve yüklü bir tazminat ödemeye mahkûm olmuştu.

Hey "gidi" günler...

Neyse efendim dediğim gibi 12 Temmuz 1997 günü, saat 3 civarıydı Allah-u alem. Güven oylaması vardı. Vekiller sıralarına oturmuşlardı. Derken Rize milletvekili Şevki Yılmaz meclis kapısından genel kurula giriş yaptı. O girer girmez daha önce hazırlıklarını yapmış olan CHP İzmir milletvekili Sabri Ergül elindeki "deyusu ekber dışarı" (aynen böyle yazıyordu!) pankartını kaldırdı. Sonrası toz duman… RP milletvekilleri Ergül'ün üzerine yürüdüler. Kavga, gürültü kıyamet… En sonunda Meclis Başkanı Mustafa Kalemli'nin uyarısı ile Meclis idare amirleri Sabri Ergül'ü "dışarı" çıkardılar.

14 yaşındaki bana bu olay komik gelmişti. İçimde kalmasın size de anlatayım istedim.

Ran-Ran-Ran...

Önder Yavuz - Ahmet Kesgin

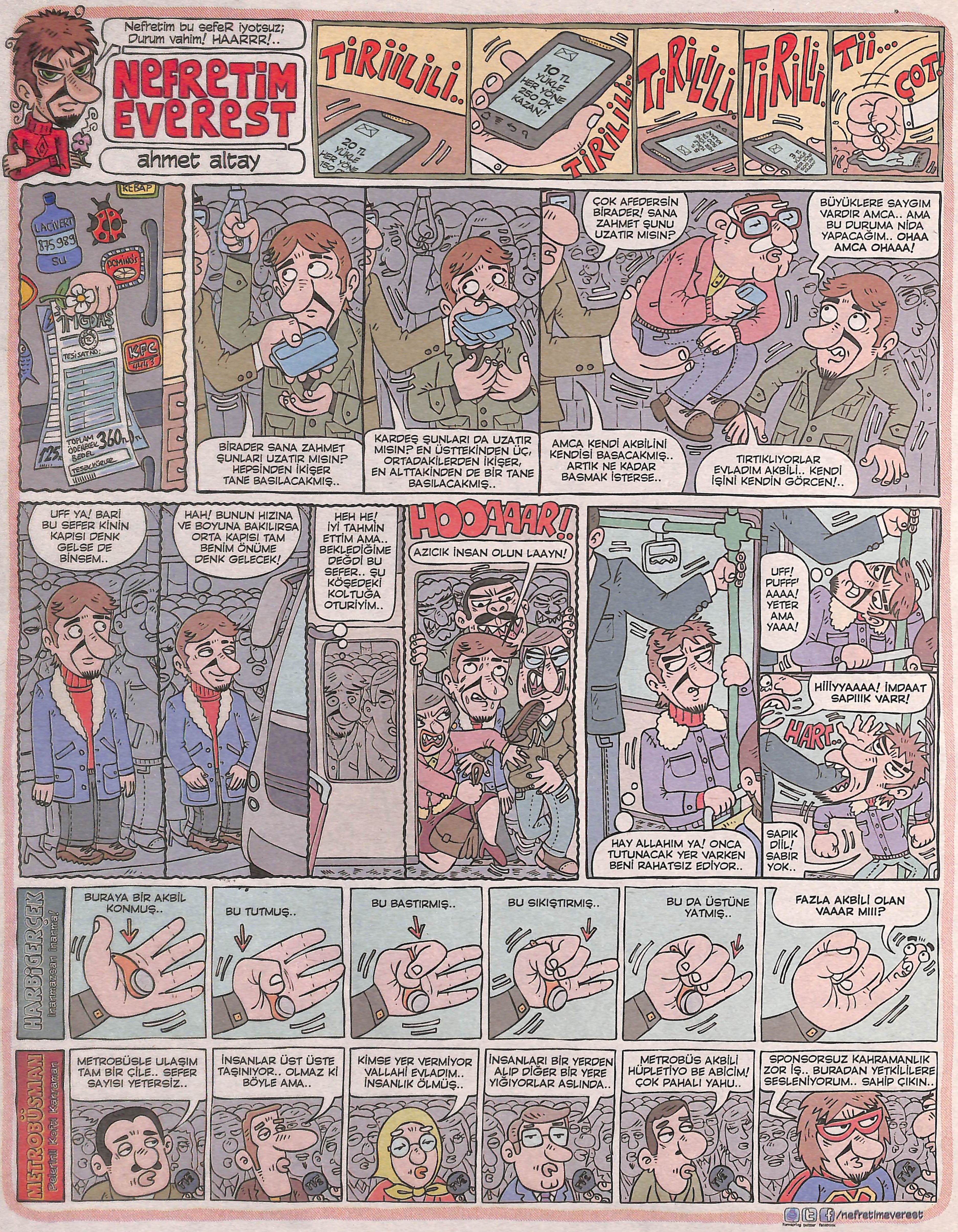
Nefretim bu sefeR iyotsuz; Durum vahim! HAARRR!..
NEFRETİM EVEREST
ahmet altay
TİRİİLİLİ..
20 TL YÜKLE HER YÖNE
10 TL YÜKLE HER YÖNE 250 DK KAZAN!
TİRİLİLİ..
TİRİLİLİ
TİRİLİLİ
Tii...
ÇOT!
KEBAP
LACİVERT 875 989 SU
DOMİNOS
TIGDAŞ
KFC
TOPLAM ÖDENECEK BEDEL 360
125
BİRADER SANA ZAHMET ŞUNLARI UZATIR MISIN? HEPSİNDEN İKİŞER TANE BASILACAKMIŞ..
KARDEŞ ŞUNLARI DA UZATIR MISIN? EN ÜSTTEKİNDEN ÜÇ, ORTADAKİLERDEN İKİŞER, EN ALTTAKİNDEN DE BİR TANE BASILACAKMIŞ..
ÇOK AFEDERSİN BİRADER! SANA ZAHMET ŞUNU UZATIR MISIN?
AMCA KENDİ AKBİLİNİ KENDİSİ BASACAKMIŞ.. ARTIK NE KADAR BASMAK İSTERSE..
BÜYÜKLERE SAYGIM VARDIR AMCA.. AMA BU DURUMA NİDA YAPACAĞIM.. OHAA AMCA OHAAA!
TIRTIKLIYORLAR EVLADIM AKBİLİ.. KENDİ İŞİNİ KENDİN GÖRCEN!..
UFF YA! BARİ BU SEFER KİNİN KAPISI DENK GELSE DE BİNSEM..
HAH! BUNUN HIZINA VE BOYUNA BAKILIRSA ORTA KAPISI TAM BENİM ÖNÜME DENK GELECEK!
HEH HE! İYİ TAHMİN ETTİM AMA.. BEKLEDİĞİME DEĞDİ BU SEFER.. ŞU KÖŞEDEKİ KOLTUĞA OTURİYİM..
HOOAAAR!
AZICIK İNSAN OLUN LAAYN!
UFF! PUFFF! AAAA! YETER AMA YAAA!
HİİYYAAAA! İMDAAT SAPIIIK VARR!
HART..
HAY ALLAHIM YA! ONCA TUTUNACAK YER VARKEN BENİ RAHATSIZ EDİYOR..
SAPIK DİİL! SABIR YOK..
HARBİGERÇEK
İnanmazsan İnanma!
BURAYA BİR AKBİL KONMUŞ..
BU TUTMUŞ..
BU BASTIRMIŞ..
BU SIKIŞTIRMIŞ..
BU DA ÜSTÜNE YATMIŞ..
FAZLA AKBİLİ OLAN VAAAR MIII?
METROBÜSMAN
Pelerinli Katil Kahraman
METROBÜSLE ULAŞIM TAM BİR ÇİLE.. SEFER SAYISI YETERSİZ..
İNSANLAR ÜST ÜSTE TAŞINIYOR.. OLMAZ Kİ BÖYLE AMA..
KİMSE YER VERMİYOR VALLAHİ EVLADIM.. İNSANLIK ÖLMÜŞ..
İNSANLARI BİR YERDEN ALIP DİĞER BİR YERE YIĞIYORLAR ASLINDA..
METROBÜS AKBİLİ HÜPLETİYO BE ABİCİM! ÇOK PAHALI YAHU..
SPONSORSUZ KAHRAMANLIK ZOR İŞ.. BURADAN YETKİLİLERE SESLENİYORUM.. SAHİP ÇIKIN..
/nefretimeverest

Gazali misin mübarek!

ÖLÜ BİR YAZARIN ANLATTIKLARI - 5

Ömer Faruk Dönmez

Yusuf suresi hakkında konuşmaya Allahın izniyle devam edeceğiz. Fakat önce şunları söylememe müsaade edin lütfen.

Bir hikâyeyi; aylık, iki aylık ya da üç aylık bir edebiyat dergisinde okumak, insana hoş gelebilir. Üstelik bu hikâye, merak uyandırıcı bir yönü olmayan, vak'asız, düğümsüz, çözümsüz, karakterleri flu, atmosferi belirsiz, olabildiğince soyut bir anlatı olsa bile. Hatta bu iş, gerek yazara duyduğumuz saygı, gerek onunla ilgili beklentilerimiz ya da konu sıkıcı ve fazlasıyla soyut olsa da üslubun cazibesi gibi nedenlerle, zevkli bir okuma eylemine dönüşebilir de. Haddizatında elimizde tuttuğumuz aylık ya da üç aylık bir dergidir ve önümüzdeki metne (varsayılan tüm olumsuzluklarla birlikte) en fazla, diyelim on dakika tahammül etmemiz gerekecektir. Fakat bir kitapta, üst üste böyle kaç hikâye okumaya katlanabilir insan? Ya da şöyle soralım: Üst üste böyle hikâyelerden müteşekkil bir kitabı okumaya nasıl katlanabilir insan? İşte genç yazarların göz ardı etmemesi gereken mühim bir nokta daha: Hikâyelerinizin, neticede iki kapak arasında, yani bir kitapta, yan yana / üst üste duracak metinler olduğunu unutmayın! (Gelenekte bu meselenin nasıl halledildiğini de, hatırlatırsanız, bir ara anlatayım.)

Hikâye dediğimiz şey; vak'asız, serimsiz, düğümsüz, çözümsüz, sürgit bir inlemeye dönüşüyor günümüz edebiyatında, bir iç dökmeye, ah vah etmeye… Karakterlerin kim oldukları, neci oldukları belli değil, mekân karanlık, zaman müphem, vak'a desen yok gibi… Güya bilinç akışı yapıyorlar ama bilinç böyle akmaz ki. Anlatıcı-kahraman inleyip duruyor: mırıldanıp duruyor: al sana hikâye! Bunlara hikâye denmez azizim; olsa olsa 'modern öykü' denir ve pek bir halta da yaramaz bunlar. Mezkûr vasıfları haiz (pardon; yani, yukarıda anlatılan özellikleri taşıyan) bir modern öykü kitabında üst üste beş on metni okuyup da fenalık geçirmemek nerdeyse mümkün değildir. Bir muharririn kabiliyetsizliğini setretmek için (ah, tekrar pardon; yani, bir yazarın yeteneksizliğini gizlemek için) modern öyküden daha uygun bir edebi zemin zor bulunur.

İnleyip duran ve güya soyut ve imgesel takılan bu yüksek dereceli sanatçı arkadaşlarımızdan, klasik hikâye formunda; serimi, düğümü, çözümü olan; olay, kişi, zaman ve mekân unsurlarının gerektiği kadar yer aldığı; bıktırıcı olmamak kaydıyla mekân tasvirlerinin ve ruh tahlillerinin bulunduğu; merak öğesinin oldukça kuvvetle metne ikame edildiği; akıcı, açık ve sade, (öyle insanlığı kurtaracak büyük fikirler / mesajlar da olmasın hadi, ona da razıyız) evet, sade bir metin yazmalarını istesek, çok zorlanacaklarını, hatta kahir ekseriyetinin bu minval üzere ve bu şartlar altında kalem oynatamayacaklarını tahmin etmek için dahi olmaya falan gerek yok; son dönemlerde edebiyat dergilerinde yayımlanan inlemelere – yani modern öykülere şöyle bir bakmak, emin olun, yeterli olacaktır. (Aslında şu meşhur 'soyutlama' meselesiyle ilgili söylemek istediğim bir iki husus var ama ilerde inşaallah.)

Gerçi şimdi bazı okuyucular, edebiyatın tekniği ve kuramı ile ilgili bunca sözü yersiz bulup burun kıvıracaklar ve "Canım bu ölü yazara da ne oluyor böyle? Şu anlattıkları, bir sanat metni gibi başladı, gide gide kuramsal bir yazıya evrildi! Edebiyat kuramları okumak istesek, içimiz bayıla bayıla sıkıcı sanat teorisi kitaplarını okurduk!" deyip söylenmeye başlayacaklar. Aslında kısmen haklılar. Bu okuyucular "Coleridge'in sanatsal gevezeliklerini dinlemek istesek Edebi Biyografi'yi; Poe'nun şiirlerini nasıl yazdığını öğrenmek istesek Kompozisyon Felsefesi'ni okurduk kardeşim!" deseler, yeridir hani… Hakikaten de, sanattan söz eden bu sıkıcı kuramsal kitapları okumaktansa, insan oturup iki şiir, iki hikâye okusa, daha iyi olur. Nitekim Frederich Nietzsche de bu tip okuyuculara hak verecek biçimde "Sanattan söz etmeden evvel, insan, bir sanat eseri yaratmalıdır." demiştir. Fakat Nietzsche'nin, sonuçta kafayı yemiş bir yazar olduğu düşünüldüğünde, onunla aynı akıl yürütme biçimine sahip arkadaşların da, gönüle verici bir durumla karşı karşıya kaldıklarını, en azından, bir deliyle aynı şekilde düşünmek suretiyle, riskli bir alana girdiklerini hatırlatmak isterim. Üstelik bu tehditvari hatırlatmaya şunu da eklemek isterim ki, Nietzsche "Sanattan söz etmeden evvel, insan, bir sanat eseri yaratmalıdır." derken; insanın 'sanattan söz eden bir sanat eseri' yaratabileceği gerçeğini göz ardı etmiş gibidir. Nitekim Faruk Nafiz, o unutulmaz 'Sanat' adlı şiiriyle, hem Memleketçi Edebiyatın bir nevi manifestosunu yazmış, yani sanattan söz etmiş; hem de son derece estetik bir metin vücuda getirmiş, yani bir sanat eseri yaratmıştır. Haddizatında, bir Türk şairinden verilmiş bu misalin, Batı hayranı arkadaşları pek kesmeyeceğini bilmiyor değilim. Fakat bende misal çok cânım efendim. Ol sebepten, bu dala konmuş budala arkadaşlarımızı ürkütmemek için, bu noktada, Paul Verlaine'in Art Poetique adlı şiirini de hatırlatmak isterim:

"Hep musikî, biraz daha musikî
Havalanan bir şey olmalı mısra…"

Gerçi tam bu noktada, ikide birde kıllık yapan ve arıza çıkaran okuyucuları bir kenara bırakıp, serdettiğimiz fikirleri onaylar bir tebessümle takip eden ve anlattığımız hikâyeleri büyük bir iyi niyetle izleyen sevgili ve asli okuyucuların da bir nefis muhasebesi yapmalarını (ah pardon; yani otokontrol mekanizmalarını aktive etmelerini) özellikle tavsiye edeceğim. Şöyle ki: Acaba benim şu anlattıklarım arasında, İslami müktesebata ait kısımlar mı sizi daha çok memnun ediyor, yoksa Batı edebiyatına ait olanlar mı? Bu incelikli soruya dürüst bir cevap vererek; saf ve mümin bir gönle mi, yoksa kompleksi bir Batılı kafaya mı sahip olduğunuzu tespit etmeniz mümkün olabilir efendim. Tabi bu esnada kendi nefsimi de bu latif sualden muaf tutacak değilim: ölmüş gitmiş bir yazar olarak, pek aziz ve kıymetli İslami müktesebatı okuyuculara arz ederken, arada Batı literatürüne ait şu ıvır zıvır malûmatı sayıp dökmekle ekstra bir takdir edilme hissine kapılıyorsam, vay gönül, eyvay gönül!

Yine aynı mevzu ile paralel olarak, Mevlânâ'nın dillere pelesenk olmuş o pergel metaforuna da bu meyanda temas etmekte fayda mülahaza ediyorum. Herkesin ağzında o laf: "Bir ayağın İslam'da olsun da öteki ayağınla dünyayı dolaş!" İslam'ı bildikten sonra, Batı biliminin, felsefesinin ya da edebiyatının kişiye zararı dokunmayacağını tazammun eden bir cümle bu. İlk bakışta doğru bir hüküm gibi; fakat her genelleme gibi içinde gizli bir risk barındırıyor: Önüne gelen, büyük bir cüretle kullanıyor bu cümleyi de, acaba İslam'ı ne kadar biliyoruz? Bir ayağımızla İslam müktesebatına ne kadar sağlam basıyoruz? Gazali misin mübarek, ne bu özgüven böyle? Yoksa içi boş ukalâlık mı bu? Ben kendi kuşağımdan birçok yazar arkadaşın, esasen İslam'la bağı yeterince kavi olmadığı halde, mahut pergel metaforuna güvenerek, bu tehlikeli dünyayı cüretle ve süratle dolaşmaya çıktığını ve neticede aklının zehirlendiğini, şuurunun sihirlendiğini, gönlünün kahırlandığını, zihninin buharlandığını esefle müşahede etmişimdir efendim. Allah cümlemizi muhafaza buyursun. Âmin.

Yolumuz, insanın aciz olduğunu her daim hatırda tutma yoludur. Akıl binamızın giriş katında celî sülüsle "HİÇ" yazılı bir levha asılıdır vesselam.

Aczimizi itiraf etmekle birlikte, mümin olmanın izzet ü şerefiyle ve birçok insanı kızdıracağımı da bile bile, son dönemde edebiyat dergilerine bakmak suretiyle ülkemizin şu an içinde bulunduğu içler acısı durumu anlamanın mümkün olduğunu da maatteessüf söylemek mecburiyetindeyim. Zira edebiyat eserleri, cânım efendim, hassaten şiir, bir milletin zihin ve gönül yapısını teferruatıyla resmeder.

Hem ne demiş Ziya Paşa: "Kişinin görünür rütbe-i aklı eserinde."

Ülkenin durumuyla edebiyatın ne alâkası var kardeşim diyenler, lütfen zahmet edip bundan sonrasını okumasınlar. Zira bizim bu çeşit nâdanlarla harcayacak vaktimiz yoktur. Ahmağa söz söylemek, maazallah, eninde sonunda sözün sahibini de düşürür çünkü. Esastan meseleyi fehmeden; fakat usûlen birtakım burhan-ı kat'ilerle (pardon; yani, kesin kanıtlarla) ikna olmak isteyen kardeşlerimiz için ise, üç beş söz söylemek ve bu bağlamda şiir bahsine rücû etmek icap ediyor. Şöyle ki…

İsmet Özel Beyefendinin şu sözlerine bir bakalım: "Türk şiirinde neler olup bittiği, milli menfaatimizle birebir ilişkilidir. Türk şiirinde neyin şiir olup neyin olmadığını bize gösterecek ölçünün kaybedilmiş olmasından sonradır ki, Türkiye'nin milli menfaatlerini savunmak imkânsız hale gelmiştir."

Abartılı mı buldunuz?

Peki Sezai Karakoç Beyefendinin şu sözlerine ne demeli: "Şiir; hakikatin, doğa ve tarih içinde atan nabzı, çarpan yüreğidir… Ve şair, Diriliş Kafilesinde en ön sırada yürüyen kişidir… Eserinin yapısını kurarken mimar; tasvirleri ve portreleriyle ressam; doğadaki ve dildeki musikilerden özel sesler üretirken bestekâr; yaşarken veli, kahraman, önder, bilgindir… Şair, sadece, felakete uğramış ulusu için ağıt yakan, ağlayan biri değildir; onu ayağa kaldırmak için başını yükselten, toplum minberine çıkan kahramandır da. Umutlandırandır. Muştular saçandır… Bir milletin ihtişamını, duyarlığını, öfkesini, mutluluğunu, inceliğini anlamak istiyorsanız şairlerine bakınız…"

Üstadlardan bu iki delili zikrettikten sonra şu hükmü vermeme müsaade ediniz efendim:

Ülkemiz için son iki yüzyıl; edebiyat sahasında şiirin, ruh dünyamızda tasavvufun, siyasal alanda da Osmanlının duraklama ve çözülme süreci olmuştur.

Çünkü şuurumuz şiirle; nefis tezkiyemiz tasavvufla; emperyalistlerle mücadelemiz ise Osmanlı ile kaimdi bizim.

Son iki yüzyılda, her üç sahada da, pratikte büyük sorunlar yaşandığı vâkıadır; velâkin "şiir, tasavvuf ve devlet" müminin önünde üç büyük imkân olarak durmaya devam etmektedir.

Nitekim şiirde Sezai Karakoç, İsmet Özel vb. üstatların diri tuttuğu damarlar; tasavvufta Hacı Mahmud Efendi Hazretleri, Hacı Sami Efendi Hazretleri vb. büyük velilerin ihya ettiği yollar; ve siyasette de (lüzumsuz tartışmalar çıkmasın diye) adlarını burada zikretmek istemediğimiz birtakım iyi niyetli camiaların yürüttüğü sahih akımlar, biiznillahiteâlâ, İslami direnişi, inançla, ısrarla ve azametle sürdürmektedir.

Şeytan ve dostları; şiirin, tasavvufun ve siyasetin yolu kesişmesin diye elinden geleni yapıyor. Fakat Allahın lütf u keremiyle, bir kısım müminler; şiirde, tasavvufta ve siyasette mevzi tutmaya azm ü cezm ü kast ediyorlar.

(Ayrıca evvelen hassas kardeşlerimiz, saniyen pimpirikli kârilerimiz için burada galiba iki hususu tavzih etmek iktiza ediyor: 1- Şiirde diri damarlar, tasavvufta hak yollar ve siyasette sahih akımlar, yukarıda sayılanlardan ibaret değildir. Biz sadece misal olması kabilinden birkaç tanesini zikretmekle yetindik. 2- Ayrıca lüzumsuz tartışmalar çıkmasın diye adlarını söylemeden geçtiğimiz o siyasi camiaları anarken, bir kısım eksik ve kusurları, özellikle çetrefilli bir mevzu olan 'parti' meselesiyle ilgili rezervlerimizi -şimdilik- dile getirmedik.)

Evet. Kaldığımız yerden devam edelim Yusuf suresine. Yine 48. sayıyı masanıza koyup metni öyle takip ediniz lütfen.

O) 53. ayette "Nefis, Rabbimin esirgemesi olmasa, hep kötülüğü telkin eder." buyrulduğuna göre, sarahaten anlaşılıyor ki 'benimkalbimtemizciler' sahtekârın önde gidenleridir. Hatta bu herifler, sahtekârın önde koşanları, önde uçanları ve hatta önde ışınlananlarıdır. Çünkü nefsin sürekli kötülüğü emrettiği, bu anlamda temize çıkarılmayacağı, ancak Rabbin korumasıyla yola geleceği, bu ayetten açıkça anlaşılmış oluyor. "Namaz kılmıyorum ama benim kalbim temiz!" diyen yalancılara şu soruyla mukabele etmek de mümkün tabi: Efendimiz aleyhisselamın kalbi (hâşâ) seninki kadar temiz değil miydi de sabahlara kadar namaz kıldı o mübarek? Di mi ama? (Demek ki bir edebi metinde 'iyiler hep iyi, kötüler hep kötü' ise, orda problem var demektir. Nitekim Tanzimat dönemi romanlarında -biraz da romanın yeni bir tür olmasından ve romancıların acemiliğinden olsa gerek- bu sorun sık sık tezahür etmiştir. Bilindiği üzere roman, Tanzimat'la beraber Türk Edebiyatında boy göstermeye başlamış bir edebi türdür ve ilk dönem romancılığımız birçok teknik kusurla doludur. Asıl konumuz bu olmadığı ve sık sık konu dışına çıkılmasından mütevellit okuyucular artık sıkılmaya başladığı için 'İlk Dönem Türk Romanlarında Görülen Teknik Kusurlar' gibi fevkalade tatlı bir başlığı ve hakkında gevezelik etmesi son derece lezzetli bu mevzuyu istemeden de olsa es geçerek, şu kadarcığı söylemekle iktifa edelim:

Son iki yüzyılda, edebiyat sahasında, şiir zirvedeki yerini kaybederken, roman hâkim edebi tür haline gelmiş; siyasal alanda da, Osmanlıların güçlerini yitirmesiyle dünyaya Batılılar egemen olmuştur. Eşzamanlı gerçekleşen bu vak'alar, işin ehli için, edebiyat ve siyasete dair derin hikmetlerle doludur. Zira şiir, Müslümanın hikmetli kelâmı; roman Batılının riyakâr gevezeliğidir.

(Nâehlin elinde zayi olmaması için, meselenin şimdilik bu kadarcığını söylemekle yetinip; muhterem büyüklerimizin bize emanet ettiği 'edebi ve siyasi esrarı' ehlinin anlayacağı şekilde yeri geldikçe ima ve izah etmeye devam edeceğimizi de müjdeleyerek bu bahsi bir kenara bırakalım efendim. Zira yukarda verdiğimiz hüküm; her şairin hikmetli kelâm ettiği, her romancının da riyakârca gevezelik yaptığı manasına gelmez – hele de günümüzde, edebi ortam bunca karışmışken. Biz orada, edebi tür ve zihniyet ile ilgili bir şey söylüyoruz.)

Ö) 54, 55 ve 56. ayetlerden hareketle usûlcüler "İslami olmayan bir sistemde devlet görevi alınabilir mi?" gibi pek çetin ve çetrefilli bir sual sormuşlar ve zulme asla aracı olmamak ve 'yetkisini rahatça kullanabilmek' şartıyla konuya cevaz vermişlerdir. Büyüklerimizin beyanı veçhile, dinin hükümlerini uygulamaya muktedir bir insanın, idari bir vazifeye talip olması da, bu ayete göre, caizdir.

P) 67 ve 68. ayetlerden, tedbirin takdiri bozmayacağını öğrenmiş oluyoruz. Yakup aleyhisselam oğullarına 'Şehre farklı kapılardan girin.' derken, aslında çocuklarının heybet ve azametle bir arada görünmesinin nazara sebep olabileceğini veya onlara bir tuzak kurulabileceğini hissetmiş ve onları nazardan / tuzaktan muhafaza edebilmek için böyle bir tedbir düşünmüştür. Reformist ve rasyonalist arkadaşlara ilanen duyurulur ki, ehl-i sünnete göre nazar vardır, haktır ve hatta Kalem suresinin 51 ve 52. ayetleri nazardan korunmak için okunabilir.

R) 70. ayete göre, kardeşleri şehirden ayrılırken Yusuf aleyhisselamın adamları onları "Hırsızlık yapmışsınız!" diye durdurdular. Oysa su kabını gerçekte onlar çalmamıştı; onlara 'hırsız' demek iftira sayılırdı. Yusuf aleyhisselam nasıl oldu da adamlarının böyle bir yalanı söylemesine göz yumdu, müsaade etti? Koskoca peygamber hiç iftira eder mi kimseye?

devamı arka sayfada...

...bir önceki sayfadan devam

Hâşâ. 'Hırsızlık yapmışsınız!' diye seslenirken Yusuf aleyhisselam kardeşlerini ciddi bir pişmanlığa sevk etmek niyetindeydi ve esasen şu kabını kast etmiyordu: 'hırsızlık yaptınız' derken kastettiği, Yakup aleyhisselamdan oğlunu çalmış olmalarıydı ve bu manada, iftira etmiyor, doğruyu söylüyordu. (Demek ki bir edebi eserde, mübalağa etmemek kaydıyla kelime oyunları yapılabilir; söz sanatları, mecazlar, kinayeler, yan anlamlar, çift anlamlar usulüne uygun biçimde kullanılarak metin farklı ve zengin okumalara açık hale getirilebilir.)

S) 74, 75 ve 76. ayetlerde, Yusuf aleyhisselam, kardeşlerine "Sizin hukukunuza göre bu suçun cezası nedir?" diye sormuş ve kardeşlerinden "Hırsızlık yapanın tutuklanmasıdır." cevabını almıştır. Mısır'daki hükümdarın kanunlarına göre, hırsıza sopa vurulur ve çaldığı malın iki katı ödettirilirdi. Yani Mısır hükümdarının yasalarına göre, kardeşini alıkoyması mümkün değildi. Yusuf aleyhisselam, bu yüzden, Bünyamin'i yanında tutabilmek için, cezayı kardeşlerine söyletmek istedi. Çünkü Yakup aleyhiselamın şeriatine göre, hırsızlık yapanın, mal sahibinin yanında bir yıl hizmet etmekle cezalandırıldığını biliyordu.

Ş) 77. ayete göre, su kabı Bünyamin'in yükünden çıkınca, kardeşleri su kabının oraya görevliler tarafından konulmuş olabileceğini niyeyse hiç akıl edemediler de hemen Bünyamin'in suçlu olduğuna hükmettiler. Oysa daha önce (65. ayette) yurtlarına döndüklerinde, tahıl için ödedikleri para, yüklerinin içinden çıkmıştı da paralarının kendilerine iade edildiğini anlamış, yani paranın görevliler tarafından oraya konulmuş olduğunu hemen akıl etmişlerdi.

Büyüklerimiz buyurur ki, gazap ve öfke anında insanın etrafında şeytanlar dolaşır ve akıl doğru çalışmaz; oysa rahmet ve sevinç anında insanı melekler kuşatır ve akıl, akl-ı selim olur, sıhhatle çalışır. Nitekim ilk örnekte, tahıl için ödedikleri para, yüklerinin içinde kendilerine iade edilince, bundan muhabbet ve sevinç hâsıl oldu da akıl doğru çalıştı, sahih bir hükme vardı. Oysa ikinci örnekte Bünyamin'e olan sevgisizlikleri ve hırsızlık ithamıyla karşılaşmış olmaları bir öfke hâsıl etti, akıl da şeytani bir muhakeme yaptı ve yanıldı.

Tam bu noktada, Üstad Sezai Karakoç Beyefendinin 'Pergünt Üçgeni'ni hatırlamak gerek. Bilindiği üzere üstad, şairin genel çizgilerini, "1- Kendi olmak, 2- Kendine yetmek ve 3- Kendinden memnun olmak" şeklinde üç temel ilkeyle anlatır. Meseleyle esastan alakalı arkadaşlar üstadı bizzat okuyacaklardır. Konumuzla doğrudan ilgili olması hasebiyle biz özellikle üçüncü madde olan 'şairin kendinden memnun olması' üzerinde biraz durmak istiyoruz. Üstada göre bu, gerçekte en sağlam; fakat en çok tehlikede olan ilkedir. Burada sözü edilen kendinden memnun olma, asla bir 'ne oldum delisinin kendine karşı duyduğu memnuniyet' değildir tabi ki. Temeli 'sevinç' olan bir ilkedir bu. Zira acıyı yadsımaz üstad; çile her sanat adamı için varoluş şartıdır. Fakat sanat onu aşmakla başlar: "Burada bahsedilen sevinç, nefisten, bedenden gelen hazlar değil. Dünyanın toptan acısını karşılayacak güçte bir Tanrı armağanı. Hakikati bulmaktan ve ona ermekten doğan sevinç."

İşte Batılı sanatçının açmazı buradadır azizim; o trajik olana saplanıp kalmıştır, çünkü Allah'a teslim olmamıştır. Varoluş bunalımı yaşar; dolayısıyla muhakemesi sıhhatli değildir. Dünyada olmaktan, kendinden ve kaderinden büyük bir hoşnutsuzluk duyar ve etrafına hoşnutsuzluk yayar. Mutsuzdur ve mutsuzluk üretir; öfkelidir ve öfke üretir. Hayata yanlış yerden bakar ve hayat hakkında yanlış şeyler söyler.

Oysa Müslüman sanatçı, varoluşun ağır yükünü salt aklıyla göğüslemeye kalkmaz. O, trajediyi görür; fakat imanı sayesinde, orda takılı kalmaktan kurtulur. Bu dünyanın aslında hüzünlü bir yer olduğunu bilir; fakat marifetullah kayığıyla geçer bu facialar denizini. Muhabbetullah kanatlarıyla uçar bu trajedi vadisinden. Hakk'a teslim olur. Çünkü bilir ki;

"Hak şerleri hayr eyler / Zannetme ki gayr eyler / Ârif ânı seyr eyler / Mevla görelim neyler / Neylerse güzel eyler

Bir şeyi murad etme / Olursa inad etme / Hakk'tandır o reddetme / Mevla görelim neyler / Neylerse güzel eyler

Deme niçin şu şöyle / Yerincedir o öyle / Gör sonunu sabr eyle / Mevla görelim neyler / Neylerse güzel eyler

Nâçâr kaldığın yerde / Nâgâh açılır perde / Derman olur her derde / Mevla görelim neyler / Neylerse güzel eyler"

Ve bu yüzden, batılı sanatçının boğulduğu ontolojik denizlerde, Müslüman sanatçının topukları bile ıslanmaz. (Biiznillâhiteâlâ.)

T) 78. ayette, kardeşleri "Babası Bünyamin'i kaybetmeye dayanamaz; ne olur onun yerine bizden birini alıkoy." şeklinde bir teklif getirmiş; buna karşı Yusuf aleyhisselam, 79. ayette "Biz kayıp eşyamızı kimin yanında bulmuşsak, onu alıkoyarız; başkasını alıkoymaktan da Allah'a sığınırız." karşılığını vermiştir. Mübarek peygamber, esasen bu cümleyle okumasını bilen için kendi yerini, konumunu ve hatta inancını deşifre etmiştir. Çünkü hatırlanacağı üzere, 74, 75 ve 76. ayetlerde, Yusuf aleyhisselam, Mısır hükümdarının yasalarına göre kardeşi Bünyamin'i alıkoyması mümkün olmayacağı için, hırsızlıkla ilgili cezayı, kardeşlerine söyletmişti. Fakat bu ayette "Biz kayıp eşyamızı kimin yanında bulmuşsak, onu alıkoyarız." demek suretiyle, aslında Mısır hükümdarının yasalarına değil, Yakup aleyhisselamın şeriatine bağlı olduğunu görmesini bilen gözlere ifşa etmiştir. (Demek ki bir edebi metinde bazı imgeler, mazmunlar, sırlar, gizemler bulunabilir. Bu, en başta beyan edilen 'açıklık' ilkesine ters değildir; zira her okuyucu zaten kendi durumuna göre metne vakıf olabilecektir. Avam, eserin kabuğunda kalacak; havas ise ruhuna nüfuz edecektir. Satır aralarına yerleştirilmiş esrar; sırları çözüp bu lezzeti hak eden okuyucuya, müelliften özel bir ikram sayılır. Bu lezzetleri ve latifeleri tümüyle reddetmek; edebiyatı basitliğe ve kuruluğa mahkûm etmek anlamına gelir ki 'açıklık' derken kastımız asla bu değildir. Esasen işin özü, her zaman olduğu gibi, mutedil olmaktır. İfrat ve tefrit, insanı mahveden hususların başında gelir.

Konuyu tasrih etmek için edebiyat tarihimizden bir misal vermeme müsaade buyurun lütfen.

Şiiri sıradan söyleyişlere ve basit şakalara indirgeyen I. Yeni'nin köklerini, esasen Mahallileşme Akımında bulmak nasıl mümkünse; anlaşılmaz imgeler içinde şiiri boğan II. Yeni'nin köklerini de, Sebk-i Hindi Akımında bulmak mümkündür.

Bununla beraber, I. Yeni'nin, Mahallileşme Akımını; II. Yeni'nin de Sebk-i Hindi'yi yer yer ifrat ve tefrit noktasına getirdiği ve yozlaştırdığı söylenebilir.

Sadelik ve açıklık, bayağılığa ve basitliğe dönüşmediği; imge ve kapalılık da, zırvaya ve saçmaya evrilmediği müddetçe güzeldir, vesselam.)

Yine 79. ayette, Yusuf aleyhisselam, "Kim hırsızlık yaptıysa onu alıkoyarız." dememiş; "Biz kayıp eşyamızı kimin yanında bulduysak onu alıkoyarız." diyerek, esasen müthiş bir nezaket ve zarafet göstermiştir. Zira bilindiği gibi, gerçekte su kabını Bünyamin çalmamıştı; onu yüküne Yusuf aleyhisselam koydurmuştu. Koskoca peygamber iftira atacak ve yalan söyleyecek değil ya!

U) 93. ayette, Yusuf aleyhisselamın, gücünün zirvesindeyken, 'taç, tuğ, kılıç' vb. bir hükümranlık nişanı göndermektense, babasına gömleğini göndermesi, asıl kudretin, maddi devlette değil, manevi devlette olduğuna delalet eder. Bu nokta, 'vali olmuş; fakat adam olamamış' arkadaşların hassaten dikkat etmesi gereken bir noktadır.

Ayrıca, Yusuf aleyhisselamın gömleğini (babasına götürmek üzere) taşıyan kardeş, gömlekten herhangi bir koku almazken, Yakup aleyhisselam taa uzaklardan gömleğin kokusunu alabilmiştir. Hazreti Mevlânâ'nın anlattığı bir inceliği de bu noktada zikretmek gerekir: Gömleği taşıyan kardeş, hiçbir koku hissetmediği halde; Yakup aleyhisselam çok uzak bir yerden dahi o kokuyu alabiliyordu. Çünkü Yakup'ta Yusuf'a karşı bir aşk vardı, şevk vardı, muhabbet vardı. Aynen böyle, nice âlim vardır ki, ilimden irfandan nasibi yoktur. İlmiyle amel etmeyen bu âlimler, Yusuf'un gömleğini taşıyan kardeş gibidirler; ilmi yanlarında taşırlar da onun kokusunu alamazlar.

Büyüklerimiz, Yusuf aleyhisselamın gömleğini Yakup aleyhisselamın yüzüne sürmesini ve gözlerinin açılmasını, teberrüken bir eşyaya (sakala, hırkaya vs) ihtiram etmeye misal saymışlardır.

Ve de gömlek Yakup aleyhisselamın yüzüne sürülünce, mübarek peygamberin gözleri açıldığına göre, sırf bu ayet bile, mucizeyi reddeden reformist, rasyonalist, modernist arkadaşların haksız olduğunu kanıtlamaya yeter.

Bu modernist dincilerin pirlerinden Reşid Rıza "Kuranda mucizelerden söz edilmeseydi kim bilir belki de Avrupalı özgür düşünürlerin İslam'a yönelip hidayete ermeleri daha fazla olabilirdi." diyebildiğine göre, ipin ucu kaçmış demektir.

Biz de sözü daha fazla uzatıp ipin ucunu kaçırmayalım ve bu 'netameli' mevzuyu önümüzdeki sayıya bırakalım, cânım efendim.

(Devam edecek... İnşaallah...)

Halep İşi

ibrahim demirci yazdı, furkan özçoban çizdi

Sen benim KİM olduğumu biliyo musun?

Mehmet Şeker yazmış, Müzeyyen Yılmaz çizdi.

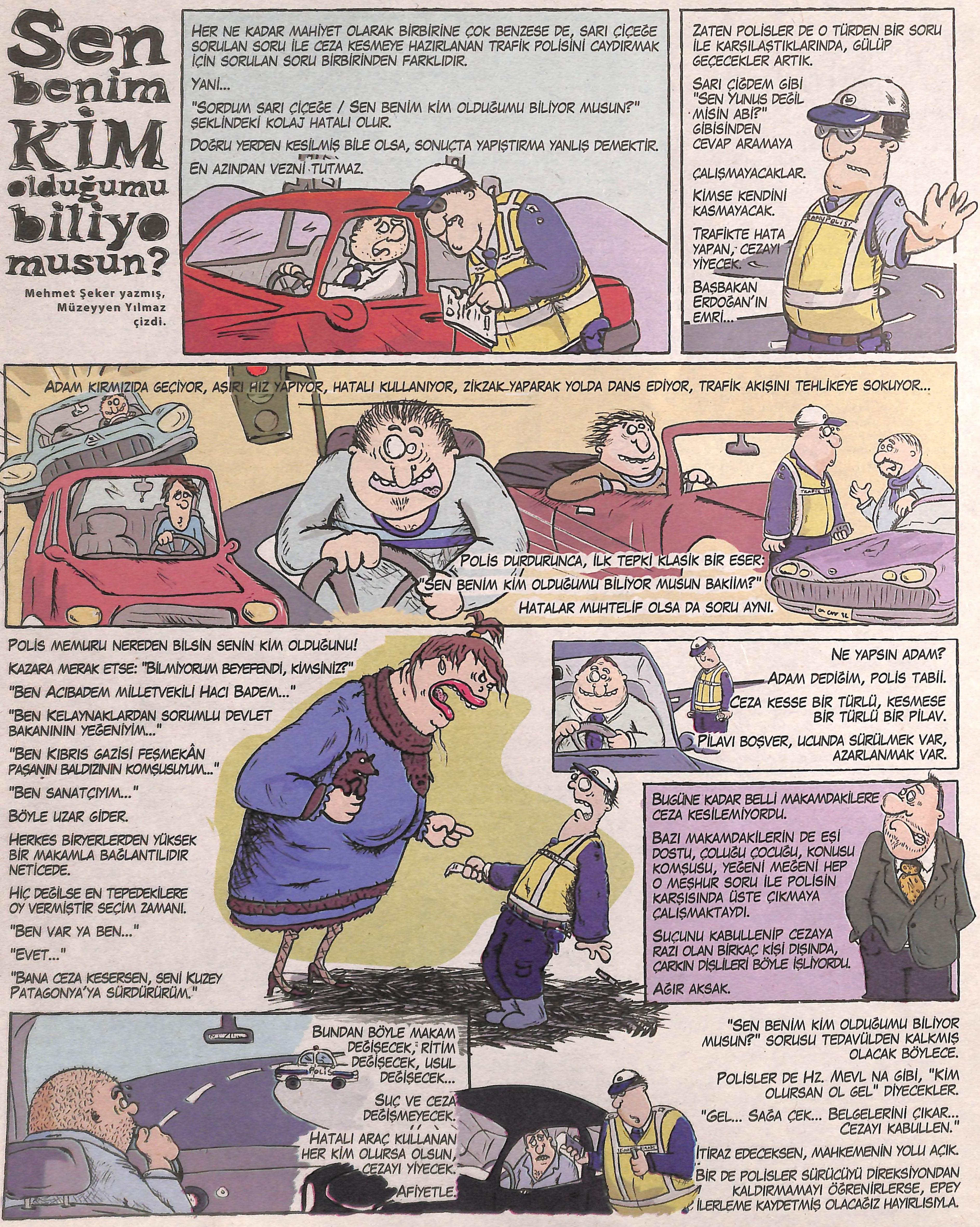

Tâlihin Alay Ettiği Bir Şair

Kusûrî

Zuhurberk Silikhayta

Bu dahi dönemin en bahtsız, en şanssız şâiridir. Gündelik hayattaki sakarlıkları ile şöhret bulmuş ve sakarlıklarından dolayı muhtelif uzuvlarını kaybetmiş, bu dünyadan kusurlu bir cesetle göçmüştür. Hatta rivayet odur ki, ruhu teninden çıktığında yukarı uçarken bir buluta çarpıp, eciş bücüş bir halde âlem-i ervâha gitmiştir.

Asıl adı Kâmil olan Kusûrî, ismiyle nâ-müsemmâ, hiçbir işini tamama erdirememiş, hiçbir konuda kemal derekesine vasıl olamamıştır. Mesela ilk mektepten mezun olacağı gün, tarihimize Maarif İsyanı olarak geçen ve müderrislerin tarihin ilk grevini başlatmalarıyla fitili ateşlenen muhataralı günler başlamış, tam dört yıl süren bu eylemden sonra icâzetnamesini alabilmiştir. Ancak daha sonraki eğitim kurumları için yaş haddini geçmiş olduğundan, tahsilini resmî yollardan tamamlama imkânı bulamamıştır. Bir diğer örnek, tertib ettiği dîvânıyla ilgilidir. Yıllarca belinde hokka, cebinde divit, koynunda parşömen kağıtlarıyla yaşayan şâirin, dîvânını bitirdiği gece evi yanmış ve bu müstesnâ eser heder olmuştur.

Onu bu gün sadece mecmualarda yer alan birkaç şiiri ve çağdaşı olan şâirlerin yazdıkları tahmislerle anmak durumundayız. En çok bilinen şiiri, divanını kaybettikten sonra yazdığı şu gazelidir:

Nicedir söndü sitârem şaşakaldı felegim
Gitti bir gicede tam on yedi yıllık emegim

Kadimi nûn idiser bu elem ü bu endûh
Hem ayagımdan evel gitmede gûyâ göbegim

Sûretim âyinelerde göricek havf iderim
Pörtlemiş ayn-ı sevâdım kocamış gözbebegim

Elinin işledigin kesb ider insan bî-şek
Uymadım pend-i ataya hele ben ne eşegim

Bu Kusûrî'nin İlâhî kusurun kıl magfûr
Gâlibâ cürm ü kabâhatle sana gelecegim

Rivâyete göre, bu gazelin son beytini okuduktan sonra gâibden bir ses "Hangi birini, hangi birini!" demiş ve zavallı şâir o gece şiiri de bırakmıştır.

Kusûrî, bu bahtsızlıklarından dolayı, ne zaman bir çöle yolu düşse, bir kutup ayısı ile karşılaşmak korkusunu iliklerinde hissetmiş ve mümkün olduğunca çöllerden uzak kalmaya çalışmıştır. Zaten ilk mahlası olan Bedevî'yi sırf bu korku nedeniyle değiştirmiştir.

Aslında tüm bu şanssızlığına rağmen, ekonomik anlamda çok şanslı bir adamdır. Rivâyete göre babası Karun'un hazînelerini bulmuş, ailenin tek oğlu olan Kâmil tüm bu hazînelerle bir mirasyedi olarak yaşamıştır. Mahlası, kusurlarından dolayı değil, babasından mevrus on iki adet köşkün sahibi olmasından dolayıdır. Malûm ola ki, kusûr kelimesi kabahat anlamına geldiği gibi kasırlar=köşkler anlamına da gelir. Ancak şâirimizin hayatında kelimenin ilk anlamı daha etkin olmuş, bir kere daha para saâdet getirmemiştir.

Bir başka özelliği, tüm bu servetine rağmen evlenip çoluk çocuğa karışamamış olmasıdır. Bunda, son şiirinde kendisinin de bahsettiği gibi, façasının son derece bozuk olması etkili olmuş olmalıdır. Vefâtından sonra, malvarlığı hazineye devredilmiş, o dönemde ekonomik kriz yaşayan Amerika hükûmeti bin bir rica ile Sultan İbrahim'den bu mirası koparmış ve ülke refaha kavuşmuştur. Bu da demek oluyor ki Amerika bugünkü ekonomik gücünü Kusûrî'ye borçludur.

Hayatı

Asıl adı Kâmil olan Kusûrî, aslen Çamlıhemşinli olan Nemâeddin Efendi'nin ve aslen Prusyalı olan Meymenet Hâtun'un tek çocuğu olarak bir Ramazan günü Nazilli'de doğmuştur.

Bozcaadalı Bamsı Beyrek Efendi'nin Vefâyât-ı Sefîhân adlı eserinde kaydedildiğine göre; babası, Karun hazinelerini bulmak için yola çıktığında annesi birkaç aylık hamiledir. At üstünde yapılan yolculuk kadıncağızı fazlasıyla yormuş, bunun neticesi olarak Kâmil arızalı olarak doğmuştur. O zamanlar yüz ve diğer organların nakli henüz icâd olmadığından, bu arızayı ömür boyu taşımak zorunda kalmıştır.

İlk mektebi, yukarıda zikredildiği üzre gecikmeli olarak bitiren Kâmil, babasının parayı bulmasından sonra okumaya gerek görmemiş ve Menteşe'deki kiraz bahçelerinin yönetimine geçmiştir. Bu esnada özel hocalardan sarf, nahiv, belâgat, kâfiye gibi ilimleri tahsil etmiş, ilk olarak Gencîne-i Kirâz adlı bir eser kaleme almıştır.

Mutâd bahtsızlığı bu esere de sirâyet etmiş, eserin başlığındaki "kiraz"ın "k"si silinmiş ve literatüre Gencîne-i Râz olarak geçmiş, eser hakkında bilgi veren kaynaklar, Taşlıcalı Yahyâ'nın meşhûr eserine bir nazîre olabileceğini belirtmişlerdir. Oysa, sırlarla hiç de ilgisi olmayan eser tamamiyle kiraz yetiştiriciliği üzerinedir.

Eseri matbuat âleminde dikkat çekince, Kâmil Efendi Sultan İbrahim tarafından payitahta çağrılmış ve öncelikle Sünnetsiz Sinan Paşa hizmetinde bulunmuş, akabinde Çerçibaşı-zâde Çermikli Çetin Efendi'ye mülâzım olmuştur. Bu iki zât, hatırâtlarında Kusûrî'den bahsederlerken, onun talihsizliğinin kendi hânümânlarına da sirâyet etmesinden korktuklarını belirtirler. Bu korkuda haklıdırlar, çünkü Kusûrî ile hemhâl oldukları andan itibaren, Sinan Paşa iki kez idamın eşiğinden dönmüş, Çetin Efendi ise üç kez irtidadla itham edilmiştir. Bu direkten dönmelerin her birinin arkasında Kusûrî'nin neden olduğu yanlış anlamalar vardır.

Daha sonra sâlik-i kuzât olan Kusûrî, bir müddet Gümülcinde'de kadılık yapmış, kötü şansı yakasını burada da bırakmamış ve görevden azledilmiştir. Azline sebep olan hadise son derece vahimdir:

Gümülcineli bir imam efendi, bir husûmet sonucu girdiği kavgada hasmını öldürmek zorunda kalır. Maktûlün yakınları kadıya istidâ ile başvurup, kâtilin cezalandırılmasını isterler. İstidânın en başında yer alan davalının bir imam olduğu ibâresi Kusûrî'yi hiddetlendirir. Ancak hiddetini son raddeye getiren şey, dilekçenin devamında suçun ne olduğunu yazan kısımdır. Cürm-i cinâyet yazmak isteyen müştekî, y harfinin noktalarından birini koymayı unutmuştur. Hâliyle Kusûrî o kısmı –hâşâ huzurdan- cürm-i cenâbet olarak okur, hükmünü de ona göre verir. Bütün Gümülcineliler, iki yıllık namazlarını iade etsinler der ve imamı Fizan'a sürer. (Rivâyet odur ki bu fetvâyı duyan ve İstanbul'da ikâmet eden birkaç kişi, "Biz de iade etmeli miyiz?" diye sormuşlardır.)

Olayın aslı anlaşıldıktan sonra azledilen Kusûrî, yeniden saraya çağrılır ve bir müddet Istabl-ı Âmire'de seyislik yapar. Fakat bu sefer de önlenemez bir salgın peydâ olur ve içlerinde sultanın atının da bulunduğu bir hayli hiyel telef olur.

Tevârih-i Hamakat'de belirtildiğine göre, Sultan İbrahim şâirimizi bu vazîfelerle ekonomiden sorumlu vezir olmaya hazırlamaktadır ancak Kâmil bu işlerden çok sıkılır ve bir gün hazîneye bir miktar bağışta bulunarak vazîfeden affını ister. Meblağın büyüklüğü, bu isteğini kabul ettirir. Zîrâ onun bağışladığı para, Yeniçeri ocağının bir yıllık masrafını karşılayacak bir paradır. Bu tavrının arkasında, Menteşe'de bırakmak zorunda kaldığı işlerinin, kötü emelliler eline geçmesinden duyduğu endişe vardır. Bu endişesini bir dörtlükle padişaha arz edince mazereti kabul edilir. Bahsi geçen dörtlük şudur:

Çil çil paralar var iken câh u menâsıb istemem
Öz nefsime sultân iken kat'-ı merâtıb istemem
Ey pâdişâhum bendeni ma'zûr gör kim neyleyim
Bed-hûları gencîneme sârik ü gâsıb istemem

Payitahttan ayrılınca tekrar Menteşe'ye döner. Gördüğü manzara onun için bir yıkım olmuştur. Zîrâ, korktuğu başına gelmiş, kiraz bahçeleri bir Ermeni tüccâr tarafından gasbedilmiştir. Babası Nemaeddin Efendi, bir hileyle servetinin elinden alınmasına dayanamamış, öz nefsine kasd ile dâr-ı bekâya göçmüştür.

Bundan sonraki yaşantısına dair kaynaklarda bir bilgi bulunmayan Kusûrî, bir nedenle yeniden İstanbul'a gelmiş ve ömrünün sonuna kadar burada yaşamıştır.

Sabıku't-terceme Nifâkî'nin tavassutuyla büyük şâirlerle tanışması, onun hayatında bir dönüm noktası olmuştur. Bir gece kendini bir şiir meclisinde bulmuş, şâirlerin muhabbet ve münâzaralarına şahit olmuş, kendisinin de bu halkaya dahil olması gerektiği fikrine kapılmış ve şiirle yeniden bir ünsiyet peydâ etmiştir. Ne yazık ki kem tâlihi burada da yakasını bırakmamış, daha yazdığı ilk gazeli okuyacakken nefes borusuna kaçan divit yüzünden soluğu kesilmiş ve tabibe zor yetiştirilmiştir. Bundan sonrası, o meclis senin bu meclis benim, şiir cemiyetlerinde vakit geçirmek olmuş, başka da hiçbir şeyle iştigâl etmemiştir.

Ölmeden bir gün önce yazdığı şu gazel, bahtsızlığını nefis benzetmelerle anlatması açısından mühimdir:

Niçün ey tâli-i bed eyledigün bu iz'âc
Nedürür bunca yagan başa belâlardan amâc

Adımım attığım anda yıkılır dâm-ı felek
Ben filim sanki bu gamhâne de dükkân-ı zücâc

Hem-rehim olsa papaz çözüp atar zünnârı
Yanılub deyre girer âzim-i Ka'be hüccâc

Bir kez olsun yüzüme gülsün o baht-ı kemrâh
Vireyim mülkümü emvâlimi tâli'e harâc

A Kusûrî nice bî-bâht oluşun şöyle düşün
Yevm-i fevtinde hemandem bulunur mevte ilâc

Bunca talihsizliği bir ömre sığdırmayı başaran Kusûrî'nin ölümü de talihsizcedir. Belki bu şiirde dediği gibi öldüğü gün ölüme çare bulunmamıştır ama eğer bu mümkün olsaydı kuşkusuz o gün olurdu. Zîrâ o, elektriğin henüz keşfedilmediği bir dönemde, elektrik akımına kapılarak vefat etmek ayrıcalığına sahiptir:

Yağmurlu bir bayram arefesinde mutâd temizliğini yapmak için, Keşkülzâde Camii'nin minaresinin bitişiğinde bulunan hamama gider. Minarenin tepesinde bulunan yıldırımsavar, şiddetli bir yıldırımın isabet etmesiyle yerinden kopar ve üzerindeki yüzlerce voltluk akımla, hamamın kubbesindeki tek hava deliğinden girerek Kusûrî'nin yıkandığı kurnaya düşer. Tam o esnada elindeki bakır hamam tasını kurnaya daldırmış olan Kusûrî, bir anda akıma kapılır ve irtihâl-i dâr-ı bekâ eyler.

Bu elim hadiseden sonra hamamlarda bakır tas kullanılması yasaklanmak istenir ancak, dünyaya bir Kusûrî daha gelemeyeceği için yasaktan vazgeçilir.

En son talihsizliğini kabirde yaşar(!). Naaşının kaldırılacağı caminin imamı o gün nezle olmuş, müezzini felç geçirmiştir. Haliyle namazını kıldıracak bir görevli bulunamaz. Bekrî Mustafa o sıralarda Ayasofya'da cenaze namazı kıldırıyor olduğundan, Kusûrî'nin namazını kıldırmak, devrin üfürükçülerinden Müteneffis Efendi'ye kalır. Bir şekilde namazı kılınır ancak defin işi problemli olur. Zîrâ şimâli cenûbu bilmeyen Müteneffis Efendi, mevtayı ayakları kıble yönüne gelecek şekilde defnettirir. Durumu sonradan fark eden şâir dostu Nifâkî, mezar taşına şu teselli kıt'asını yazar:

Kabrine düşünce mevtâ kerpetenlerle gelür
Dev zebâniler anun agzundaki dili alur
Kıbleye nâzır olan mevtâlara reşk eyleme
Çün zebâniler zebânun bulmada âciz kalur

Bu gün, kem tâlihinden şikâyet edenlerin ziyâretgâhı hâline gelen mezarı, hâlâ ayakları kıbleye bakar şekilde durmaktadır. Ancak mezar taşı yerinde yoktur. Yaptığımız araştırmalar sonunda, bu mezar taşının Danimarka'da olduğu ve bir çok durumda totem olarak kullanıldığı bilgisine ulaştık. En son 1992 yılında Danimarka millî futbol takımının başarısı için kullanılmış, sonra bir daha kullanılmamak üzere müzeye kaldırılmıştır. Hatırlanacağı üzre, 1992 Avrupa kupası elemelerinde evine dönen Danimarka, ilk on altıya kalan takımlardan birinin çekilmesi üzerine tekrar grup maçlarına alınmış ve bütün rakiplerini yenerek kupanın sahibi olmuştu. Otoriteler, böyle bir başarının ancak fizik ötesi bir takviye ile mümkün olacağını dile getirmişlerdir. Bu fizik ötesi takviyenin, Kusûrî'nin mezar taşı olduğu gerçeği henüz kamuoyuna açıklanmamıştır.

Eserleri

Dîvân: Yukarıda bahsi geçtiği üzre, tamamladığı günün gecesinde çıkan yangında heder olmuştur. İçinde ne vardı bilinmez.

Gencîne-i Kiraz: Menteşe'de kiraz bahçelerinin başındayken yazdığı mensur bir eserdir. Günümüzün alternatif tarım uygulamalarına öncülük etmiş, çağının çok ötesinde, çok önemli fikirler ihtiva eden bu eserin nüshaları yurt dışına kaçırılmıştır. İsviçre kantonlarından Aarne'de ve Vatikan kütüphanesinde birer nüshasının olduğu bilinmektedir.

Ginâ-yı Akvâm: Modern bir iktisat teorisi olan bu eser, ecnebilerin iktisat ilminin babası saydıkları Adam Smith'in Milletlerin Zenginliği adlı eserine ilham kaynağı olmuştur. Aslında ilham kaynağı olmaktan öte, Milletlerin Zenginliği, Ginâ-yı Akvâm'ın İngilizceye çevrilmiş hâlidir.

Tecrübât-ı Kusûrî: Bu dahi, Montaigne'nin Denemeler adlı klasik eserine ilham kaynağı olmuş, psiko-sosyal muhtevâsıyla edebî geleneğimizde benzeri olmayan bir eserdir.

Çok yaşa...

HAPSUU
ÇOK YAŞA...
!
HİÇ TANIMADIĞI HALDE ÇOK YAŞA DEDİ... NE İYİ ADAM...
ÇOK YAŞA DEDİM AMA...
HEEEY, ARKADAŞIM BAKAR MISIN?..
SİZDEN ÖZÜR DİLEMEK İSTİYORUM!..
HII?.. NASI YANİ?!
BİRAZ EVVEL SİZE ÇOK YAŞAYIN DEMİŞTİM YA...
EVET AMA, ASIL ÖZÜR DİLEMESİ GEREKEN BENİM... ÇÜNKİ SİZ DE GÖRÜN DEMEDİM.
HAYIR! HAYIR!.. SÖYLEMEK İSTEDİĞİM, BİRAZ EVVEL ÖYLESİNE LAF OLSUN DİYE ÇOK YAŞA DEMİŞTİM...
ÇOK ÖZÜR DİLERİM AMA, HALA BİŞEY ANLAYAMADIM...
YANİ SİZE ÇOK YAŞA DERKEN SAMİMİ DEĞİLDİM...
RİCA EDERİM EFENDİM, ÇOK İNCE DÜŞÜNEN BİR İNSANSINIZ BU KADARI YETERLİ...
HAYIR, HAYIR... BU KADARI YETERLİ OLMAMALI BİZ İNSANLAR İÇİN...
HOPPALAA!..
SİZİN GERÇEKTEN ÇOK YAŞAMANIZI İSTİYORSAM SÖZLE GEÇİŞTİRMEMELİYİM... SORUYORUM SİZE EKONOMİK DURUMUNUZ NASIL...
ALLAH, ALLAH!.. YAV GÜZEL KARDEŞİM ÇOK İYİSİNİZ AMA BU KADARI DA...
BAKIN ŞU AN CEBİMDE 5 MİLYONUM VAR, MADEMKİ HEPİMİZ KARDEŞ VE MÜSLÜMANIZ... BUYRUN YARISI SİZİN...
YO, YOOO!.. BEN DAYANAMIYCAM ARTIK...
LÜTFEN AMA... HATTA DİĞER SORUNLARINIZ PAYLAŞMAYA HAZIRIM...
ALLAHIM RÜYA MI BU?!
YETEER... YETEEEEERR!.. BIRAK PEŞİMİ!!!!..
HÜÜAAAA! YETEEEER!
ALLAHIM!.. BEN NE YAPTIM BÖYLE?!
ÜHÜ ÜHÜ!.. DÜNYANIN EN GÜZEL İNSANINI ÖLDÜRDÜM... HİÇ TANIMADIĞI HALDE, ÇOK YAŞA DEMİŞTİ... SEN DE BİLE DİYEMEMİŞTİM...
HI!
Hİ Hİ Hİ!.. TABİİ YA, SEN DE GÖR DESEYDİM, BELKİ O BENİ ÖLDÜRECEKTİ!..

kıvırma

kerem abadi yazdı
yavuz girgin çizdi

otacızahter@hotmail.com

IRKÇI HAŞERATA ÖRNEKLER

* Çay tansiyonu düşürüyormuş. E, 2 bardak çaya 15 lira verdiğin yerde düşürür de çıkarır da :)

* Artık bi yere sohbete gidince, 'Abi Risaleniz nasıl olsun? Sade mi :)" diye sormayan gence hiç bi şey anlatmam! (Gerçi sadesi varsa, limonlusu, kakaolusu da çıkar yakında :) Bu gelişmeyi 'ırkçılık' bağlamında değerlendiriyorum. Bediüzzaman'ın ekraddan oluşu bazı nurcuları bile rahatsız ediyor. O da ırkçı ayrımcılığa uğradı yıllarca. Kimi onun aslında Türk olduğunu ispata çalıştı (şaka değil, yaşı müsait olanlar bilir), kimi de aslında Arab-Seyyid olduğunu. Hâlbuki Üstadımız "Ben Kürd'üm, kendimi Seyyid bilmiyorum" diyor. Bir 'uveylim-uleym' ise daha 50'li yıllarda ziyaret etme imkânı varken, 'Kürtler içinden nasıl böyle bir âlim çıkar!' deyip ziyaretine gitmediğini kendisi ceride lisanıyla ilan etmişti. Bi de Söylev (Nutuk) sadeleşti ya, bizim '33'lük abiler de ayıp olmasın diye RNK'yı sadeleştiriyor :)

Ben de Roman vatandaşlar için sadeleştireyim bari, "A be, bismila er ayrın başıdır!" ya da: "Marizlenmiş bi asrın, kofti bi unsurun, taklaya gelmiş bi uzvun raconu Kur'ân'dır. Yazan: El-Hâc Husrev (Hacı Hüsrev!)

* Kendisi laik olan devlet, 'dindar genci' nasıl yetiştirecek? Dindarlık sivil kalsa. Lobiler, localar, sistem müdahale etmese. Bi de devletin tarif ettiği bir 'din'in dindarı olsan ne olmasan ne! Hali hazırdaki devlet, ne Atatürkçü ne de Dindar gençlik yetiştirmeli. Bütün eğitim projeleri Dünya Bankası'ndan geliyor. Bizi yemeyin üle!

* Bi takım insanlar ve Müslümanlar 'laik' ve 'seküler' zeminli bir İslam Birliği için uğraşıyor. Ne garip.

* AB'min Diyanet'inin tarihî camilerde İngilizce hutbe projesini duydum da midem bulandı. Gidiş iyi değil. Şeair olan hutbede English yerine turistik camilere her dilden interaktif dev ekran pano kurulsa daha iyi değil mi?

* Asparagas: "28 Şubat'tan beri yeni doğan bebelerin kulağına merkezi sistemle okunan ezana son verildi. Bebeler tek tek müftülüğe götürülecek!"

* Bu arada, kadınlar halkası içinde Ramazan'da mukabele okuyup çığır açan Selman Okumuş, Kılıçalipaşa Camii'nde English hutbe okumuş. Böyle 'talk'maya devam et hafız! 'Talkın'ın da English olur bakarsın! (telkin)

* "Nefret Suçu" bahanesiyle Türkiye'ye çorap örülüyor. İlgili kanun çıkmamalı. Çıkarsa 'öyle-böyle'ler ve Siyonizm aleyhine tek laf edemeyeceksiniz. Hemen 'anti-semitizm' kılıfına sokulacak.

* Hükümet-i Cumhuriye, İsrail'in OECD'ye üye olmasını engellemedi. Fransa'nın Nato'nun askeri kanadına dönüşünü veto edemedi. Şimdi mıy mıy yapıyor. Bi de, Hariciye'si 200 yıldır monşerlerin elinde olan bir ülkenin Fransa'yla baş edebilmesi mümkün müdür? El Cevap: Non!

* Klima yolsuzluğundan fena halde yakalanan Alaton'un, 'âqil adam' modunda manşetleri, TV'leri süslemesi niçündür?

* Yerli Haaretz (İbranice: Hürriyet demek!) yazarı Tufan Türenç'in İslam inancına topyekûn 'hurafe' demesini, medyadaki HERON'ların son çırpınışı olarak mı görmek lazım?

* "Biz 1400 yıllık Fatih'in ahfadıyız!" dedim. Şöyle bi şaşırıp, "Abi, hişş Fetih 1453'te olmadı mı!" deyip güya tashih yaptı. "Evladım Hz. Resul de (sas) 'Fatih' değil mi idi?" dedim. Salâvat getirdi!

* "Ehl-i Beyt" diye bi mezhep yok malum. Delikanlı gibi "Ehli Sünnet değilim, hatta Şiiyim, oradan müt'alanıyorum!" diyemedikleri için "Yandan Rıfkı yandan!" yapıyorlar.

* Başbakan Erdoğan, "Cenaze evinde kahkaha atanlar İBLİS'in yolunda!" derken bazı BDP'lilerin Ezidi/Yezidi kökenine mi işaret ediyordu?

* Aspar Haber: TR'yi Örovizyon'da temsil edecek olan CanBonomo'nun Mavi Marmara şehitleriyle ilgili şarkısını İbranice söyleyeceği öğrenildi :)

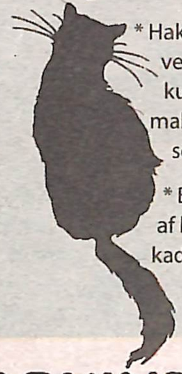

* Hakkında 'boru'şturma açılan ve tutuklanan eski genelkurmay başkanı Başbuğ'un, mahkeme sonunda rütbeleri sökülürse 'İlk''er'e dönebilir!

* Bazı semtlerde kedilerin af buyurun kakasını örtecek kadar bile toprak yok!

HEY DOSTUM, SEN NEYLE KARŞI KARŞIYASIN FARKINDA MISIN?

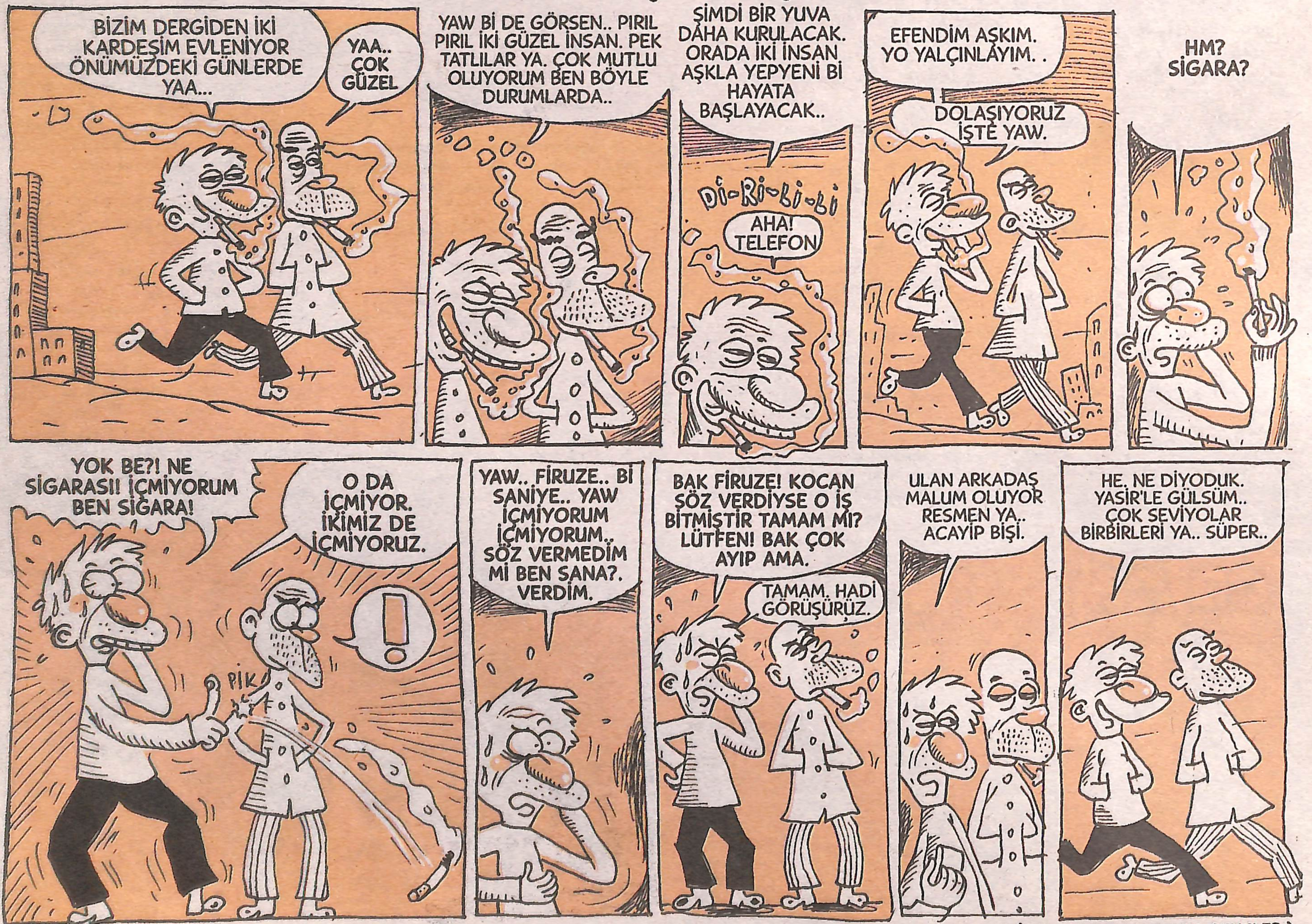

(BİR YASTIKTA KOCAYIN GENŞLER:)

Bi Genç Parti vardı, n'oldu?

Politika ile ilgili pek bir şey yazmadım bu güne kadar. Ama bu benim politikanın komik taraflarını görüp yorumlamak istemediğimin manasına gelmiyor. Geçmişin analizini yapmak daha kolay. Yıl 2002, iki yeni partinin (ilk defa seçimlere katılmasına rağmen) seçimlerde ön plana çıktığını görüyoruz. Bu ikisi birbirlerinin kaderlerini çok pis etkileyecekler o seçimde. Birisi Genç Parti:

Yarım ekmek döner, pilav ve ayran dağıtarak bu kadar oy alabileceği kimin aklına gelirdi ki.

Demek ki dönerciler federasyonu biraz organize olsa o dönemde iktidara bile gelebilirlermiş.

Genç Parti birçok partiyi dağıttı o sene. Mhp'nin seçim öncesi isyanı da bir acayip:

"Bizim oylarımızı çalıyorlar…"

Adamlar yarım ekmek döner'e oy veren bir kitleyi paylaşamıyorlar iyi mi?

Ne derse desinler, barajı Genç Parti'nin, MHP'nin ve DYP'nin geçtiğini hayal bile edemiyorum o dönemde. Türkiye için büyük bir kayıp olabilirdi.

Yarım ekmek döner'e oy verenler, kömür'e oy verenler:

Birilerine bir şey dağıtacaksan bunu akıl süzgecinden geçirmek, ve faydacılık çok önemli unsurlar. Siyasilerin, buğdaydan fındığa kadar her şeyin taban fiyatları konusunda vaatlerle yarıştığı bir dönemde, Demirel meydanlara çıkıp, "kim ne veriyorsa biz iki katını vereceğiz" diyerek noktayı koymuştu. Cem Uzan'ın da ne kadar üfürdüğünü hatırlıyorsunuzdur. Elindeki medya desteğini de kullanarak "Şehrazat 1 ytl" olacak ile özdeşleşmiş bir vaatler silsilesi saçmıştı.

Kömür çok organize bir şekilde fakirlere dağıtıldı. Bakın "fakirlere", bu çok önemli.

Köylerinize, kasabalardaki akrabalarınıza, varoşlara sorun. Ben anayasa referandumunda %90'a varan hayır çıkan ve bu konuda rekor kıran bir ilde yaşıyorum. Buranın bir köyünde sadece çok fakirlere kömür dağıtıldığını çok iyi biliyorum, çünkü köyüm. Eskisi gibi parti yandaşlarına paralar ya da hediyeler dağıtmadılar. Oranın zengini de bu muhtaç insanlara böyle yardımlar yapıldığını görünce vicdanları rahatlıyor, onlar da olaya olumlu bakabiliyorlar. Çünkü bahçesinden az çok yiyeceğini sağlayan insanın, ısınmak ve sağlık sorunu dışında bir sorunu kalmıyor. E, sen bir de bu insanların evine doktor sokarsan. Nasıl mutlu oluyorlar anlatamam (bir dönem bu görevi yaptığımdan biliyorum)

Fakirlere maaş vereceğiz diyen CHP'nin Türkiye'nin fakirlerini tabanını kullanarak acilen belirlemelidir. Ya da AKP'nin elindeki dataları falan çalmalılar. Yoksa bu farkı Serdar Turgut'un dediği beyaz türk'lere hitap ederek kapatabileceğine maalesef inanmıyorum.

Ha bir parti çıkar halka her gün yarım ekmek döner dağıtırsa, belki işler değişir. Burada da, varsa dönerciler federasyonuna çok iş düşmekte.

Geçmişi temizlemek lazım. Türkiye'nin gerçekten sorunu bu arkadaşım.

Akut yaralarına öyle bir dalmış ki, çok kolay tedavi edebileceği geçmiş yaralarını temizleyemiyor. Halbuki, onları temizlemeye başladığında farkına varacak ki, aşı gibi bir daha o konularda hastalanmayacak...

Türkiye bir dönem memur ve işçi alımında siyasi bir kargaşa içindeydi. AKP düzeltmedi bunu. Avrupa Birliği müktesebatı zorunlu kıldı o kadar. Artık ağır sınavlarla kopya mopya en azından milletin gözü önünde birileri bir yerlere atanıyor.

(TUS'a, KPSS'ye, ÖSYM'ye inanmayanlar vardır diye ekliyorum kopya mopyayı. Yanlış anlaşılma olmasın.)

Bir şeyleri görebilmek için taşraya, varoşa ineceksin. Bu işler plazalardan yazı yazanların verileriyle olmaz. Ben öğrenciyken çok uzun yıllarımı yurtlarda geçirmiş bir insan olarak, bir çok insan tanıdım Anadolu'nun ücra yerlerinden gelmiş. Adam ya lise birincisi ya da bir sürü takdirname almış. Ösym'ye inancım budur. Diş hekimi atamaları yıllardır kura ile yapılıyor. en başta ben derdim, 18 kere katılıp giremeyen ben, torpil olduğunu. Biliyorum ki düzgün bir kura çekiliyor. (Açıktan atama, Cumhuriyet tarihimiz boyunca hep vardı, hala var mı bilmiyorum.)

Kardeşimin eşi 2 yıl gece gündüz çalışarak ancak öğretmen oldu ve sınavdan 100 üzerinden 89 almış, kopya çekmediğini biliyorum.

Ama isterim ki birileri geçmişi kurcuklasın, Cumhurbaşkanından daha fazla maaş alan nadir iki üç kurumu didikleyeceksin başta arkadaş. Bak bakalım TRT olsun THY olsun, bi dönem kimlerin çocukları buraya alındı sadece. Bir araştırmak lazım.

(örnek hikaye: yıllarca anlatmıştı Cenk Koray. TRT'ye çok iyi fotoğraf çekiyor diye Albay'ın oğlunu alırlar, askerin bir şeylere el koyduğu dönemde. O çocuğu da maçlarda merkez kamerayı kullanmak üzere işe alırlar. İlk maçı Ankara'da Fenerbahçe'nin deplasman maçı. Ama abinin futboldan hiç anlamadığı öğreniliyor. Bak diyorlar "kural bir her zaman topun olduğu yeri çekeceksin, gol olunca da ki gol olunca bi taraf çok sevinir oradan anlarsın, santrayı çekeceksin…" Eleman maçı çekmeye başlar. Penaltı olur seyirci acayip sevinir. Bizimkisi hemen santrayı çekmeye başlar. Yönetmen delirir. Penaltı atılacak, kamera alakasız bir yeri çekiyor, bağırır " Kaleyi çek Kaleyi!"

Penaltı kullanılırken tüm Türkiye ekranda kaleyi görür, Ankara Kalesini…)

Türkiye'nin şu anki yaşadığı durum ile ilgili bir çok tespit doğru olabilir...

Ama tartışılmaz gerçekler maalesef geçmişte kaldı:

Mesela nedir tartışılmaz gerçek:

Atatürk'ün bu topraklarda cumhuriyet kurması, Anadolu'da yaşayan insanlar için hayırlı bir şey olmuştur, demek.

"Şu anda bunun hayırlı olmadığını düşünenlerin çocukları da bunun hayırlı bir şey olduğunu düşünecektir" demem ise bu günün bakış açısıdır. Tartışılır.

(Hani dersim ile 33 kurşun ile empati kurmak için yazdım)

Ama şunu bilmenizi isterim Atatürk'ün Cumhuriyet'i kurduğu ilk yıllara gittiğimizde, bir takım kraldan çok kralcıların olduğunu ve onların bunun bu halka bir faydasının olmadığını düşündüklerini de bilmekteyiz... Bakın bunlardan biri de benim tespitlerini çok sevdiğim Cenap Şahabettin'dir... Ya adam dünyaya, yaşama dair neleri görmüş ve ne güzel kelimelere dökmüş... Ama Atatürk'ün yaptıklarının faydalı olduğunu ilk zamanlarda görememiş işte...

Benim isteğim daha eski hataların gündeme gelmesi... Tartışılması... Bugün atanamayan öğretmenlerin yerine oturmakta olan ve bir dönem siyesi gücün kısa kurslarla sokaktaki serserileri öğretmen yaptığını tartışsak, bunları deşifre etsek ve onların hala okullarda öğretmenlik yapmasını bunun da benim özverili; doğru düzgün eğitim almış; görev verdiğinde idealist olacağından emin olduğum, üniversite mezunları kardeşlerimi engellediğini tartışsak...

Geçmiş yargılansın... Ya da tartışılsın...

Bakın dergimizin esprilerini en çok sevdiğim çizeri Faruk Günindinin dünyalar tatlısı bir bebeği olmuştu. Cafcaf'ın Kara Mizah kanadı çıkartma yaptık. Orada kayın pederi vardı, Beykoz tersanesinde çalışmış... Daha sonra kapatılan Haliç tersanesinden emekli olmuş... Yıllarca okuduğum medya şişirmesiyle sordum adama;

"Abi sözde siz çalışmamışsınız, devlet taşoran firmalara vermek zorunda kalmış işleri, siz bir de utanmadan ikinci bir maaşla onlara çalışmışsınız..."

Adam doğru dedi ve hikayesini anlattı:

"Ben kaynakçıyım... Ustam bir Macar mühendisti... Beykoz'da yabancı mühendisler bizlere işi öğretti... Sonra Halice geçtik... Burada işler çok güzel gidiyordu... Ama dönemin sendika başkanı şuralıydı (deniz ile alakasız bir şehir) ve şuradan yüzlerce adam getirdi ve işe sokturdu... Bu adamlar elleri ceplerinde akşama kadar başımızda dikiliyorlardı... Sonra da maaşlarını alıyorlardı... Aynı maaşı almak adama koyuyor... Hiç iş yapmıyor adam ya... Hadi bi iş veriyorsun, tembelliğe alışmış... Öğretmek istiyorsun ustalık yaptırtmıyor, torpilli... Mühendisler bizim ellerimize vururdu... Yanlış yaptığımızda evimize gitmemizi engeller işin doğrusu yapılana kadar işte tutarlardı... Bunlar geldi büyük bir kaos yaşandı... Bir avuç insanız işi yapan... Onlar alabildiğine kalabalık... Biz bıraktık işi... Durum anlaşılsın diye... Tabi biz bırakınca iş durdu... Devlet bi firma ile anlaştı... O da işi bilenleri aldı... Onlar da bizlerdik tabi..."

E benim medyam. Bul şu herifleri. O dönemki işe alımları incele. Önceki ustalarla konuş. Yap bir Haliç tersane dosyası. O zaman yapamazdın. Siyasi erk yerdi seni ama şimdi yap. Yer yerinden oynasın. Şimdi kim bilir neredeki kaymak kişiler en azından bir korksun. Ama yok. Ellerindeki geçmiş haberleri süzmek işlerine gelmiyor.

Kalasınız Sağlıcanan

Dt. Cihangir Bayburtluoğlu
cibay@cafcafdergisi.net

cafcaf

Cafcaf Mizah Dergisi
Üç Aylık Süreli Yerel Yayın
Yıl:5 Sayı:50 / Bahar 2011

İmtiyaz Sahibi
Küresel İletişim Merkezi
Medya Yayıncılık Bilgisayar ve İnternet
Hizmetleri Ticaret A.Ş.

Yayın Danışmanı
Asım Gültekin

Yazı İşleri Md.
Kerem Abadi

Grafik
Engin Demir

Hukuk Danışmanı
Av. Ramazan Arıtürk

Adres
Barbaros Bulvarı, Bahar Sokak.
Baras İş Merkezi Kat: 4 No: 12 Balmumcu / Beşiktaş
Telefon
(0212) 274 80 21 - 274 80 22
Fax
(0212) 274 82 26

Baskı
Ebru Matbaacılık Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.

Dağıtım
Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.

Üç ayda bir, içinde bulunduğu ayın ilk pazartesi günü çıkar. Hicri ayın 13-14 ve 15'inci günlerine denk gelen pazartesilerde bir sonraki pazartesi beklenir. C'li ve Ç'li günlerde çıkmaz. Kış mevsimine denk gelen sayılarda eğer o kış son on yılın en şiddetli kışıysa vaktinde, son yirmi ve üzeri yılların en şiddetli kışıysa vaktinden geç çıkar.

Cafcaf Mizah Dergisi'nde yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları saklıdır. Komik şeylerin yayın hakkını da nereye sakladılarsa artık, hiçbirini bulamıyoruz.

Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel veya telepatik yayında kullanılamaz.

Abone olmayınız, derginizi bayiden alınız. (Ah benim çilekeş Cafcaf abonelerim, hakkınız ödenmez.)

www.cafcafdergisi.net
cafcaf@cafcafdergisi.net
facebook.com/cafcafmizah
twitter.com/cafcafmizah
formspring.me/cafcaf

Dergimizin sevilen yazarlarından Gülsüm Kavuncu ve hakkında değişik değişik şeyler düşünülen çizerlerinden Yasir Eryılmaz 2 Şubat 2012'de kralları aratmayacak bir düğünle evlendiler. Düğünde kimse kral falan aramadı. **"Köşesini çizmeyen Cafcaf çizeriyle yazısını yazmayan Cafcaf yazarının evlenmesinin dergimde işi ne be adam?"** diyebilirsiniz ama sonuçta onlar bizim arkadaşımız ve biliyorsunuz düğünler önemlidir. Hem dergi benim dergim, sana n'oluyo? Üç lira para verince beni satın aldığınızı mı zannettiniz? Zenginlik her şey değil. Düğünde Yasir'e takana kadar benim de biraz param vardı ve bunun hiç de büyütülecek bir şey olmadığını söyleyebilirim. Gelecek sayı da burada kedi fotoğrafları paylaşmamı kimse engelleyemez. İş inada bindi.

Yasir ile Gülsüm'ün düğününe etimolojik bir bakış denemesi

Asım Gültekin

Yasir ile Gülsüm'ü tanıma kaderine maruz kalmış muhterem zevat, bugünki hutbemin konusu düğün, evlilik ve yuva kelimeleri hakkında olacaktır. Düğün'ün bir düğümleme işi olduğunu, karı ile kocayı bir yuvaya düğümlemeye dendiğini sizlerden nasıl saklayayım. Yüce Etimolojinin ışığında gerçekleri sizlere sunmaktan geri durmayacağımdan şüpheniz olmasın!

Düğme ve ilik kelimelerini bilirsiniz. Düğmenizi iliklersiniz, iliklemek elbette iliklerinize kadar donduğunuzdaki ilik değil, ilişkilendirmek anlamındadır. Ceketinizin iki tarafını düğmesinden tutup ilikten geçirip iliklersiniz.

Düğümde ipler düğümlenir, düğmenin işi gücü düğümlenmek; düğünde ise gençler düğümlenir. Ama Yusuf Kot gibi yaşlıların da bir düğünle düğümlenmesi mümkündür.

Evlilik kelimesinin ev'den geldiğini biliriz de ev kelimesinin kökünü bilmeyiz biz Türkçe konuşanlar. Ev kelimesinin içindeki anlamı fark etmeye çalışırken ev kelimesinde kalarak bir yere varmanız çok zordur. Ama mesela ev'i ev-ir-mek şeklinde yapım eki almış bir şekilde görünce beynimizde bir şey açılacak: Ev-ir-mek, ç-ev-ir-mek ve Allah göstermesin d-ev-ir-mek. Yine evelemek kelimesini hatırlatayım size: Evelemek gevelemek. Evelemeyi lafı ağzında yuvarlamak şeklinde düşünürsek; evirmenin çevirmenin de yuvarlamak anlamını görebiliriz.

İşte bağlantı şimdi geliyor: Ev-i-r-mek yuva-r-lamak... Yani ev ve yuva! Evin kök anlamı yuvarlamak değil elbet; yuvarlamak ev'den sonraki aşamadaki anlam. Yani evlenen bir Yasir bundan böyle cafe köşelerinde, çay ocaklarında köşesini yetiştirmeye çalışmayacak, akşamları İstanbul'un tüm çay ocaklarını dolaşmayacak, Gülsüm ödevini yaparken oturacak köşesini çizecek!

Allah bu şirin ve gıcık kardeşlerimizi düğünleri ile birbirlerine düğümlesin. Gerektiğinde Gülsüm evire çevire Yasir'i dövsün, gerektiğinde övsün! Bir yastığa yaslanıp kocasınlar!

kılavuz
Yusuf Kot
UU TRAFİĞE BAK! ÖĞLEYİ KAÇIRMIYIM BEN, OTURDUĞUM YERDE KILAYIM. SEN N'APICAN?...
FARUK?
ESSELAMUALEYKUM VERAHMETULLAH...
YUH
BİZİM HOCA SAF DÜZENİNE ÇOK ÖNEM VERİR. BÜTÜN CEMAATİ KONULARINA GÖRE AYIRDI. BAK MESELA ŞU ÖNDEKİLER BİLDİKLERİ SURELERE SESLİ İŞTİRAK EDENLER, YANINDAKİLER DE ONLARDAN RAHATSIZ OLANLAR...
SENİ DE NAMAZDA KONUŞANLARIN ARASINA KOYSAYMIŞ MADEM.
TERBİYESİZ İŞTE. BEN MALIMI BİLMEZ MİYİM. DÜŞÜNMEZ. HİİYÇ. AMA SEN DUUR...
AYAKKABILAR ONYEDİNCİ DOLAP ONYEDİ ONYEDİ ONYEDİ ONYEDİ...
N'APTI ACABA? YATIRDI MI ONU? O TABİ ORAYA GİDİCEK...
KOŞUUN! DAHA İLK REKATTALAR!
SALAK SALAK KONUŞMAYIN. O KADAR SALAĞI NERDEN BULUCAK?
İMAMDAN ÖNCE HAREKETLENENLERLE İLGİLİ Bİ ESPRİ DÜŞÜNSEM?
OHHÖV ÖHÖ
...İNNEL İNSANE LE Fİ HUSR
ÖHÖ ÖHÖ
ÖHÖ
ÖHÖH
IHM
...İNNEL İNSANE LE Fİ HUSR
...İNNEL İNSANE LE Fİ HUSR
...İNNEL İNSANE LE Fİ HUSR
PROTOKOL
CAMİİ
HÜKÜMET OLDUK İKTİDARA GELDİK AMA MEDENİYET ALANINDA ETKİLİ OLAMIYORUZ. MEDYADA, SANATTA YAYINCILIKTA DA ÖRGÜTLENMELİYİZ. KÜLTÜREL HEGEMONYAYI YIKMAK İÇİN...
AYNEN ABİ. İSLAMCILIK FALAN. BENCE DE.
KHHH... SİYASİ, SAĞA ÇEK SİYASİ!
NAMAZ MI? ÖYLEYSE DİNLE...
ŞÜKÜR BEN DE MÜSLÜMANIM TANRIYA TAMDIR İMANIM İLERİCİ VE ÇAĞDAŞIM AYDIN BİR TÜRK KADINIYIM!
AYDIN BİR TÜRK KADINIYIM! AYDIN BİR TÜRK KADINIYIM!
BUNUNLA BİRLİKTE 6 AY 2 GÜN OLDU. UFF... YETİŞMİYCEK YAA, YETİŞTİREMİYCEM. DAHA KIRKALTI SENE ÜÇ AYLIK NAMAZ HALA DURUYO. UFF...
NİYE HER ŞEYİ SON GÜNE BIRAKMAK ZORUNDAYIM NİYE NİYE?!
OĞLUM, BİRAZ DİNLEN YAVRUM. BAK MANDALİN GETİRDİM.
YA ANNE Bİ GİT YA!
ŞİMDİ HEPİMİZ BÖYLE GÜNLERDE KIRDIĞIMIZ ANNELERİMİZDEN ÖZÜR DİLEYELİM.
HALIDAKİ PENÇE İZLERİNE BAKILIRSA KIBLE BU TARAF OLMALI.
TAMAMDIR. GERİSİNİ BİZ HALLEDERİZ.
KAMET GETİRİN!
...ONDAN MAĞFİRET DİLE. ÇÜNKÜ O TÖVBELERİ KABUL EDENDİR.
RADYO FEZA! DOKSANYEDİ NOKTA DÖRT!
ABİ İNAT ETME, OLMUYO İŞTE TÜRKÇE NAMAZ.
YANILMA SECDESİ YAPARIZ. PES ETMEYİN.
NİHAYET UYKUSUZLUĞUNUZUN SEBEBİNİ BULDUK.
AA, SAHİ Mİ? NEYMİŞ?
YATSIYI KILMAMIŞSINIZ ONDAN YATMIYOMUŞSUNUZ. UTANMIYO MUSUNUZ BİLİM CAMİASINI UĞRAŞTIRMAYA?
HALA OTURUYO! KILSANA UYUZ!
KILICAM. DAHA VAKİT VAR.
NAMAZ MÜMİNİN MİRACIYMIŞ HAKKATEN. SABAHI KILDIM GELDİM, YATAK HALA SICACIK.
ULAN İT SIPASI BEN SENİ DAHA DEMİN KALDIRMADIM MI? NASIL NAMAZ O İKİ DAKKADA?
TUVALET TERLİĞİ Mİ ONLAR?
...ESSELAMUALEYKUM VERAHMETULLAAAH
...ESSELAMU ALEYKUM VERAHMET ULLAAAH
YUH